

సంస్కృత స్వబోధిని

ప్రథమో భాగః

సంస్కృత స్వబోధిని

ప్రథమ భాగము

గ్రంథకర్త

డా. ముక్తిపూడి జయసీతారామ శాస్త్రి

సంస్కృత భాషా ప్రచారనమితి

నాంపల్లి స్టేషన్ రోడ్, హైదరాబాదు - 500 001

సంస్కృత భారతీ గ్రంథమాలా : పంచవింశతీతమం షష్ఠమ్

संस्कृत स्वबोधिनी

प्रथमो भागः

సంస్కృత స్వబోధిని

ప్రథమ భాగము

గ్రంథకర్త

డా. ముళ్ళపూడి జయనీతారామ శాస్త్రి

"THIS BOOK IS PUBLISHED WITH THE FINANCIAL
ASSISTANCE OF TIRUMALA TIRUPATI DEVAST-
HANAMS UNDER THEIR SCHEME AID TO
PUBLISH RELIGIOUS BOOKS"

సంస్కృత భాషా ప్రచారనమితి

నాంపల్లి స్టేషన్ రోడ్, హైదరాబాదు - 500 001

నహృదయులు. చాలాకాలంనుండి అధ్యాపకులుగా, ప్రాచ్య కళాశాలలో
వన్యాసకులుగా ఉండడందేత ఈ బాషను ఎలా అందిస్తే అందరికీ
అనుమతంగా ఉంటుందని తెలియజాలిన అనుకంపములు. వారికి
నమితి పక్షన కృతజ్ఞతలు తెలుపుచున్నాము.

ఈ గ్రంథాన్ని ప్రచురించడానికి తిరుపతి తిరుమల దేవస్థాన
పాలకులు అధిక సహాయం అందజేసినారు. వారికి దన్యవాదములు,
వారికి శక్తినిచ్చిన నకల శక్తి పుంజము శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిల
వారికి సాష్టాంగ ప్రణామములు.

నంస్కృతాంధ్రములు, దేవనాగరీ - తెలుగులిపులు కలిసిన
ఇలాంటి పుస్తకాలను అన్ని ప్రెస్సులవారు ముద్రించజాలరనే
విషయం సర్వ విదితం. అలాంటి కష్టతర కార్యాన్ని సులభంగా
నిర్వహించిన ఆర్. కె. పింటర్స్ వారికి కృతజ్ఞతలు.

నంస్కృతాభిమానులైన తెలుగువారు ఏతద్గ్రంథ సాదర పరి
గ్రహంధ్వారా మా ద్వితీయభాగ ముద్రాపణోత్సవాన్ని ఇనుమడింప
జేయగలరని విశ్వసిస్తున్నాము.

పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు

హైదరాబాద్

మలపతి

21-1-1998.

నంస్కృత బాషా ప్రచార నమితి

విషయసూచిక

1.	మొదటి పాఠము (వర్ణమాల)	1
2.	రెండవ పాఠము	7
3.	మూడవ పాఠము	12
4.	నాల్గవ పాఠము	19
5.	ఐదవ పాఠము	22
6.	ఆరవ పాఠము	27
7.	ఏడవ పాఠము	31
8.	ఎనిమిదవ పాఠము	39
9.	కొమ్మిదవ పాఠము	43
10.	పదవ పాఠము	50
11.	పదునొకండవ పాఠము	53
12.	పందెండవ పాఠము	57
13.	పదమూడవ పాఠము	62
14.	పదునాల్గవ పాఠము	69
15.	పదునైదవ పాఠము	74
16.	పదునారవ పాఠము	79
17.	పదునేడవ పాఠము	84
18.	పదునెనిమిదవ పాఠము	89
19.	పంబొమ్మిదవ పాఠము	96
20.	ఇరువదవ పాఠము	99
21.	ఇరువది యొకటవ పాఠము	106
22.	ఇరువది రెండవ పాఠము	112

23.	ఇరువది మూడవ పాఠము	117
24.	ఇరువది నాల్గవ పాఠము	123
25.	ఇరువది ఐదవ పాఠము	127
26.	ఇరువది యారవ పాఠము	135
27.	ఇరువది ఏడవ పాఠము	140
28.	ఇరువది ఎనిమిదవ పాఠము	145
29.	ఇరువది తొమ్మిదవ పాఠము	151
30.	ముప్పదవ పాఠము	156
31.	ముప్పది ఒకటవ పాఠము	165
32.	ముప్పది రెండవ పాఠము	173
33.	ముప్పది మూడవ పాఠము	178
34.	ముప్పది నాల్గవ పాఠము	185
35.	ముప్పది ఆయిదవ పాఠము	194
36.	ముప్పది యారవ పాఠము	200
37.	ముప్పది ఏడవ పాఠము	207
38.	ముప్పది ఎనిమిదవ పాఠము	216
39.	ముప్పది తొమ్మిదవ పాఠము	222
40.	నలుబదియవ పాఠము	234

సంస్కృత స్వబోధిని

మొదటిపాఠము (పర్వమాల)

మనిషి పీర్చెడి గాలియే అతని తోటప్రాయ వ్యక్తీకరణకు అనుకూలమైన భాషగా మారును. గాలి తయటకు వెదచేనపుడు ముఖమునందలి అయీ భాగములను తాకుటచే పటవిదములైతే అక్షరములుగా స్ఫురించును.

మనమొక భావమును తలపోసి, ఆ భావమును బయటకు వ్యక్తీకరింపుటకు పదములను ఆలోచించు దశలోనే రోపల ఉన్న గాలిని ఎట్లు ప్రయోగించవలెను అనే ప్రయత్నం జరుగుతుంది. ఈ ప్రయత్నములు, ముఖయశ్శిరమున కంఠము, తాలువు (దవదల లోపలి భాగము) వెదవులు మొదలగు భాగములు, అక్షరములు వేరు వేరుగా పలుకుటకు కారణమౌతేనవి.

సంస్కృతమునందలి అక్షరములను, వాటికి తెలుగు వర్ణాలతో గల కొద్దిపాటి భేదములను తెలుసుకొందాము.

. సంస్కృతభాషలో గల అక్షరాలను ముగ్ధుడు తెలుసుకొనవలెను. ఏదిని దేవనాగరి లిపిలో వ్రాయుదురు.

అచ్చులు

अ	आ	इ	ई	उ	ऊ	ऋ	ॠ	ॡ
అ	ఆ	ఇ	ఈ	ఉ	ఊ	ఋ	ౠ	ౡ

ए ऐ ओ औ अं अः

ఏ ఐ ఒ ఓ అం అః = 16

మూలము : [ఇందు గా అను దీర్ఘాక్షరము సారాక్షరముగా
వంస్కృతమున కన్పించదు]

హాలులు

क ख ग घ ङ

క ఖ గ ఘ ఙ - క వర్గము

च छ ज झ ञ

చ ఛ జ ఝ ఞ - చ వర్గము

ट ठ ड ढ ण

ట ఠ డ ఢ ణ - ట వర్గము

त थ द ध न

త త ద ధ న - త వర్గము

प फ ब भ म

ప ఫ బ భ మ - ప వర్గము

य र ल व

య ర ల వ - అంతస్థాలు

श ष स ह

శ ష స హ - దీప్తములు

ह

क

నూతన : తెలుగు భాషలో కన్పించు ఎ, ఒ అనే రెండు అక్షరాలు సంస్కృతములో లేవు. అట్లే అరసున్న (ఁ) కకటరేప [ఱ] కూడా సంస్కృతమున లేవు

ఇందు తొలి 18 వర్ణాలకు అచ్చులు అ లేదా స్వరములు అని మిగిలినవానికి హల్లులు లేదా వ్యంజనములు అని పేర్లు. సున్న, వినర్లలు (ం, ఁ) మిగిలిన అచ్చులవంటివి కాకపోయినా వాటిని అచ్చులుగానే పరిగణిస్తారు.

ఇ, ఊ, ఊ, ఇ, అనేవి హ్రస్వములుగా. ఊ, ఊ, ఇ, ఇ, అనేవి దీర్ఘాలు. అయీ అక్షరాలను ఉచ్చరించే నమయంలో లేదాని బట్టి వాటికి హ్రస్వదీర్ఘములనే పేర్లు వస్తాయి.

హల్లులలో వర్గం చివరి అక్షరాలైన క, ఖ, గ, ఙ, ఞ లను అనునాసికలంటారు. అనగా వాటి ఉచ్ఛారణలో వాటి అనలు స్థానములలో పాటు నాసిక (ముక్కు) సహాయము ఉంటుంది.

ఉచ్ఛారణ స్థానములలో గాలి కదలికలను బట్టి మనము లోపల తలపోసిన వర్ణాలు వేరువేరుగా ఉచ్చరింపబడుచున్నాయి.

ఒకే స్థానము నుండి పలుకబడు అచ్చులు 'సవర్ణములు' అట్లే ఒకే స్థానమునుండి పలుకబడు హల్లులు "సవర్ణములు" యెలాంటివి.

1) ఇ, ఊ . కంఠ్యములు

2) ఊ, ఊ . తాలవ్యములు

1) క, ఖ - కంఠ్యములు

2) చ, ఛ - మూర్ధన్యములు

3) జ, ఝ - దంత్యములు

4) ణ, ణ్ - కంఠకాలవ్యములు

5) త, థ - తంత్యములు

6) ధ, ధ్ - కంఠ్యములు

7) న, ణ, ణ, ణ, ణ, ణ - కాలవ్యములు

8) ప, ఫ, ప, ప, ప, ప - మూర్ధన్యములు

9) బ, బ, బ, బ, బ, బ - దంత్యములు

10) వ, వ, వ, వ, వ, వ - కంఠవ్యములు

11) య, ర, ల, ళ - అంతరములు

12) - దంత్యములు

13) శ, ష, స, హ - హిష్యములు

14) ష, హ, హ, హ, హ, హ - అంతరములు - స్పర్శములు

15) కెవలము హలులను ప్రాయవలసినపుడు తెలుగులో.

క, ఖ, - అని ప్రాసనదే సంస్కృతములో క, ఖ, చ, ఛ, అను

శబ్దాలే ప్రాయవలెను

సంయుక్తవర్ణములు

హలు, హలు కలిగినపుడు సంయుక్తవర్ణములు కలుగును [అ
హల్లలి మధ్య అచ్చులు ఉండకూడదని అర్థము]

క + ఖ = కఖ (కృ) ఛ + ఛ = ఛ (కృ)

క + ఖ = క (క) ఛ + ఛ = ఛ (కృ)

క + ట = కట (కట)	వ + ష = వశ (వశ)
+ య = గా (గ)	ద + ష = ష (దృ)
+ మ = మ (గ)	ద + ష = ష (దృ)
+ త = కత (క)	ప్ + ప = ప (ప్)
+ బ = కబ (క)	ప + ష = ష (ప్)
+ జ = కజ (క)	వ + ష = ష (వ)
+ బ = కబ (క)	ర + క = క (ర)
+ ట = కట (క)	ల్ + ప = లప (ల)
+ ర = కర (ర)	ల్ + ల = లల (ల)
+ న = కన (క)	య + ష = ష (య)
+ జ = కజ (క)	న + న = న (న)
+ మ = కమ (మ)	
+ మ = కమ (మ)	
+ న = కన (న)	

ఈ పాఠములతో కలిసిన సంయుక్త పాఠములు

+ వ + ష = వశ (వ)
+ వ + ష = వశ (వ)
+ మ + ష = మ (మ)
+ మ + ష = మ (మ)
+ ర + ష = ర (ర)
+ మ + ష = మ (మ)
+ ర + ష = ర (ర)
+ ట + ష = ట (ట)

ఋ + ఋ + ఋ = ఋ (ర్వ)

ౠ + ౠ + ఋ = ౠ (న్వ)

ౠ + ౠ + ఋ = ౠ (న్వ)

ౠ + ౠ + ఋ = ౠ (ర్వ)

ఋ + ఋ + ఋ = ఋ (ర్వ)

ఇ [ఙ], ఇ [ఙ], ఇ [ఙ], అనునవి ప్రత్యేకంగా గుర్తుంచుకోదగిన సంయుక్తములు.

గుణితము

హల్లంతో ఆ యా అచ్చులు కలియుచుండును. దానిని మనం గుణితము అని అంటాము. పైన పేర్కొన్న క, గ, ఙ, ఞ మొ॥ హల్లులు అకారముతో కూడి యున్నవి. వాటిపై ఆ, ఇ, ఈ ... మొ॥ అచ్చులు కలియునపుడు ఆ అచ్చులకు వేరు వేరు గుర్తులను హల్లులపై కలిపి గుణి మును నేర్చుకొనవలెను.

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

క్ + ఐ (ఐ) = కై

ఇందు బ్రాతెల్లలో ఇచ్చినవి గుణితంలో అచ్చులకు చిహ్నాలు. ఈ గుర్తులు కలుపుకొంటూ అన్ని హల్లులకు గుణితాలను నేర్చుకోవచ్చు.

ॐ वा वि वी वृ वृ वृ वृ वे गे गो गी गे गः ।

ॐ (దృ) ఙ్ (హృ) అను అక్షరములు జాగరూకతతో నేర్వవలెను.

రెండవ పాఠము

సంస్కృతములో గల పదములను 1) సుఖంతములు (విభక్తి ప్రత్యయాలతో కూడుకొన్నవి.) 2) తిజంతములు (సమాపక క్రియా ప్రత్యయములతో కూడుకొన్నవి) అని రెండు విధములుగా వ్యాకరణ విభాగించిరి.

విభక్తి ప్రత్యయములు కన్పించని ఇ, య, ఆ, ఐ మొదలగు వానిని అవ్యయములందురు. ఇట్లు 1) సుఖంత శబ్దములు 2) సమాపకక్రియలు 3) అవ్యయములు (వీటికి లింగము, విభక్తి, వచనములు ఉండవు) అను మువ్విధములుగా పదములను పేర్కొనవచ్చును.

ఈ శబ్దములు పుంలింగములు, స్త్రీలింగములు, నపురిసకలింగములు అను లింగ భేదాన్ని కలిగి ఉంటాయి. అంగములో, తెలుగులో ఈ భేదములు అర్థాన్ని బట్టి ఉంటాయి. సంస్కృతంలో మాత్రము నిఘంటువులను, వ్యాకరణమును చూసి ఏ శబ్దం, ఏ లింగమో తెలుసుకొనవలెను.

శబ్దము ఏ అంతమో కనుగొనుట—

ముందుగా ఒక శబ్దము ఏ అక్షరముతో అంతమవుతున్నదో (ముగుస్తున్నదో) కనుగొనాలి

జాత (क् +, आ +, क् + अ)

जनय (ज्, अ, क् अ क् अ)

कृण (क् कृ क् कृ क्) ఈ పదాల్లో చూపిన అక్షరాల వరుసను బట్టి వీటి చివరి-అక్షరము 'ఇ' కమతసే ఇవి అకారాంతములు అంటే —

गिरि (ग् इ र् इ) అకారాంతము

सह (ग् उ र् उ) అకారాంతము

महत् (म् अ र् उ क्) అకారాంతము

అవి గ్రహించవలెను.

ఈ విధంగా శబ్దం ఏ అంతమో నెరిస్తే దాని సోలత్యం ఉంది. 'జా' శబ్దానికి చెప్పిన విధంగా మిగిలిన అకారాంతాలకు అన్నింటికీ రూపాలు మీరే తెలుసుకోగలరు. అట్లే అయా వర్ణాలు చివరగల శబ్దాలకు కూడా చూచిరి శబ్దాన్ని ఒకదాన్ని చూపితే అ రీతిలో ఎన్నో శబ్దరూపాలు గ్రహించగలరు.

అకారాంతములైన పులింగములు

ఏకవచనములో (ప్ర. ఏ) — బహువచనములో (ప్ర. ఏ.)

जालः = బాలురు

जालाः = బాలురు

राजः = రాముడు

राजाः = రాములు

जनयः = కుమారుడు

जनयाः = కుమారులు

शिशवः = శిశువు

शिशवाः = శిశువులు

ఇవి పురుషులను చెప్పచూ పులింగములైన శబ్దములు

పురుషులను బోధించుకున్నను పులింగములైన శబ్దములు —

ఏకవచనము

అహవచనము

శ్శ = వృక్షము

శ్శశ్శ = వృక్షములు

శ్శ్శ్శ = నెమలి

శ్శ్శ్శ్శ = నెమళ్ళు

శ్శశ్శ = దర్శము

శ్శశ్శశ్శ = దర్శములు

విశేషణములుగా వాడబడే శబ్దాలు

శ్శశ్శ = లావైన, పెద్దదైన

శ్శశ్శశ్శ = లావైనవి

శ్శ్శ్శ = తెల్లనైన

శ్శ్శ్శశ్శ = తెల్లనైనవి

ఏదీని పుంలింగములైన విశేష్యాలతో కలిపి వాడుకోవచ్చు.

శ్శశ్శశ్శ: శ్శశ్శ: = లావైనతెల్లు

శ్శ్శ్శ: శ్శశ్శ: = తెల్లని పిల్లవాడు మొ॥వి.

ద్వివచనాలు

ఇంతవరకు ఏకవచన బహువచనాలతో అకారాంత పుంలింగ శబ్దాలు మాదిరికి కొన్ని చూపబడినాయి. సంస్కృతములో ఇద్దరు వ్యక్తులనుగాని, రెండు వస్తువులనుగాని బోధించుటకు ద్వివచన మనునది ప్రత్యేకంగా ఉన్నది

శ్శశ్శశ్శ = ఇద్దరు బాలురు

శ్శశ్శశ్శ = ఇద్దరు కుమారులు

శ్శశ్శశ్శ = రెండు వృక్షములు మొ॥వి.

అకారాంత నపుంసక శబ్దములు —

జన, ఇన మొదలగు శబ్దములు అకారాంత నపుంసకములు. నపుంసకలింగములలో ప్రతిమా ద్వితీయా విభక్తులుమాత్రం పులింగముల కంటె తిన్నంగా ఉంటాయి. తృతీయా విభక్తినుండి సారాణముగా పులింగముల వలెనే ఉంటాయి.

అట్లే నపుంసకలింగములలో ప్రతమా ద్వితీయా విభక్తులెప్పుడూ ఒకేవిధంగా ఉంటాయి.

జనమ్ — జనాని (అరణ్యము/ను, అరణ్యములు/లను)

జనమ్ — జనాని (దనము/ను, దనములు/లను)

జనే, ఇనే అనే రీతిలో వీటి ద్వివచనములుండును.

పదకోశము

పులింగపదములు

(పు)

జాతః | = తండ్రి

జనకః |

జ్యేః = సూర్యుడు

దేవః = దేవుడు

మార |

పుత్రః | = కుమారుడు

పుత్రః |

సూక్ష్మ = సూక్ష్మము(చిన్న)

కృణః = నలుపు

నపుంసకలింగపదములు

(నపు)

కణమ్ = పండు

అరణ్యమ్ = అడవి

రక్షానమ్ = కోట

కులమ్ = సుఖము

కులమ్ = దుఃఖము

కణ్డమ్ = కష్టము

నగరమ్ = నగరము

వక్త్రమ్ = వస్త్రము

నేత్రమ్ = కన్ను

రక్తః = ఎఱ్ఱని

అగ్రజః = అన్న

అనుజః = తమ్ముడు

అధ్యాసము - 1

జతపరువుడు—

రక్తమ్ — అగ్రజః

స్థూలః -- కణ్డమ్

అగ్రుః — అగ్రమ్

సూక్ష్మమ్ — గంధః

కృణాని — నేత్రే

రక్తే — కలాని

అధ్యాసము - 2

నంస్కృతరూపాల నివృంధి—

1. నగరములు	3. తమ్ముడు	5. సుఖాలు
2. ఇద్దరు కుమారులు	4. చంద్రుడు	6. వస్త్రములు
7. ఇద్దరు లావైన వాళ్ళు		8. రెండుశోటలు

మూడవ పాఠము

ఈ పాఠములో దాతువులను గూర్చి తెలుసుకొనండి. మనము దేయ పనులను గూర్చి తెల్పే పదాలను క్రియాపదాలు అంటారు. వాటి మూలరూపములకే దాతువులు అనిపేరు. దాతువుపై చేరు ప్రత్యయాలు వర్తమానకాలాన్ని జరుగుచున్న పనిని చెప్పట), రూతకాలాన్ని (అప్పటికి అయిపోయిన పనిని- గూర్చి చెప్పట), తవిష్యకాలాన్ని (ముందు జరుగబోవు పనిని గూర్చి చెప్పట) బోధించును. ప్రస్తుతం కొన్ని సంస్కృత దాతువులకు వర్తమాన కాలంలో ఉండే రూపాలను, ఆ పదాలు తయారగుటకు దాతువులపై చేరు ప్రత్యయాలను తెలుసుకొనండి.

వర్తమాన కాలమును బోధించుటకు 'ఉద్' వచ్చును దానికి అయా పురుష వచనములందు ఈక్రింది ప్రత్యయములు వచ్చును.

ए द्वि त्रि

ति तः अस्मि — ప్రథమపురుష

सि थः थ — మధ్యమపురుష

(आ) मि (आ)थः (आ) मः — ఉత్తమపురుష

ఈ ప్రత్యయాలు దాతువులకు చేరగల్గి-ఏర్పడిన క్రియాపదాలు ఇలా ఉంటాయి.

ఉదా :—

'वसु' అను దాతువునకు నివసించుట అని అర్థం.

ए द्वि त्रि

वसति वसतः वसन्ति — ప్రథమపురుష

(నివసిస్తున్నారు) (ఇద్దరు) (నివసించుచున్నారు)

(నివసించుచున్నారే) —

వసాని	వసాని:	వసాని మర్కపురుష
(నివసించు	(మీరిద్దరు నివ	(మీరు నివసించు
చున్నావు)	సించుచున్నారు)	చున్నారు
వసాని	వసాని:	వసాని:
(నివసించు	(మేమిద్దరము	(మేము
చున్నాము)	నివసించుచున్నాము)	(నివసించుచున్నాము)

క్రియపదములను ప్రయోగించేది 'అస్మద్' 'యుష్మద్' శబ్దాలి
లవలూ నిర్దిష్ట రూపాలను తెల్పుకోవారి.

అస్మత్ (నా)	యుష్మత్ (నీ)
అహమ్ = నేను	ఈవ్ = నీవు
వాక్వామ్ = మేమిద్దరం	వక్వామ్ = మీరిద్దరు
వయమ్ = మేము	వక్వామ్ - మీరు

ఈ రూపాలలో అహమ్, వాక్వామ్, వయమ్ అనే నర్వనామ పదాలకు
సరిపోయే క్రియలను 'కర్తృమపురుషే క్రియలు' అంటారు.

ఉదా : -

- అహమ్ వసాని = నేను నివసించుచున్నాను.
- వాక్వామ్ వసాని: = మేమిద్దరం నివసించుచున్నాము.
- వయమ్ వసాని: = మేము నివసించుచున్నాము.

ఇట్లే ఈవ్, వక్వామ్, వయమ్ అను నర్వనామ పదాలకు సరి
పోవు క్రియపదాలు మర్కపురుష క్రియలనవిధును.

ఉదా : -

- ఈవ్ వసాని = నీవు నివసించుచున్నావు.
- వక్వామ్ వసాని: = మీరిద్దరు నివసించుచున్నారు.

పైన పేర్కొన్న అస్మత్, యష్మత్ శబ్ద రూపములు కాక మిగిలిన ఏ శబ్దములలో నైనను ప్రథమపురుష క్రియలు వాడవలెను.

అనకః వసతి = తండ్రి నివసించుచున్నాడు.

బాలౌ వసతః = ఇద్దరు బాలురు నివసించుచున్నారు.

తనయాః వసంతి = కుమారులు నివసించుచున్నారు.

ఇప్పుడు 'వన' రాకువు మాదిరి మరికొన్ని రాకువులను పరిచయం చేసుకుందాము.

రాకువు	అర్థము	ప్రారంభరూపము
ఆత్	తినుట	ఆవతి = తినుచున్నాడు/ది
జ్	ఉండుట	జవతి = ఉన్నాడు/ది.
రజ్	రక్షించుట	రజతి = రక్షించుచున్నాడు/ది.
వృజ్	చూచుట	వృజతి = చూచుచున్నాడు/ది.
జిఠా	ఉండు, నిలడుట	తిఞతి = నిలచినాడు/ది.
గమ్	వెళ్ళుట	గజతి = వెళ్ళుచున్నాడు/ది
జ్రమ్	చలించుట, కదలుట, ప్రాంతిపడుట	జ్రవతి = కదలుచున్నాడు/ది.
వా	త్రాగుట	వివతి = త్రాగుచున్నాడు/ది.
వఠ	చదువుట	వఠతి = చదువుచున్నాడు/ది

ఈ ప్రారంభరూపమును ఆచారముగా తీసికొని మిగిలిన పురుషులలో, వచనములలో రూపములను చూచుకొనగలరు.

వాక్యనిర్మాణము — పూర్వపాఠములో వచ్చిన శబ్దరూపములను తయారైన ప్రేరారువులనుండి క్రియాపదములతో జోడించినవో ఎన్నో వాక్యములు తయారగును.

ఉదా : —

జనకః రక్షతి = తండ్రి రక్షించుచున్నాడు.

తనయః గళాత్రతి = కుమారుడు వెళ్ళుచున్నాడు.

రామః పశ్యతి = రాముడు చూచుచున్నాడు.

జనః రక్షతి = దర్మము రక్షించుచున్నది.

బాలః భ్రమతి = బాలుడు కదులుచున్నాడు.

అగ్రజాః తిష్ఠన్తి = అన్నలు ఉన్నారు.

వయ పఠామః = మేము చదువుచున్నాము.

అహం భజామి = నేను ఉంటున్నాను.

త్వం జ్ఞావతి = నీవు తినుచున్నావు.

మయం భ్రమయ = మీరు తిరుగుచున్నారు.

కొన్ని అప్యయముల పరిచయము

తవరి = నైన అజః = క్రింద

తజః = వెంటనే అజ = నేడు

సమ్భక్ = బాగుగ త్సణిమ్ = దూరక

వాక్య నిర్మాణము : —

అజ అగ్రజః గళాత్రతి = నేడు అన్న వెళ్ళుచున్నాడు.

ప్రతః అజః తిష్ఠతి = కుమారుడు క్రింద ఉన్నాడు.

సూచక : —

పదము చివరనున్న మకారపు పోల్లు (ఇ) పోల్లులు పరమైనవో సున్న (౦) గా మారును. అచ్చులు పరమైనపుడు, వాక్యము చివరనున్న పుడు సున్న వ్రాయరాదు.

ఉదా : —

1) అహ్ వసామి - ఇచ్చట పోల్లు పరమైనది కనుక సున్న వ్రాసినాము.

అహమ్ వసామి - అని సరిదిద్దడంతట వ్రాసినను దోషముగాదు.

2) అహమ్ + అథ = అహమథ - మకారమును ప్రక్కనున్న అచ్చుతో కలిపి వ్రాపివాము ఇట్టి పోట అహ-అథ అని వ్రాయరాదు

3) గచ్ఛసి త్వమ్ । - ఇచ్చట మకారము వ్రాయుటయే - సరిదిద్ది. సున్న వ్రాక్షరాదు -
= వాక్యము చివర కనుక.

జనక త్సఖీ వసతి = ఈ రె ఊరక నివసించుచున్నాడు.

జన్మజః సమ్యక్ పరివృత్త = తమ్ముడు బాగుగా చూచుచున్నాడు.

జావా సమ్యక్ రక్షాత్ = మేమిద్దరము బాగుగ రక్షించుచున్నాము.

య్య త్సఖీ తిరణ్ = మీరు ఊరక ఉండండి.

దేవాః సఖః రక్షాన్తి = దేవులు వెంటనే రక్షించుచున్నారు.

అభ్యాసము - 1

ఈ క్రింది వాక్యములను తెలుగులోనికి అనువదించుడు.

1. एवं गच्छसि ।	5. वयं विद्यामः ।
2. अहं ज्ञाप्ति ।	6. अग्रजाः पठन्ति ।
3. एवं ज्ञादसि ।	7. युवां गच्छथः ।
4. बालाः पश्यन्ति ।	8. देवाः रक्षन्ति ।

అభ్యాసము - 2

ఈ క్రింది వాక్యములను సంస్కృతములోనికి మార్చుడు

1. మీరు వెళ్ళుచున్నారు.	5. మేము ఉన్నాము.
2. మీరిద్దరు తినుచున్నారు.	6. కుమారుడు చూచుచున్నాడు.
3. నేను త్రాగుచున్నాను.	7. సూర్యుడు రక్షించుచున్నాడు.
4. పిల్లలు వెళ్ళుచున్నారు.	8. కళ్ళు చూచుచున్నవి.

అభ్యాసము - 3

రిక్తస్థానములను పూరింపుడు—

1) — गच्छामि ।	1) बालाः — (पस्)
2) — विद्याम ।	2) वयं — (पठ)
3) — ज्ञादामः ।	3) देवः — (रक्ष)
4) — तिष्ठति ।	4) एवं ज्ञाम्यक् — (वत्)
5) — वच्छति ।	5) राजमाः — (दृष्ट)

అధ్యాసము - 4

ఈ క్రింది వాక్యంలో దోషములను సరిదిద్దండి-

ఉదా : —

त्वं वसति - ఈ వాక్యం తప్పు నీవు నివసిస్తున్నాడు అని దీని అర్థం. కావున 'నీవు' అనే కర్తకు సరిపోవు క్రియాపదము 'वसति' వాడవలెను.

పై ఉదాహరణ ఆధారంగా మరికొన్ని వాక్యములను సరిదిద్దండి —

1) त्वं वसति ।	4) वयं पठावः ।
2) राजः गच्छामि ।	5) यूयं पिबन्ति ।
3) बालः गच्छन्ति ।	6) अहं खादसि ।

అధ్యాసము - 5

ఈ క్రింది పదములను జతపఱచుదు —

वृक्षः	खादति
सिंहः	पठसि
त्वम्	वसति
बाली	आगच्छति
सूयः	गच्छतः

నాల్గవ పాఠం

ఈ పాఠంలో క్రొత్త రాకువులను పరిచయం చేసుకుందాము. వీటిని 'అత్యనేపదులు' అంటారు. రాకువులపై వేరే ప్రత్యయాలతో వేదమువలన వీటిని 'అత్యనేపదులు' అంటారు.

ఉదా :- ఇద - ఇత్ (నంతోపించుట)

అత్యనేపద ప్రత్యయములు

వర్తమానకాలము

ఏ. వ	ద్వి. వ.	విహ. వ.
ఇ	ఇతే	ఇన్తే - ప్రథమ పురుష
ఇ	ఇథే	ఇన్తే - మధ్యమ పురుష
ఇ	ఇహే	ఇన్తే - ఉత్తమ పురుష
ఇద - ఇత్ రాకురూపములు		
ఇదతే	ఇదేతే	ఇదన్తే
ఇదసే	ఇదేసే	ఇదన్తే
ఇదే	ఇదావహే	ఇదామహే

ఈ విధముగా మరికొన్ని రాకువుల రూపములను గ్రహించండి.

రాకువు తెలుగు అర్థము ప్రారంభరూపము

ఇ	దరించుట	ఇన్తే - దరిస్తున్నాడు/ది.
ఇ	నమస్కరించుట	ఇన్తే - నమస్కరిస్తున్నాడు/ది
ఇ	కదలుట/వణకుట	ఇన్తే - కదలుచున్నాడు/ది.
ఇ	మాట్లాడుట	ఇన్తే - మాట్లాడుచున్నాడు, ది.

బృష్	ఉండుట	వర్తతే - ఉంటున్నాడు/ది.
బృష్	పెంపొందుట	వర్తతే - పెంపొందుచున్నాడు/ది.
బృత్	ప్రకాశించుట	వర్తతే - ప్రకాశించుచున్నాడు/ది.
వర్	తొందరపడుట	వర్తతే - తొందరపడుచున్నాడు/ది.
సర్	ఓర్పుకొనుట	సర్తతే ఓర్పుకొనుచున్నాడు/ది.

పదకోశము —

అధ్యాపకః (పు) గురువు	పత్తనమ్ (నపు) పట్టణము
అతపః (పు) ఎంత	పురమ్ (న) పురము
అచార్యః (పు) గురువు	పూఠమ్ (న) వీపు/వెనక భాగము
అసత్యమ్ (న) అబద్ధము	వక్తః (పు) కొంగ
అర్యః (పు) పూజ్యుడు	విహార (పు) పిల్లి
అదరమ్ (నపు) పొట్ట	మకంఠః (పు) కోరి
కటః (పు) రాప	మన్తకమ్ (నపు) తం
కర్ణః (పు) చెవి, కర్ణుడు	మౌళికః (పు) ఎలుక
కాకః (పు) కాకి	బానర (పు) కోరి
కూఠమ్ (పు) వేసవి	విహరః (పు) పక్షి
కృతమ్ (నపు) నేయి	శృనక. (పు) కుక్క
కూఠః (పు) విద్యార్థి/శిష్యుడు	సత్యమ్ (నపు) నిజము
కక్తమ్ (నపు) మట్టిగ	సితః (పు) సింహము
కేలమ్ (నపు) నూనె	హృదయమ్ (నపు) హృదయము

వాక్య నిర్మాణము —

వస్తువం కన్యతే = తం వణకుచున్నది.

తాతా: వన్ధంతే = తమ్ములు నమస్కరించుచున్నారు.

తపాతపాత: పోదతే = ఉపాధ్యాయుడు సంతోషించుచున్నాడు.

అహం త్వరే = నేను త్వరపడుచున్నాను.

కాకా: తపరి వర్తంతే = కాకులు పైన ఉన్నవి.

యవం వత్తే = మీరు ఉంటున్నారు/ఉన్నారు.

త్వం మహ్యే = నీవు ఓర్పుకొనుచున్నావు.

తాతా: వర్తంతే = ఎందరైనా పెరుగుచున్నది.

తాతా: తాతా: తాతా: గురువులు మాట్లాడుచున్నారు.

వత్తన తాతా: = వత్తనము ప్రకాశించుచున్నది.

అధ్యాసము - 1

ఈ క్రింది వాక్యములను సంస్కృతములోనికి మార్చండి.

1. నీవు సంతోషించుము.
2. కాకులు తొందరపడుచున్నవి.
3. హృదయము వణకుచున్నది.
4. మీరందరు ప్రకాశిస్తున్నారు.
5. సంహములు (రెండును) త్వరపడుచున్నవి.
6. అన్న రిద్దరు సంభాషించుచున్నారు.
7. పిల్లలు వెళ్ళుచున్నవి.
8. పిల్ల నేరినది త్రాగుచున్నది.
9. మీరు దరిస్తున్నారు.
10. అధ్యాయులు రక్షిస్తున్నారు.

అధ్యాసము - 2

సూచించిన దాగుదూపాంతో క్రింది వాక్యములు పూరించండి.

1. విह्वलः उपरि — (गम्)
2. तनयाः बह्व — (स्वर्)
3. बालः छत्रः — (पा)
4. वयं तूष्णीं — (छा)
5. मर्कटः उपरि — (वृत्)
6. यूयं — (अम्)
7. त्वं — (वृश्)

—: 0 :—

ఐదవ పాఠము

ఈ పాఠములో అకాశాంతశబ్దములు ఇతరవిధక్తులలో ఏ విధంగా ఉంటాయో తెలుసుకొనండి. అందు పుంలింగమునకు ఒక ఉదాహరణ :—

एकवचनम्	बहुवचनम्	తెలుగు విధక్తులు
बालम् = బాలుని	बालान् = బాలురను	ని, ను, ల, గూర్చి, గురించి
बालेन = బాలునిచేత	बालैः = బాలురచేత	చేత, తోడ
बालाय = బాలునికొఱకు	बालेभ्यः = బాలురకొఱకు	కొఱకు, కై
		[కోసం]

॥॥॥॥=బాలునివలన	॥॥॥॥=బాలుకవలన	వలన, కంటె, కన్న, వట్టి
॥॥॥॥=బాలుని	॥॥॥॥=బాలుకు	కి,కు, యొక్క, లోపల
॥॥॥॥=బాలునియందు	॥॥॥॥=బాలురయందు	అందు, న, [లోపల]

సంబోధన ప్రథమ

(1) ఎదుటివారిని పిలిచి మాట్లాడటాన్ని సంబోధన అంటారు. ప్రథమావిధాని రూపానినే సంబోధనలో గూడ వాడుతారు. కాని ఏకవచనంలో కొద్ది మార్పు ఉంటుంది.

బాల: (ప్రథమ) షణమ్ (ప్రథమ)
బాల ! (సంబోధన) షణ ! (సంబోధన)

(2) తెలుగులో ఓ బాలుడా అన్నట్లుగా, సంస్కృతంలో 'శ్చే' అనే అవ్యయాన్ని ముందు వేర్చి శ్చే బాల ! అని కూడా అనవచ్చును.

ద్వివచనాలు

సంస్కృతంలో ద్వివచనాలు మూడు మాత్రమే అనవచ్చును.

(1) 'బాలా' అను ప్రథమాద్వివచనమే సంబోధన ప్రథమ లోను ద్వివచనాన్ని ఉంటుంది. (సందర్భాన్నిబట్టి అర్థం తెలుసుకొన వలెను).

(2) ఇట్లే తృతీయ, చతుర్థి, పంచమీ విభక్తులలో ఒకే రూపం ఉంటుంది.

బాలాఘ్యామ్ (కృ. వి. ౩౩) = ఇద్దరు పిల్లలచేత
 బాలాఘ్యామ్ (కృ. ,, ,,) = ,, ,, కొరకు
 బాలాఘ్యామ్ (కృ. ,, ,,) = ,, ,, వలన
 (౩) షష్ఠీ, న ప్రములలో ఒకే రూపం ఉంటుంది.
 బాలఘో: (కృ) = ఇద్దరు పిల్లలకు
 బాలఘో: (కృ) = ,, ,, యందు

సూచన :

(ఈ ద్వీవచనప్రయోగం కాషలో తక్కువైనా కళ్ళు, కాళ్ళు, చేతులు, చెవులు మొ. అవయవాలను చెప్పనపుడు, తల్లిదండ్రులు మొదలగు అంట పదాలలోను తప్పక ఉపయోగపడుతుంది.

నపుంసకశబ్దాలలో ఇతరవిభక్తులు

జనః, జన మొదలగు నపుంసకలింగశబ్దాలలో ప్రథమావిభక్తి వలెనే ద్వితీయ కూడా ఉండును. తృతీయ మొదలు న ప్రమివరకుగల విభక్తులలో పులింగరూపాలవలెనే నపుంసకలింగ శబ్దరూపాలు కూడా ఉంటాయి.

ఉదా —

బాలేన - బాలాఘ్యామ్ - బాలే:

బాలేన - బాలాఘ్యామ్ - బాలే:

ప్రధాన సూచన—

ఈ పాఠములో ఇచ్చిన శబ్దరూపాలను చూచి అ రీతిలో మిగిలిన శబ్దరూపములను చెప్పకొనునపుడు ఈ సూచనను గుర్తుంచు

కానవలెను. సాధారణముగా ర, ష, లతో కూడిన శబ్దములలో ద్వితీయ, షష్ఠి విభక్తులలో కన్పించు నకారము 'జ' గా మార్పు నొందును.

ఉదా :-

బాలేన - రావేణ - విద్యేణ

బాణానామ్ - రామాణామ్ - శిష్యాణామ్

పదకోశము —

అర్జున: (వృ) అర్జునుడు

బృత: (వృ) బురుడు (గ్రహము)
పండితుడు

అకాశ: (వృ) అకాశము

భక్త: (వృ) భక్తుడు

ఆపనిక: (వృ) వర్తకుడు

వీర: (వృ) వీరుడు

అమలకమ్ (నవృ) ఉసిరికాయ

సూరక: (వృ) పంటవాడు

అరణ: (వృ) తీవ్రమైన

సేవక: (వృ) సేవకుడు

అంధ: (వృ) చంద్రుడు

కృ: (వృ) కవుడు

పవత: (వృ) పర్వతము

వాచక: (వృ) వంటవాడు

వాక్యనిర్మాణము :—

బాల: గ్రామ గణతంత్రి = పిల్లలు గ్రామమునకు (గ్రామమునుగూర్చి)
వెళ్లుచున్నారు.

దేవ వందే = దేవుని నమస్కరిస్తున్నాను. (నేను)

(తెలుగులో షష్ఠి వాడుట అలవాటు. కాని సంస్కృతములో ద్వితీయయే వాడవలెను)

हृदयम् वेपथे = హృదయము వణకుచున్నది.

विद्यः आचार्यं सेवते = శిష్యుడు ఆచార్యుని సేవించుచున్నాడు.

आपणिकस्य ज्ञानं वर्जते = వర్తకుని దశము వృద్ధిపొందుచున్నది.

प्रीत्यै सूयः अष्टः भवति = వేసవిలో సూర్యుడు తీవ్రముగా ఉండును.

सिद्धाः पर्वतेषु बसन्ति = సింహములు పర్వతములలో నివసింపుచున్నవి.

मयूरः वक्षेष्टुं क्षमति = నెమలి చెట్లపై తిరుగుచున్నది/తిరుగును.

అధ్యాసము - 1

క్రింది పదములను సంస్కృతములోనికి మార్చుదు.

1. దశము కొరకు 2 వనములయందు 3 కళ్ళు 4. సుఖముతో
- 5 అరణ్యములను 6. సూర్యుని 7. వృక్షమునందు 8. గుణములచే
9. చెట్టునుండి 10 శిష్యుని మీద.

(నిత్యవ్యవహారంలో మనం వాడే నుండి, నుంచి, మీది మొదలగు విభక్తులకు సంస్కృతంలో పంచమీవిభక్తి వాడుకొనవలెను అట్లే 'మీద' అని వ్యవహరించే చోట సప్తమీవిభక్తి వాడుకొనవలెను.)

అధ్యాయం - 2

క్రింది పదములను తెలుగులోనికి అనువదించుడు.

1. సూర్య	4. గుణ	7. నేషాద్వా
2. అనృజస్య	5. సింహాత్	8. బస్య
3. కాకానా	6. కలాప	9. ధనేన
10. నగరేష్వ:		

అధ్యాయము - 3 [అనువాదము]

1. సూర్యునికు నమస్కరించుచున్నాను.
2. చెట్టు మీద పండ్లు ఉన్నవి.
3. మీరు పిల్లవానిని చూచుచున్నారు.
4. చెట్టు నుండి పండు పడుచున్నది.
5. పిల్లవాడు తండ్రితో వెళ్ళుచున్నాడు.
6. దర్మము రాముని కాపాడుచున్నది.

ఆరవ పాఠము

ఈ పాఠములో మరికొన్ని క్రొత్త దాతువులను వర్తమానార్థములో పరిచయము చేసుకొనండి. 1. ఇత్ (నేవించుట) 2. ఇత్ (యాగము చేయుట) 3. ఇత్ (విత్తనములు చల్లుట) 4. ఇత్ (పొందించుట, మోయుట) అను దాతువులు పరస్మైపదరూపములలోపాటు అర్థనేపదములుగా హడ ఉంటాయి. (అనగా 3, 4 పాఠములలోని రెండు విధములైన ప్రత్యయాలు వీటిపై చేరును. అందుచే వీటిని "ఉతయపడులు" అందురు)

అధ్యాహరణమ్

పదస్మేపదరూపాणि

జాగ్రతేపదరూపాणि

జగతి జగతః జగత్తి

జగతే జగతే జగన్తే

జగసి జగవః జగవ

జగతే జగేవే జగచ్ఛే

జజామి జజావః జజామః

జజే జజావహే జజామహే

● డ్లే జగతి - జగతే, జగతి - జగతే, జెపతి - జెపతే అను రీతిగా ఆ దాతువులు రెండు రీతులలో సాగును.

ఈ క్రింద నిచ్చు దాతువులు పరస్మైపదులు మాత్రమే.

దాతువు

అర్థము

ప్రారంభరూపము

5. త్

(తరించుట, దాటుట)

తరతి

6. క్ష

(లాగుట, దున్నుట

కర్షతి

ఒరిపిడి పెట్టుట)

7. జ్

(గమనము, వెళ్ళుట,

జరతి

ప్రసరించుట)

ఈ 'స్మ' దాతువు 'పరుగెత్తుట' అను అర్థమును గూడనిచ్చును.

అప్పుడు దాని రూపము 'జాజతి' అని ఉండును.

8. హ్

(నవ్వుట)

హ్సతి

9. క్షి

(ఆటలాడుట)

క్షితి

10. న

(వంగుట నమస్కరించుట)

ననతి

11. ప

(పడుట)

పతతి

12. ల్

(మాట్లాడుట)

లతి

పదకోశము —

అలకః (ప్ర) సోమరి	పుష్పమ్ (నప్) పూప
జ్ఞానమ్ (నప్) పీట/కుర్చీ	లబ్ధః (ప్ర) చిన్న పదవ
అకదా (అక) ఒకప్పుడు	బీజమ్ (నప్) చిత్తనము
కన్దుకః (ప్ర) బంతి	బాలః (ప్ర) రాజు
కరః (ప్ర) చేయి	లాక్షగలః (ప్ర) నాగరి
జీరమ్ (నప్) పాలు	విద్యాలయః (ప్ర) పాఠశాల
గజః (ప్ర) ఏనుగు	బృహత్ (ప్ర) ఎద్దు
గృహమ్ (నప్) ఇల్లు	కాకటమ్ (నప్) బంది
ఘటః (ప్ర) కుండ	సుందరః (ప్ర) అందమైన
	(ది) బాడు
తతః (అక) తరువాత/	హులికః/
అందువలన	హులికః (ప్ర) రైలు
తాపతః (ప్ర) ముని	అయ (ప్ర) అరడు,
	వీడు, ఇది
పత్రమ్ (నప్) అకు/కాగితము	అమీ (ప్ర) వీడు, అవి
పథికః (ప్ర) బాటసారి	తః (ప్ర) అరడు,
	బాడు
పంచాత్ (అక) వెనుక	తే (ప్ర) వారు, అవి
పూరః (ప్ర) ఎదుట, ముందు	

వార్యనిర్మాణము :—

అయ తతః వర్తతే = అరడు నిజము పలుకుచున్నాడు.

తః క్షామే వసతి = అరడు గ్రామములో నివసించుచున్నాడు.

బాలః క్రీడతి = బాలుడు ఆడుచున్నాడు.

పథికః ప్లావేన తరతి = బాటసారి దిన్న పడవతో బాటు
చున్నాడు.

పౌరాః భూకాళ బభాషి = పౌరులు రాజును సేవించుచున్నారు.

శ్రిలికః తతఃః శ్రితతి = రైలు పెద్దగా నవ్వుచున్నాడు.

తవ శనః లవతి = నీవు మెల్లగా మాట్లాడుచున్నావు.

భవనః భక్తం భజతి = ఎద్దు బండిని లాగుచున్నది.

తాపసాః తదా బభంతే = ఋషులు ఎల్లప్పుడు యోగములు
చేయుదురు.

—:0 — 0:—

అధ్యాసము - 1

తెలుగులోనికి అనువదింపుడు—

1. బహు తతః వదామి ।
2. తవ కన్దుకేన క్రీడతి ।
3. తవన్ భవవాత్ పతతి ।
4. భవన్ తతఃః శ్రితతి ।
5. భూకాః ఫలః నమస్తి ।

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి అనువదింపుడు—

1. ఏనుగు తొండముతో నీటిని త్రాగుచున్నది.
2. తుండ అందముగా ఉన్నది.
3. బారు వెనుక వెళ్ళుచున్నాడు.

4. వీరు ముందు వెళ్ళుచున్నారు.
5. సోమరి చెట్టునుండి పడుచున్నారు.

అభ్యాసము - 3

వ్యతిరేకపదములు వ్రాయండి —

1. కృత: X
2. అకవా X
3. సత్యం X
4. కృత: X

రికస్థానములు పూరింపుడు —

1. స: — తిలతి ।
2. అయం గృహ — ।
3. క్షణిక: కాశ్యపేన జేతమ్ — ।
4. గృహం తనీయే విజ్ఞాతయ: — ।

—:0 — 0:—

ఏడవ పాఠము

రాతువులకు ముందు 'ఉపనర్గలు' కొన్నిచోట్ల జేర్చబడుచుండును ఇవి చేరుటవలన రాతువుల అర్థాలు కొన్నిచోట్ల ఎక్కువగా మార్పు చెందకపోయినా మరికొన్నిచోట్ల పూర్తిగా మారిపోవును. ఇంతకుముందు పాఠములలో పరిచయము చేయబడిన రాతువులపై ఉపనర్గలు చేర్చుటచే ఏర్పడు క్రొత్తరాతువులను చూడండి—

ఉపనర్గంతో కలియుటచే	అర్థము మార్పుపొందనివి,
అర్థములు మార్పుపొందినవి.	కార్థిగా మార్పుకలివి
విశ్రవశే = లేచుచున్నాడు	అభివశతే = నమస్కరిస్తున్నాడు
స-వశశే = ఎక్కు పెట్టుచున్నాడు	సమ్భావతే = మాట్లాడుచున్నాడు
పూర్వావతే = వెరుగా	సంభవతే = బాగుగా
అవమావతే మాట్లాడుచున్నాడు	అభివశతే పెంపొందు
	అభివశతే చున్నాడు
భావతే = మరలివచ్చుచున్నాడు.	విజితతే = బాగా ప్రకాశించు
	చున్నాడు
రతితతి = లేచుచున్నాడు	జాలపతి = మాట్లాడుచున్నాడు
ప్రభవతి = పుట్టుచున్నాడు	సలపతి =
సమర్థుడగుచున్నాడు	నివతతి = ఉంటున్నాడు
సమ్భవతి = పుట్టుచున్నాడు	నివసిస్తున్నాడు
అభివశతే = కన్యపుట్టుచున్నాడు	సమ్భవతి = తొట్రుపడుచున్నాడు
బాధుభవతి = ప్రత్యక్షమగుచున్నాడు	అపతతి = నైవసడుచున్నది
అభివశతే = తిరస్కరిస్తున్నాడు	నివతతి = పడుచున్నది
రక్షవతి = పుట్టుచున్నాడు	క్రిందపడుచున్నది
పరాభవతి = అవమానిస్తున్నాడు	రతపతి = ఎగురుచున్నది
జాతవతి = అకర్షిస్తున్నాడు	
విజితపతి = విడుస్తున్నాడు	
జాగృతతి = వస్తున్నాడు	
నిగృతతి = నియంతు వెరుచున్నాడు	
సజగృతతే = కలుచుకొంటున్నాడు.	
అజగృతతి = పొందుచున్నాడు.	
రవృతతి = ఉడుటకు వస్తున్నది.	

పదకోశము

కొన్ని ముఖ్యమైన

అవ్యయముల పదకోశము

జాబతః	(ప్ర) సుడిగుండము	జాతీయ	మిక్కిలిగా
		ఆర్యాస్తత్	అర్హ
జకమ్	(నప్) చక్రము	జావి	,, కూడా
జనః	(ప్ర) జనము	ఇతి	,, అని
బేఱః	(ప్ర) శరీరము	ఇవ	,, వరి
పల్లవః	(ప్ర) చిగురుటాకు	అవ	,, ఏ(మాత్రమే)
పాదః	(ప్ర) పాదము	కిల	,, అట
మృతః	(ప్ర) చేయి	అల్ల	,, గదా
మృతమ్	(నప్) ములము (నోరు)	మృతః/మృత్యుమృతః	,, మరణము
మృతః	(ప్ర) మూర్ఖుడు	అవా	,, వ్యర్థము
మృతః	(ప్ర) చేయి	అర్థ	,, కూడ

ఇంతకు ముందు పాఠాలలో అస్మద్, భృష్మద్ శబ్దముల ప్రథమా రూపములను తెలుసుకున్నాము. ఇతర విభక్తులలో ఆ శబ్దముల రూపములను ఇవట కనుగొనండి—

అస్మద్

అకవచనమ్

మామ్ = నన్ను

మయా = నాచేత

మహ్యమ్ = నా కొరకు

మత్ = నా వలన

అర్థవచనమ్

అస్మాన్, నః = మమ్ము

అస్మాభిః = మాచేత

అస్మయ్యమ్ = మా కొరకు

అస్మత్ = మావలన

మమ = నాకు	అస్మాకం = మా,
మే నాయొక్క,	న: మాయొక్క
మవి = నాయందు,	అస్మాసు = మాయందు

బృహత్

త్వామ్ = నీన్ను,	బృహన్, = మిమ్ములను,
త్వయా = నీచేత,	వ: మిమ్ము
తుభ్యమ్ = నీకొరకు,	బృహత్వి: = మీచేత
త్వత్ = నీవలన,	బృహత్వమ్ = మీకొరకు
త్వనే = నీయొక్క	బృహత్ = మీవలన
	బృహాక = మీయొక్క
	వ

త్వవి = నీలో, నీయందు బృహాసు = మీలో, మీయందు
వాక్యవిర్మాణము —

జాల: మయా సహ ఆగచ్ఛతి = బాలుడు నాతోగూడ వచ్చుచున్నాడు.

ః: త్వయా సహ సమ్భాషతే = బాలు సీతోగూడ మాట్లాడుచున్నాడు.

అక్రం సమ్మక్ ఆవర్తతే = చక్రము తాగుగా తిరుగుచున్నది.

అన్త: అ: కాశో విశ్చోతతే = చంద్రుడు అకాశములో ప్రకాశించు

చున్నాడు.

త్వ జ్ఞానం పరివర్తతే = నీ జ్ఞానము వృద్ధిచెందుచున్నది

హస్తాన్వా వందే అహమ్ = రెండుచేతులతో నేను నమస్కరిస్తున్నాను.

అర్జున: బాణ సమ్ప్రసృజే = అర్జునుడు బాణము సంపించుచున్నాడు.

సమగ్రే జల ని సమ్ప్రసృజే = సముద్రములో నీళ్ళు తిరుగుచున్నవి

సింహాద్ గజ ఇవ త్వం రాజాత్ ప్రవేషసే = సింహమువలన ఏనుగువలె

నీవు రామునివలన నలకుచున్నావు.

అహ్ త్వయా ఉల్లసామి జలమ్ = నేను నీతో మాట్లాడుచున్నానుగదా.

అధ్యాసము - 1

క్రింది వాక్యములను తెలుగులోనికి అనువదించుడు—

1. జనాః మృత్యుం ఆపన్నావంతే ।
2. వృక్షే పల్లవాః రక్ష్యంతే ।
3. తనయః ఆపివర్తంతే ।
4. జనకః తనయేన సహ గచ్ఛతి ।
5. ఆశ్వత్థే జలం పరిభ్రమతి ।
6. దేవః భక్తస్య పురః ఆవిష్కర్యతి ।
7. తవ జ్ఞానమ్ ఆపివర్తంతే ।
8. అహమ్ ఆగచ్ఛామి ।
9. త్వం పాతం అభిగచ్ఛాస్య ।
10. వృక్షే పక్ష్యాణి విజృంభంతే ।

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి మార్చండి—

1. వాడు దిగ్గరగా ఏడుచున్నాడు.
2. ఆ విద్యార్థి నన్ను తాగుచున్నాడు.
3. ప్రవాహములో చేప మాడిమాడికి ఎగురుచున్నది.
4. దేవుడు భక్తుని యెదుట ఆపిర్చించుచున్నాడు.
5. చెట్లనుండి అకులు రాలుచున్నవి.
6. ఆ మూర్ఖుడు తిట్టుచున్నాడు.

అధ్యాసము - 3

రిక్తస్థానములను పూరింపుడు -

1. జనా: మృత —
2. జలస: గృహాత్ —
3. ఇమే వృథా —
4. జకంఠ: వృక్షే వృథా —
5. వృశభి మమ జకంఠ

అధ్యాసము - 4

'యుష్మద్' శబ్దరూపములతో నింపండి -

1. — జన్మే ।
2. — సహ జాగృతామి ।
3. — త: జగ్ధిక: ।
4. — పుత్ర: జతీబ సుందర: ।
5. — జయం వాల: సాక్ష: ।

—: 0:—

- సంధులు -

1. అ, ఇ, ఉ, ఋ అనే అచ్చులకు అనే అచ్చులు (హ్రస్వములైనను, దీర్ఘములైనను) పరమైనపుడు రెండు అచ్చులు కలిసి దీర్ఘముగా యౌండును. దీనికి 'సవర్ణదీర్ఘనంది' అని పేరు.

ఉదా —

1. జమ + జపి = జమాజి
2. తవ + జపి = తవాజి
3. జతి + ఇవ = జతీవ

॥ ఇన్ద్రే + ఇన్ద్రమ్ అను పదాలు కలిసినచో (నందిని పొందిరే) 'ఇన్ద్రేన్ద్రమ్' అని యగును.

గా. ఇది అను అచ్చులకు ప్రాప్తమైన అకారము పరమైనచో నంది కలిగి, ఏకార ఒకారములే మిగులును. అకారము వేరుగా కన్పింపదు. ఏడదీయునపుడు 'అ' కారమునకు గుర్తుగా నుండునని 5 అను చిహ్నమును చేర్చి ఇన్ద్రేన్ద్రమ్ = ఇన్ద్రేన్ద్రవర్ణితే (జ్ఞానమ్), ఇన్ద్రే + ఇన్ద్రమ్ మొ॥వి ఇట్లే అని గ్రహింపగలరు.

॥ యదాదేశసంది -

ఇ, ఇ, ఇన్ద్ర, ఇ అను వర్ణములకు అచ్చుపరమైనపుడు వాటికి ఇ, ఇ, ఇన్ద్ర అను హల్లులుగా మార్పుకల్గును. (అ అచ్చులకు అ అచ్చులే పరమైనపుడు మాత్రము ఈ నంది రాదు)

ఇన్ద్రాత్ + ఇన్ద్రమ్ — ఇన్ద్రాన్ద్రమ్

ఇన్ద్రాత్ + ఇన్ద్రమ్ ఇన్ద్రాన్ద్రమ్ + ఇన్ద్రమ్ + ఇన్ద్రమ్
ఇందు 'ఇ' కారము ఇ కారముగా మారినది.

ఇన్ద్రాత్ + ఇన్ద్రమ్ = ఇన్ద్రాన్ద్రమ్ । (దాగుదాగని)

ఎనిమిదవ పాఠము

॥ విషేషార్థకములు—

సంస్కృతమున ఇ అను అవ్యయము స్వయముగాగాని ఇన్ద్ర మొదలగు అవ్యయములతో కలిసిగాని (ఇ + ఇన్ద్రమ్ = ఇన్ద్రమ్) విషేషార్థము నిచ్చును.

ఇ = లేదు/లేదు.

ఇన్ద్రమ్ = లేనే/లేదు.

గच्छతి — న గच्छతి = వెళ్ళుటలేదు (నిషేధార్థము)

వసేతే — న వసేతే = ఉండుటలేదు/లేదు)

పఠతి — నేవ పఠతి (చదవనే చదువుట లేదు)

రామః — న రామః (రాముడు కాదు) మొ॥

1) ప్రశ్న - విధినిషేధములు —

సంస్కృతమున కిమ్, ఖా శబ్దములను ప్రశ్నార్థకములుగా ప్రయోగించి ప్రశ్నార్థకవాక్యాలను తయారుచేయవచ్చు.

ఉదా —

వసతి = నివసిస్తున్నాడు.

వసతి కిమ్? | = నివసిస్తున్నాడా?

వసతి ఖా? |

అ ప్రశ్నలకు సమాదానము చెప్పనపుడు అంగీకారసూచకముగా సత్యమ్, వాతమ్, అథాకిమ్, తథేవ, ఆమ్ అనువానిని.

నిషేధసూచకముగా నహి అనువానిని ముందుచేర్చి వాక్యనిర్మాణము చేసుకొనవలెను.

1. రామః గచ్ఛతి కిమ్? = రాముడు వెళ్ళుచున్నాడా?

రామః న గచ్ఛతి | = రాముడు వెళ్ళుటలేదు.

2. బాలః పఠతి కిమ్? = బాలుడు చదువుచున్నాడా?

అథాకిమ్, బాలః పఠతి = అవును, బాలుడు చదువుచున్నాడు.

3. కి జనకః ఆగచ్ఛతి? = తండ్రి వచ్చుచున్నాడా?

ఆమ్, జనకః ఆగచ్ఛతి | = అవును, నిజమే తండ్రి వచ్చుచున్నాడు.

4. **శిష్య: కిం త్క్షణీ తిष्ठతి?** = శిష్యుడు తరక ఉన్నాడా?
నहि नहि: शिष्य: नैव त्क्षणी तिष्ठति = కాదు/లేదు
 శిష్యుడు తరక ఉండుట లేదు.
5. **वानर: किं स्वरो** = కోరి తొందర పడుచున్నాడా?
नहि, वहि: वानर: नैव स्वरो = లేదు, కోరి తొందరపడుట లేదు.
6. **किं त्वं गच्छसि?** = నీవు వెళ్ళుచున్నాడా?
नहि, अह: न गच्छामि = లేదు; నేను వెళ్ళుటలేదు/వెళ్ళను.
7. **किं त्वं खादसि?** = నీవు తినుచున్నాడా?
आम्, अह खादामि = అవును, నేను తింటున్నాను.
8. **किं मयूर: नृत्यति?** = నెమలి నృత్యము చేయుచున్నాడా?
एवम्, मयूर नृत्यति = అవును, నెమలి నృత్యముచేయుచున్నది.

ప్రశ్నార్థక విధక్తి రూపములు -

'किम्' అను నర్తనామకర్తముయొక్క విధక్తిరూపములలో ప్రశ్నార్థక తాత్పర్యము తయారగును. 'किं' శబ్దమునకు పుంలింగములో क. (प्र. वि) इम (इ) केन (त) कस्मिं (च) कस्मात् (ए) कस्य (व) कस्मिन् (स) అని ఏకవచనరూపము లుండును.

ఇట్లే బహువచనములలో

के (प्र) कान् (वि) कौ: (व) केभ्य (उ) (पं)

केषां (व) केष् (स) అను రూపములుండును.

దీని ద్వివచనములు - कौ (प्र) काभ्याम् (त, च, व) कयो: (प्र, न) అని పూర్వము వేర్వేరున్న कौक, रसम మొక శబ్దరూపములవలెనే ఉండును.

సూచన—

సర్వనామకర్తృములలో ప్రధానమైన సర్వకర్తృరూపములు కూడ ఈ విధముగా దెప్పకొనవచ్చును.

సर्व: - सर्व; सर्व - सर्वात्; सर्वस्मिन् - सर्वेषु అను రీతిలో భావ
(३) (३)

ము లందును. అనగా ప్రథమ, షష్ఠి బహువచనములు, చతుర్థి, పంచమి, సప్తమి, ఏకవచనములు మాత్రము సాధారణమైన అకారాంతములకు - ఈ సర్వనామములకు వేరుగా ఉండునన్నమాట.

रामा:, रामाय, रामात्, रामायां, रागे

सर्व, सर्वमे, सर्वथात् सर्वेषां, सर्वस्मिन् ;

ప్రస్ఫూర్తమైన 'కిం' కర్తృము నపుంసకలింగములో—

किम् (९), के (३) कानि (३) అని ప్రథమా, ద్వితీయా విభక్తులలో ఉండును మిగిలిన అన్ని విభక్తులలో మార్పుండదు. సమాధానము నందలి వచనము, లింగములను బట్టి పై ప్రస్ఫూర్తకపదములను ప్రయోగించుకోవాలి.

की वृत्ताम्? = మీరిద్దరు ఎవరు?

आवाम् वामी = మేమిద్దరము వారరము.

ఇందు వాంకర్తృము పుంలింగము కనుక 'క' అను ప్రస్ఫూర్తకము పుంలింగములోనే కలదు ఇట్లే మరకొన్నింటిని పరికిరించండి.

एवं कस्य पुत्र: ? - నీవు ఎవరి పుత్రుడవు?

अहं नारायणस्य पुत्र: = నేను నారాయణునియొక్క పుత్రుడను.

किं काव्यं पठसि ? = ఏ కావ్యమును చదువుచున్నావు?

एवम्वचकाव्यं पठासि = రఘువంశకావ్యమును చదువుచున్నాను.

మొ॥వి.

'క్రిష్' శబ్దమునకు సంబంధించినవే పెక్కు అవ్యయములు ప్రశ్నార్థకములుగా వాడబడుచున్నవి. వీటికి సరిపోవునట్లుగా నమారిన మురిలో వాడదగిన పదములను గూడ ఇచ్చట గమనించండి.

శార్థకములైన ప్రశ్న వాచకములు నమారినవి

కదా - ఎప్పుడు?	తదా - అప్పుడు
ఇ యా ప్రభృతి = ఎప్పుడినుండి?	ఇదానీ, అతా - అప్పుడు, ఈరోజు
	అదా, అభదా = ఎల్లప్పుడు
	తదా ప్రభృతి = ఎప్పుడినుండి
క్రిష్ణం = ఎందుకు? (కః)	తత్యం, ఒకదత్యం = ఎందుకు, ఇందుకు
కుత? = ఎందువలన కస్మాత్	తత్ - ఎందువలన
ఎక్కడినుండి?	అత్
కుత? ఇవ? = ఎక్కడ, కస్మిన్	తత్ = ఎక్కడ,
ప్రదేశే?	ఇహ, అత్ = ఎక్కడ
కథ, కథ కార = ఎట్లు	తథా = అట్లే
	ఇత్య, ఒవమ్ = అలాగు
కోదశ. ? = ఎటువంటివాడు?	కతి - ఎన్ని, ఎందుకు?
తాదృశ: - అటువంటివాడు	ప్రాశ్న: = పొడగరి
అతాదృశ: - అటువంటివాడు	వాచన: = పొడిచాడు.
విశమ్ (న) - తెలిచాడు	వాచమ్ - యోగ్యుడు/
విశ: (వ) - నూర్చుడు	నిష్ప

కొన్ని ప్రశ్నలు - సమాధానములు—

(అ) కృతృ ఇచ్ఛతి ? = నీవెక్కడికి వెళ్ళుచున్నావు?

(ఇ) గ్రామం గచ్ఛామి = నేను గ్రామమునకు వెళ్ళుచున్నాను.

కృతః ఆగచ్ఛతి = ఎక్కడనుండి వస్తున్నావు.

గ్రామాత్ ఆగచ్ఛామి = ఊరునుండి వస్తున్నాను.

త: కథం పఠతి? = అతడెలా చదువుచున్నాడు.

సమ్మక్ పఠతి = బాగుగా చదువుచున్నాడు.

తవ శిష్యః కీదృశః = నీ శిష్యు డెటువంటివాడు?

మమ శిష్యః సాధుః = నా శిష్యుడు మంచివాడు.

—: 0 :—

అధ్యాసము - 1

నంస్కృతములో సమాధానముల నివ్వండి—

1. అయి అం కృతృ గచ్ఛతి ?
2. రథాధిపాత: కథం వర్తతే ?
3. కేన సమ్భాషతే ?
4. అయం కస్య పుత్ర: ?
5. కృతః ఆగచ్ఛతి ?
6. అన్యం కస్మిన్ వర్తతే ?
7. క్విమథమ్ అయం విలపతి ?
8. కదాప్రభృతి త్వమ్ అత్ర వర్తతే !

అధ్యాసము - 2

అరపరచండి—

1. పఠతి? కృతృ

2. బదాసి? కిం కార్యం
3. గజ్జసి? ఇమ్
4. క్షుసి కేన
5. సహ క్షిపసి కస్య

అధ్యాసము - 3

సంస్కృతములోనికి అనువదించండి —

1. నీవు ఇందు గొరకు వచ్చితివా?
2. వాడు ఇక్కడకు ఎందుకు వచ్చినాడు?
3. అప్పుడు మొదలు నేను ఇక్కడే ఉన్నాను.
4. నీ మిత్రుడు ఎక్కడకు వెళ్ళుచున్నాడు?

తొమ్మిదవ పాఠము

ఉజారా నములైన హరి, గిరి మొదలగు శబ్దాలు

ఉజారా నములైన గురు, శంకు ,, ,,

అ యా విభక్తులలో వాటిరూపాలు తెలుసుకొనండి.

శబ్దము	అర్థము	ప్ర.వీ	ప్ర.బ.
హరి	= విష్ణువు	హరిః	హరయః
అగ్ని	= అగ్ని, నిప్పు	అగ్నిః	అగ్నయః
గిరి	= కొండ	గిరిః	గిరయః
అరి	= శత్రువు	అరిః	అరయః
రవి	= సూర్యుడు	రవిః	రవయః

శబ్దము	అర్థము	ప్ర.వి	ప్ర.బ
కవి =	కవి	కవిః	కవయః
ముని =	ముని	మునిః	మునయః
ఋషి =	,,	ఋషిః	ఋషయః

ఈ ఇకారాంత శబ్దాలు ఇతర విధములలో ఇట్లు ఉండును

విదత్త	ఏవ	బ.వ.	అర్థము
ద్వి.వి.	కవిమ్	కవీన్	(కవిని-కవులను)
తృ.వి.	కవినా	కవిభిః	(కవిచేత-కవులచే)
చ.వి.	కవయే	కవిభ్యః	(కవికొరకు కవులకొరకు)
పం.వి.	కవేః	కవిభ్యః	(కవివలన-కవులవలన)
ష.వి.	కవేః	కవీనామ్	(కవియొక్క కవులయొక్క)
న.వి.	కవౌ	కవిమ	(కవియందు, కవులయందు)

సూచన--

శబ్దములపై చేరు చతుర్థి, పంచమీ విధముల బహువచనాలు ఏప్పుడూ ఒకటిగానే ఉంటాయి. అకారాంతములు కాని శబ్దాలలో పంచమీ, షష్ఠీ విధముల ఏకవచనాలుకూడా ఒకేరూపంలో ఉండును. ఇకారాంత శబ్దములలో (ఇతి) సఖి = స్నేహితుడు, ఇతి = తర్త, అను రెండును విశిష్టశబ్దములు

సఖా సఖ్యా సఖ్యాః

हे सखे हे सखायो हे सखायः

సఖ్యామ్ సఖ్యా సఖ్యాన్ అనునవి 'ఇతి' శబ్దరూపములు ప్రథమా, సంబోధన ప్రథమా, ద్వితీయలలో ఉండును. అట్లే తృతీయనుండి గల విధములలో—

సత్యః — (౧) సత్యే (౪)
 సత్యః — (౨) (౩) సత్యో (౫) అను ఏకవచనరూపములు
 విశేషముగా నుండును. ప్రతిశబ్దమునకుగూడ 'తృతీయ' మొదలు
 రూపములు ఈ విధముగనే యుండును. మిగిలిన రూపములన్నియు
 హరిశబ్దమువలెనే ఉండును.

ఉకారాంతములు: —

ఉకారము అంతమందుగల గురు, విణ్య, జ్జడ మొగు శబ్దాలు
 కూడా కొద్ది తేడాతో ఉకారాంతముల వలెనే ఉంటాయి.

ప్రథమా ఏకశ్రీ ఇగృహీవిషవిశ్ర

(౯౪) బ.బ)

కవి — కవయః కవయే

గృ: — గృభ: గృభే

సబోధనప్రయతా

కవే! — గురీ!

సూచన:—

ఉకారాంతములలో ఏకారమున్నచోట్ల ఉకారాంతములలో
 ఓకారము ; యకారమున్నచోట్ల వకారము - మార్పు తేసుకోవలెను.
 ఈ విధమగు ఒకటి, రెండు మార్పులను గుర్తు ఉంచుకొని ఉకారాంత
 ములకుకూడా రూపాలను తెలుసుకోవలెను.

నెఱుంగవలయు:—

వారీ = ఏడు, ఇచ్చ = తేనె మొదలగునవి వరుసగా ఉకారాంత,
 ఉకారాంత నెఱుంగవలయు.

ఈ శబ్దాలు ప్రథమా విధిలో

ఏ.వ బ.వ.

ప్ర.వి బారి బారిణి

ద్వితీయలో కూడా మరల ఇవే రూపాలు ఉంటాయి. ఇక తృతీయ మొదలు ఏకవచనరూపాలిట్లా ఉంటాయి.

బారిణా (త. వి)

నీదిలే, నీదితో బాణా = తేనెదే

బారిణి (బ. వి) = నీదికొరకు

బాణా (బ. వి) = తేనెకొరకు,

కారిణి: (ప. వి) = నీది వలన, నీ

,, (బ. వి) = నీదియొక్క

బాణా: (ప. వి) = తేనెవలన

(బ. వి) = తేనెయొక్క

బారిణి (స. వి) = నీదియందు

బాణా (స. వి) = తేనెయందు

ఈ విధంగా ఏకవచనాలలో కొంత మార్పున్నా, ఈ శబ్దాల బహు వచనాలు పులింగరూపాలుగానే ఉంటాయి.

సూచన :—

ఇక, ఈ శబ్దముల ద్వితీయవచనరూపాలను గమనించండి.

ఇకారాంత

పులింగము — నపుంసకము

ప్రథమాద్వితీయా విధములు

కవి

బారిణి

తృతీయా, చతుర్థి, పంచమీ	॥	కవిజ్ఞామ్	వారిజ్ఞామ్
షష్ఠి, పంచమీ	॥	కవిజ్ఞా:	వారిజ్ఞా:

ఉకారాంత

పుంలింగము — సపుంసకము

ప్రథమా, ద్వితీయా విభక్తులు	గృహ	మఘనీ
తృతీయా, చతుర్థి, పంచమీ	॥	గృహజ్ఞామ్
షష్ఠి, సప్తమీ	॥	గృహజ్ఞా:

పదపరిచ్ఛేద: — పదపరిచ్ఛేదము

అక్షి:	౪	కొండ	అక్ష:	౪	బండుపు
అపణ:	॥	దుకాణము	అక్ష:	॥	పూజ
ఇత్తు:	॥	చంద్రుడు	అక్ష:	॥	చేయి
ఇంద్ర:	॥	ఇంద్రుడు	అక్ష:	॥	నూర్మడు
ఇంద్ర	॥	వేడి	అక్ష:	॥	తేనె
కలశ్శ:	॥	మచ్చ	అక్ష:	॥	వస్తువు
క. ఇతన అక్ష	॥	ఒకానొకడు	అక్ష:	॥	వినాయకుడు
కావ్యమ్	॥	కావ్యము	అక్ష:	॥	వింద్య

పర్వతము

కరణ:	౪	కిరణము	అక్ష:	॥	కిరణము
తరు:	॥	తెట్టు	అక్ష:	॥	చరి
దివా	అక్ష	పట్టపగలు	అక్ష:	॥	చల్లనైనది
నమ:	॥	నమస్కారము	అక్ష:	॥	పర్వతము
పశు:	౪	పశువు	అక్ష:	॥	సాయంకాలం
ప్రాత:	అక్ష	ఉదయము			

చార్యనిర్దానము—

విషయ: కశ్యప గిరిః = వింధ్య మనునది ఒకకొండ
 రవి: దివా జ్యోతితే = సూర్యుడు పగలు ప్రకాశించుచున్నాడు.
 మనయ: అరణ్యే నివసంతి - మునులు అరణ్యములో నివసించుచున్నారు.
 కవి: కావ్యం పఠతి - కవి కావ్యమును చదువుచున్నాడు/ను
 ఇంద్ర: శైలాలామ అరి: = ఇంద్రుడు పర్వతములకు శత్రువు.
 అగ్ని: దహతి వనాని = అగ్ని అడవులను దహించుచున్నాడు/ను.
 వస్తుని ఆవృణో వర్తంతే = వస్తువులు దుకాణములో ఉన్నవి.
 జానో: కిరణా: రణో. సూర్యుని కిరణములు వేడివి
 హృదో: కిరణా: శీతలా: = చంద్రుని కిరణములు చల్లనివి.

అధ్యాసము - 1

సంస్కృత పిత క్రియాపాలను కనుగొనండి.

అగ్ని — [స-త్తమీ ఐ.బ]	పశు — [బ. బ]
వాక్య — [త్ - ద్వి.బి]	జాన్ — [ద్వి. ఐ]
తద — [బ - బ బ]	వస్తు — [ప్ర - బ]
రవి — [త్ - ఐ. బ]	కిరణ — [స - ఐ]

అధ్యాసము - 2

1. వాక్: అల్పే: వస్తుభి: జీవతి ।
2. హృద: వాక్యాశ్చ జ్యోతితే ।
3. వక్తి: దేవాన్ పరాభవతి ।
4. కవే: దవనం మధురం వర్తతే ।

5. కుమారః శమ్భం ప్రణమతి ।
6. వరుణే నమః ।
7. ఋషే శమ్భవిః ఆగచ్ఛామః ।

అభ్యాసము - 3

రికప్తానములను సూచించిన శబ్దములకు తగిన విరస్తులను కూర్చి పూరించండి.

1. — — उत्पतन्ति [काकः आकाश]
2. त्रिमासकः — पुत्र [शम्भु]
3. — पृष्ठाणि बिलसन्ति [तरु]
4. — ऋषि पित्राणि [शम्भु]
5. — कलङ्कः बलंते [इन्द्र]
6. : बाहूः — शिखरात् प्रवहति [अग्नि]

అభ్యాసము - 4

నంస్కృతములో సమాచారమును పూరించండి.

1. వరుః కిమ్ బదతి ?
2. శిష్యః క జగతి ?
3. త్వం కిం పఠసి ?
4. ఆపణే కాని వర్తంతే ?
5. తనవః కేన ఆగచ్ఛతి ?

సూచన :—

'నమస్' శబ్దము ప్రక్కనున్న వస్తువు దానిముందు శబ్దము తరుక్తి విరక్తిలో ఉంచవలెను.

పదప పాఠము

వర్తమానార్థములోనే మరికొన్ని రాకుపుంసు పరిచయం చేసు
కొనండి—

1. క్ష - (దొంగిలించుట, (ఉతయపడి')=కృరతి/కృరతే
హరించుట, అకర్షించుట)
2. భ - భరణ (భరించుట) .. =భరతి/భరతే
3. ష - షరణ (రరించుట) .. =కరతి/కరతే
4. నీ (పొంటించుట) .. =నయతి/నయతే
చేర్చుట
5. రాజ్ (ప్రకాశించుట) .. =రాజతి/రాజతే
6. పచ్ (పండుట) .. =పఞ్చతి/పఞ్చతే
7. వే - (నేయుట) .. =వయతి/వయతే

ఈ రాకుపుంస్సిందీ పరస్మైపద, అర్థ సేపద ప్రయోగాలు
రెండూ ఉంటాయి.

8. క్షి - (ఎగురుట) =కయతే [గానే]
9. లబ్ - (పొందుట) =లబతే ..
10. దణ్ - (కొరుకుట, కరచుట) =దణతి (౪.౪)
11. క్షల్ - తగులబెట్టు =క్షల్తి ..
12. చల్ | కదలుట =చల్తి ..
కమ్ |
13. జి - జయించుట =జయతి ..
14. త్యజ - విడచుట =త్యజతి ..

15.	క్రుప్	-	కోపించు	=	క్రుప్యతి	౪.౪
16.	ఘా	-	వాసనచూచు	=	జిఘ్రతి	..
17	స్మ	-	న్మరించుట	=	స్మరతి	..
18.	బద్	-	పలుకుట	=	బదతి	..
19.	రో	-	మొలకెత్తు	=	రోఘతి	..
20	కిత్	-	జిల్పు వాగుచేయుట	=	చికిరసతి..	
21.	శాప్	-	శపించు, తిట్టుట, ఒట్టుపెట్టుట	=	శాపతి	..

పదపాఠము—

అశ్చురః	౪ మొలక	వాక్:	౪ వంట
అన్యఘః	.. దయరలచుట	భీరు:	.. తయపడువాడు
ఆఘః	.. పట్టుదల/కోపము	బృథమ్	న యుద్ధము
కాలః	.. కాలము	విఘః	౪ పోట్లాట/ అకారము
కాఠమ్	న కట్టె	వేఘః	.. నైడుగు
కోపః	౪ కోపము	సుగంధః	.. మంచివాసన
అలనమ్	న కదలుట	హారః	.. దంక
		పావకః	.. వంటవాడు
		సూక్ష్మ	

వాక్యనిర్మాణము—

- సః బాలం గృహమ్ నయతి = అతడు బాలుని ఇంటికి తేర్చుచున్నాడు.
 ఘః బాలః మాం హరతి = ఆ బాలుడు నన్ను గూర్చి నవ్వుచున్నాడు.
 అభం సుగంధం జిఘ్రతి = అతడు మంచివాసనను పీల్చుచున్నాడు.

విహగః తపరి వ్యభి = పశులు పై న ఎగురుచున్నవి.

సర్పాః వశంతి = పాములు కరచుచున్నవి.

పాశకః అశ్నం పశ్యతి = పంటవాడు అన్నమును పండుచున్నాడు.

విమవి పశ్యతి కిమ్? = నీవుకూడా పండుచున్నావా/పండుచువా?

తవ నరేయ మనోహరం వర్తతే = నీ సృత్యము మనోహరముగా నున్నది.

మనోహరం తే గానం మే చిత్తం కరతి = మనోహరమైన నీ గానము నా

మనస్సును హరించుచున్నది (అకర్షించుచున్నది

బుద్ధః జ్ఞానం అభిజ్ఞతే = పండితుడు జ్ఞానమును పొందుచున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

తెలుగులోనికి అనువదించండి—

1. వయం అయామః ।
2. వశం జన లభామహే ।
3. తరోః పూషాణి పతంతి ।
4. సోఽహం వదామి/త్యజామి ।
5. వీరః యదృశో వ్యభి ।
6. వేదః సేవకాయ కృష్యతి ।

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములో పదానానములనివ్వండి—

1. తవ కృతః పతసి ?
2. కాఠాని కో బా వర్తంతి ?
3. వీరః యదృశో వ్యభి ?
4. మాం కుశ నయసి ?

అధ్యాపము - 3

సంస్కృతములోనికి మార్పండి—

1. యోధుడు ఇక్కడకు వస్తున్నాడు.
2. ఎండ కీవ్రముగా నున్నది.
3. వాడు నీ అన్నమును తింటున్నాడు.
4. గురువులను నీవు చూచినావా?
5. నేను నేటినుండి రోపమును విడచుచున్నాను.

—: 0 :—

పదనొకండవ పాఠము

సర్వనామ శబ్దాలలో ప్రఖ్యాతములైన 'కిం' శబ్ద రూపములను తెలుపుకున్నారు గదా! మరికొన్ని ముఖ్యమైన పుంలింగ సర్వనామ శబ్దములనిప్పుడు గమనించండి

అ. వాడు (అది), ము॥

ఈ, వీడు(ఇది) అను అర్థముల

అర్థముల నిచ్చు 'ఇడ్'

నిచ్చు ఏతద్, ఇదమ్-సర్వ

అను సర్వనామము

నామములు

ప్రతమావికతుల్లో ఇట్లుం

డును

ఇ.ఇ

ఇ.ఇ

ఇ.ఇ

ఇ.ఇ

స-

తే

ఇతః/ఇతః

ఇతే/ఇతే

తమ్

తాన్

ఇతమ్/ఇతమ్

ఇతాన్/ఇతాన్

తేన

తే:

ఇతేన/ఇతేన

ఇతే:/ఇతే:

ए.ब	ब.ब	ए.ब	ब.ब
तस्मै	तेभ्यः	एतस्मै/अस्मै	एतेभ्यः/एभ्यः
एस्मात्	तेभ्यः	एतस्मात्/अस्मात्	„ „
तस्य	तेषाम्	एतस्य/अस्य	एतेषां/एभाम्
तस्मिन्	तेषु	एतस्मिन्/अस्मिन्	एतेषु/एषु

[‘తదే’ శబ్ద రూపములకు ఏకారము ముందు చేర్చిన ‘ఏతదే’ శబ్ద రూపమున్నియు తయారగుచున్నవన్నమాట. అట్లే పూర్వపాఠములలో వచ్చిన కిం శబ్ద రూపములు ఈ ‘తత్’ శబ్ద రూపములు ఒకే మాదిరిగా ఉండుటను గమనించండి]

ఏని ద్వివచనములు :— తో, एतो అని ప్రథమా ద్వివచనము.
 తాభ్యా एताभ्यां అని తృతీయ చతుర్థి
 వచనమీ విదక్తులలోను
 తयो, एतयोః అని షష్ఠి సప్తములలోను
 ఉండును

సూచన :—

(1) సంఖ్యా వాచకమైన एक (ఒకడు) శబ్దము పైన పేర్కొన్న ‘తదే’ శబ్ద ఏకవచనముల వలె ఉండును. (ఒకరినే బోధించే శబ్దము కనుక దీనికి ద్వివచన బహువచనాలు ఉండవు.)

एकः (प्र.वि) एकस्मै (ब.वि) एकस्मिन् (स.वि)
 एकम् (द्वि.वि) एकस्मात् (पं.वि)
 एकेन (तृ.वि) एकस्य (च.वि)

2) द्वि (ఇద్దరు) శబ్దము పైన పేర్కొన్న ద్వివచనములలో సమానముగా ఉండును. ఇద్దరిని మాత్రమే చెప్పటచే దీనికి ఏకవచనముగాని బహువచనముగాని ఉండదు.

ద్రో (వ.వి)	ద్రాప్యామ్ (కృ.వి)	ద్రవో: (వ.వి)
ద్రో (ద్వి.వి)	ద్రాప్యామ్ (వ.వి)	ద్రవో: (స.వి)
	ద్రాప్యామ్ (౪.వి)	

పరునగా వీని అర్థములు —

ఇద్దరు, ఇద్దరిని, ఇద్దరిచే, ఇద్దరికొరకు, ఇద్దరివలన, ఇద్దరికి, ఇద్దరితో

పదపరిచయము —

అన్య: | = ఇతరుడు (ఇది నర్తక బలము వంటిది)

ఇతర: |

చార్వన్ద్యాణము —

एतो द्रो मां तयत: । = వీరిద్దరు నన్ను తీసికొని పోవుచున్నారు.

तान् मोहन् अनाः हसन्ति । = అతయస్థులను గూర్చి అనులు నవ్వుచున్నారు.

तव गुरुः कथं वदति? = నీ గురువు ఎట్లు చెప్పుచున్నాడు.

अस्य कुमारः कुत्र वसति? = ఇతనియొక్క కుమారుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు.

एतेषां शुकानां वचनं मनोहरं श्रुत्वा? = ఈ చిలుకలయొక్క పలుకులు మనోహరమైనవి గదా.

किमेवं मां वदसि? = నన్ను గూర్చి ఎట్లు పలుకుచున్నావేమి?

वेद्यः चिकित्सति । = వైద్యుడు చికిత్స చేయుచున్నాడు.

एभ्यः बालेभ्यः कुतः कृत्यसि? = ఈ బాలలను ఎందువలన కోప గించుచున్నావు.

एषां गृहकारिणो कृत्र पर्वते? = వీరియొక్క పుత్రములు ఎక్కడ ఉన్నవి.

तेषां गोपालकानां बभूवुः कृण्व एव । = ఆ గోపాలురకు ప్రభువు కృష్ణుడే.

एकः बाहः गच्छति । - ఒక బాలుడు పోవుచున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

సంస్కృతములోనికి అనువదించండి—

1. ఆ వైద్యుడు వీనికి చికిత్స చేయును.
2. వీరి (యొక్క) వస్త్రములు శుద్ధములుగా ఉన్నవి.
3. ఆ వృక్షములందు పక్కు ఎక్కువగా ఉన్నవి
4. ఈ చెట్టునుండి పువ్వులు పడుచున్నవి.
5. వారిని ఎందుకు తిట్టచున్నావు.
6. ఈ పిల్లవాడు ఇతర బాలురను తిట్టను
7. ఆ యిద్దరు మంచి శిష్యులు.

అధ్యాసము - 2

సూచించిన శబ్దములకు సరియగు వితక్తి రూపములతో పూరించండి—

1. — पदाभ्यां वयं गच्छाम. [ద్విवि]
2. — आदात् आगच्छति किम् ? [तद्]
3. — ब्रह्मात् गृह्याणि पतन्ति [एतद्]
4. — पर्वते त्वं तिष्ठति ? [किम्]
5. — अहम् एव साधुः [अहम्]

పండ్లెండవ పాఠము

అధ్యాసము - 3

జతపరచండి—

1.	క్షీ	—	ఇతస్మి
2.	తవ	—	వతస్మై
3.	పుష్పాని	—	ఇతరః
4.	సః సత్వం	—	గణ్ఠామి
5.	తరో కణాని	—	ఇతరః

—: 0 :—

పండ్లెండవ పాఠము

ఋకారము చివరగల శబ్దాలు రెండు వర్గాలుగా చూడవచ్చును.

1)	ఋత = బ్రహ్మ,	కేత = నాయకుడు
2)	విత = తండ్రి,	ఋత = సోదరుడు

ఏ.వ ఋ.త

1)	ప్ర.వి.	ఋతా	ఋతాః
	ద్వి.వి.	ఋతారమ్	ఋతౌమ్

2)	వితా	వితరః
	వితరమ్	వితౌమ్

ఇట్లే ద్వివచనంలో కూడా మొదటి వర్గంలో ౯ల దీర్ఘం రెండో వర్గంలో ఉండదు.

ఋతారీ — వితరీ

తృతీయ మొదలు సప్తమి వరకు రెండు వర్గాల పదాలు సమానంగానే ఉంటాయి.

ఎ.బ (ఏ వ)

బ.బ (బ వ)

జాతా

జాతృభిః | తృ - వి తృ ఏ

పితా

పితృభిః |

జాత్రే

జాతృభ్యః | బ - వి.

పిత్రే

పితృభ్యః | ప ఏ

జాతుః

జాతృభ్యః | ప - వి

పితుః

పితృభ్యః | పం.ఏ

జాతు , పితుః

జాతృణామ్, పితృణామ్ - బ - వి

జాతరీ

జాతృభ్య | త - వి

పితరీ

పితృభ్య |

ముకారాంత శబ్దాలు సంబోధనలో ఇలా ఉంటాయి.

हे जेतः । = ६ నాయకా! हे ज्ञातः । = ६ బ్రహ్మ!

हे पित = ६ నాన్న

ఏదీ ద్వివచనంలో జాతారీ, పితరీ అని ప్రథమా ద్విరీయాలలో

తేడా ఉన్నా జాతృభ్యామ్ | తృ,చ,పం,

పితృభ్యామ్ |

జాత్రో : | (ష,న) అనునోట్టతేడాఉండరు.

పిత్రో : |

ముకారాంత శ్రీలింగ శబ్దాల్లో జాతృ శబ్దం ముఖ్యమైనది. ద్విరీయా
 బహువచనంలో 'జాతృ:' అను రూపంలో మార్పు తప్ప మిగిలిన
 శబ్దం అంటా 'పితృ' శబ్దం వలెనే ఉంటుంది.

సూతన :—

పితృ కల్పం ద్వివచనంతో ఉన్నపుడు సాధారణముగా అమ్మ, నాన్నలను ఇద్దరిని బోధిస్తుంది.

పితరీ = తల్లిదండ్రులు/ను

పిత్రోః = తల్లిదండ్రులకు/అందు

పితృభ్యామ్ = తల్లిదండ్రులదే/కొంకు/వలన

రాతురూపాలు :—

పూర్వ పాఠంలోని రాతువులు ఉపనర్గలతో కలిసి విలక్షణమైన అర్థాలను ఇవ్వటాన్ని గమనించండి

విరాజతే = ప్రకాశించుచున్నాడు అపహరతి = దొంగిలించుచున్నాడు

సగరతి = రంపుచున్నాడు ఆనయా = అచ్చుచున్నాడు

ఆహరతి = తిచ్చుచున్నాడు సమరతి = దాగుగా స్మరించుచున్నాడు

విహరతి = విహరించుచున్నాడు తదృశతే = ప్రేమితుడవుచున్నాడు

ప్రహరతి = కొట్టుచున్నాడు సకలకలి = దాగుగకరలుచున్నాడు

పరిహరతి = విడచుచున్నాడు విజయతే = జయించుచున్నాడు

తదృశతి = ప్రేమి యుచున్నాడు, పరాజయతే = ఓడిపోవుచున్నాడు

పీకుచున్నాడు అపనయతి = తొంగించుచున్నాడు

[“వి పర అను ఉపనర్గలతో కలిసినపుడు ఇది రాతువు అర్థనే పదియందే ఉండును.”]

పదకోశము :—

అభి:	ఁ	పూజ్యుడు	జాగ:	ఁ	తెలిసినవాడు
కర్తా	,,	దేయవాడు			పండితుడు

కలశా:	పు	చెంబు/దించె	బదనమ్	న	నోరు
కార్యాకర :	..	కార్యాలయము	వర్ణమ్	న	వర్ణము
		(అపిసు)	విధి:	పు	బ్రహ్మ
ద్రాగమ్	న	ముక్కు	విధు:	పు	చంద్రుడు/
తక్రమ్	న	మట్టిగ			విష్ణువు
తస్కర:	పు	దొంగవాడు	శాలి:	పు	వడ్లు
తీర్ణమ్	న	నూనె	సారథి.	పు	సారథి బండి
					నడుపువాడు
ప్రరోహ:	పు	మొలక	తల్లూక:	పు	దియ్యము
పాణి:	..	తేయి			

వాక్యనిర్మాణము :—

1. అయం నేతా=ఇతడు నాయకుడు
2. ఇతే నేతారః=ఏరు నాయకులు
3. నేతారం జనాః అభివచ్ఛంతే=నాయకుని జనులు సమస్కరించుచున్నారు
4. తే నేతౄన్ వశ్యంతి=తారు నాయకులను చూచుచున్నారు
5. పితౄ అర్హమపి గచ్ఛామి=తండ్రితో నేనుకూడా వెళ్ళుచున్నాను
6. పితౄభిః అయం గచ్ఛామః=సోదరులతో మేము వెళ్ళుచున్నాము
7. పితౄ నమామి=తండ్రిని సమస్కరించుచున్నాను
8. నేత్రే నమామి=నాయకుని సమస్కరించుచున్నాను
9. ప్రాతః జాన్తుః విరాజతే । = ఉదయమున సూర్యుడు ప్రకాశించుచున్నాడు/చును

10. కృణా: కసं తహరన్తి । = కృష్ణుడు కంసుని సంహరించుచున్నాడు
11. హరిణా: వనె విహరన్తి = లేళ్ళు అడవియందు విహరించుచున్నవి
12. పితా మే దుష్టం పరిహరన్తి । = తండ్రి నాయొక్క దుష్టమును పోగొట్టుచున్నాడు

అధ్యాసము - 1

రిక్తస్థానములను పూరించండి—

1. — అబరోహన్తి
2. అహ తత్ —
3. త్వ తరో: —
4. సా దృష్టేణ మమ మత్తకే —
5. ఇన్దు నవతత్ —

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి మార్చండి—

1. సారథి రథమును తెచ్చుచున్నాడు.
2. బాంకుడు ఆ మొలకలను తొంగిస్తున్నాడు.
3. బాలుడు ఆ మొలకలను పీకుచున్నాడు.
4. నేను అంగడి (దుకాణము నుండి దియ్యమును పండ్లను నేతని తెచ్చుచున్నాను.
5. నీ ముఖము చంద్రునివలె ఉన్నది.
6. రథమును గుఱ్ఱములు తాగుచున్నవి.

అధ్యాసము - 3

తెలుగులోని అనువదించండి—

1. అయం పృథ్వాణి ఆహరతి ।
2. అహ త్వాం ప్రహరతి ।
3. హృత్వికః శకటం పశ్చాత్ ఉడరతి ।
4. తస్కరః తస్య జనమ్ అపహరతి ।
5. త కలశేన జలమ్ ఆనయతి ।
6. బాహ్వాః గాన్ధీమహాశయ సంస్మరంతి ।
7. విహగః ఆకాశే రుద్రయంతే ।
8. మృతః జ్వలన విపతే ।
9. బలం విజయతే ।
10. తస్మాత్ ప్రభోః శత్రుః భరాజయతే ।

పదమూడవ పాఠము

ఈ పాఠములో కొన్ని విశిష్ట రాతురూపములను పరిశీలించండి. వీనిలో చేరు ప్రత్యయములు తి, తః - మొదలగునవే అయిననూ రాతువునకు అప్రత్యయాలకు మధ్య జరుగు మార్పులు విశేషముగా నుండుటచే విడిగా వివరించబడి యున్నది.

- 1) 'శ్చ' (క్ర) రాతువు వినుట అను అర్థమునిచ్చును వర్తమానార్థకములో ఈ రాతురూపము తిట్లుండును.

ప్ర. పృ శ్చగోతి	శ్చగృతః	శ్చశ్చన్తి
శ్చగోతి	శ్చగృతః	శ్చగృతః
శ్చగోతి	శ్చగృతః	శ్చగృతః
	శ్చశ్చన్తి	శ్చశ్చన్తి

ఉదా :-

స: సమ వాక్యేన న శృణోతి = అతడు నామాట వినుటలేదు
 వయ తు తస్య వాక్యేన శృణోతి: । = మేము మాత్రం అతని మాట
 వింటున్నాము.

2. అస్ = తినుట

అస్తి	అస్:	అదస్
అస్తి	అస్య:	అస్య
అస్య	అహ:	అహ:

ఉదా :-

అహ కలమ్ అస్య । = నేను ఫలమును తింటున్నాను.
 గజా: । పక్షాణి అదస్తి । = ఏనుగులు, మేకలు అకులను
 అజా: । తినును.

3. హన్ = చంపుట హింపించుట

హన్తి	హత:	ఛనన్తి
హస్తి	హయ:	హయ
హన్మి	హన్వ:	హన్మ:

ఉదా :-

సింహ: గజం హన్తి = సింహము ఏనుగును చంపుచున్నది.
 తే శీనికా: శత్రున్ ఛనన్తి = ఆ సైనికులు శత్రువులను చంపు
 చున్నారు.

4. అస్ = ఉండుట

(రాంప్రదారముగల రాకుమ)

అస్మి	అస్మి:	అస్మి
అస్మి	అస్మి:	అస్మి
అస్మి	అస్మి:	అస్మి:

ఉదా :-

అहं बालोऽस्मि [बालः अस्मि] - నేను పిల్లవాడను.
ते अश्वेव सन्ति । = వారికివలెనే ఉన్నారు.

5. స్నా = స్నానము చేయుట

स्नाति	स्नातः	स्नान्ति
स्नासि	स्नाथः	स्नाथ
स्नामि	स्नाथः	स्नाथः

ఉద :-

गङ्गा: स्वैरं स्नान्ति = ఏనుగులు స్వేచ్ఛగా స్నానము చేస్తు
న్నాయి.

तव स्नासि किम्? = నీవు స్నానము చేస్తున్నావా?

6. दा - ఇచ్చుట దానము చేయుట)

ददाति	दत्तः	ददति
ददासि	दत्थः	दत्थ
ददामि	दद्धः	दद्धः

ఉదా :-

तुभ्यं वेतनं ददामि = నీకు జీతము నిస్తున్నాను.

एते अस्मभ्यं वस्तूनि ददति । = వీరు మాకు వస్తువులను
ఇస్తున్నారు.

7. **వి** - విభేది - విభిన్న, విభీత: - విభ్రమి
 విభవ - విభవ, విభీష: - విభ్రవ
 విభేష - విభివ, విభీవ - విభివ:
 విభోమ

ఉదా :—

భయం వూరి: విభేది । = భయం గురువువలన భయపడు
 తున్నాడు.

మమ జ్ఞాతర: మకండాత్ విభ్రమి । = సోదరులు కిరికి భయ
 పడుతున్నారు

8. **క్ర** = చేయు

(ప్రసిద్ధమైన రాత్రువు)

కరోతి	క్రుత:	క్రువంతి
కరోషి	క్రుత:	క్రుత
కరోమి	క్రువ:	క్రువ:
క్రుతే	క్రువే	క్రువే
క్రుతే	క్రువే	క్రుతే
క్రువే	క్రువే	క్రువే

ఉదా :—

త: కాయం కరోతి = తడు పనిచేస్తున్నాడు.

సేవక: స్నానం కరోతి = సేవకుడు స్నానం చేస్తున్నాడు.

9. **ఉ** = చేయుట (నరకులు, త్రెండులు)

छिनति	छिन्तः	छिन्दन्ति
छिनत्ति	छिन्तः	छिन्त
छिनधि	छिन्दः	छि दः

उदा :—

काष्ठानां विक्रेता वृक्षान् छिनत्ति । अहं पुनः छिनधि । =
 కట్టిలమ్మువాడు వృక్షము నరుతుచున్నాడు నేను మరల నరి
 కెదను.

10. क्षी = నిక్షిప్తము

क्षेते	क्षयाते	क्षेरते
क्षेधे	क्षयाध	क्षेधे
क्षये	क्षయहे	क्षయहे

उदा :—

अयं गृहे क्षेते = ఇతడు ఇంటిలో నిక్షిప్తమును.
 त्वं क्षेत्रं एव क्षेधे किम्? = నీవు పొలములో నిక్షిప్తచెరచా
 ఏమి?

10. १) क्षी = అమ్ముట/కొనుట

क्षीणाति	क्षीणीतः	क्षीणान्ति
क्षीणासि	क्षीणीधः	क्षీणीध
क्षीणामि	क्षీणीधः	క్షీणीधः

उदा :—

कविः द्वारं क्षीणाति = కవి ద్వారమును కొనుచున్నాడు.

आपणिकाः क्षारान् विक्रीणन्ति = వర్తకులు హారములను
అమ్ముచున్నారు.

10. b) ज्ञा = తెలిసికొనుట

దీనికి కూడా 'జ్ఞి' వలెనే దూపములుండును.

उदा — जानाति

ఇह = గ్రహించుట, తీసికొనుట

उदा — गृह्णाति

ఇందు 'జ్ఞి' రాదుపు అర్థ నేపదముగా కూడా ఉండును.

उदा — क्रीणीते - क्रीणाते - क्रीणते

1) సారాంశముగా పరస్మైపదమయిన 'జ్ఞా' రాదుపు (जानाति)
కొన్ని సందర్భములలో అర్థనేపదమగును.

2) इह, రాదుపు మాత్రం పరస్మైపదము

उदा— 1) मृरारिः जानीते, (మరారి (అను కవికి) తెలియును)
न जाने इहम् (నాకు తెలియదు)

उदा— 2) घट चोर गृह्णाति । सः फलानि गृह्णाति ।

సారాంశమైన మరికొన్ని రాదుపులు-అరంభరూపములు

11) लघ्	-	लघिसति/लघिमिलसति	(ప్రకాశించు)
12) नद्	-	नन्दति	(నంతోషించు)
13) निद्	-	निन्दति	(దూషించు)
14) लं	-	लासति	(పొందుట)
15) जीब्	-	जीवति	(ప్రతిగుడు)
16) सिब्	-	सिध्यति	(అగుట)

పదపరిచయము —

క్రేతా	పు	కొనుటాడు	విక్రేతా	పు	అమ్మువాడు
గీతమ్	న	పాట	విలాసః	„	అడగు
గృహణమ్	న	తీసికొనుట/ పట్టుకొనుట	వేతనమ్	న	జీతము
జీవనమ్	న	జీవితము/నీరు	ఆవణమ్	న	వినుట
హానమ్	న	దానము	శ్రోత్రమ్	న	తెవి
నందనః	పు	కుమారుడు	స్నానమ్	న	స్నానము
భయమ్	న	తెయము	స్వేరమ్	అతః	స్వేచ్ఛగా

చార్యనిర్దేశము—

నందనః వేతనమ్ ఆనవతి - కుమారుడు జీతమును తెచ్చుచున్నాడు.
అహం స్వేర ఫలాని శ్రీణామి - నేను స్వేచ్ఛగా పండ్లనుకొనుచున్నాను.
తవ గీతమ్ మమ శ్రోత్రయో శృణు దదాతి । - నీ పాట నా తెవులకు
సుఖము నిచ్చుచున్నది.

అయం బాల విక్రేతారం నిందతి । = ఈ బాలుడు అమ్మేవానిని నిందిం
చుచున్నాడు

ఈ తాని వరతుని గృహణాసి కిమ్ ? = నీవు ఆ వస్తువులను తీసికొను
చున్నావా ఏమి?

యథా మత్ కిమ్ అభిలషయ ? = మీరు నా వలన ఏమి కోరుచున్నారు?
అహమపి తవ గాథామి । - నేను కూడా అక్కడ పాడుచున్నాను.

అస్మాక కామ్యం నూనం సిద్ధయతి । మా యొక్క పని సక్పయముగా
సిద్ధించును.

పదునాల్గవ పాఠము

‘గో’ శబ్దము ‘ఓ’ కారము వివరలో గల శబ్దము. ఎద్దు లేదా అవు దీని రూపములు విశిష్టముగా కన్పించును.

एकवचनम्

बहुवचनम्

गौ. [प्र.वि]

गावः।

हे गौ: [स.प्र.वि]

हे गावः

गाम् [द्वि.वि]

गा।

गवा [तृ.वि]

गोभिः

गवे [च.वि]

गोभ्यः

गो: [पं.वि]

गोभ्यः

गो: [ब.वि]

गवाम्

गवि [स.वि]

गोबु

द्विवचनरूपाणि [द्विवచनములు]

गावौ [प्र.वि]

गवो: [ब.वि]

हे गावौ [सं.प्र.वि]

.. [स.वि]

गावौ [द्वि.वि]

गोभ्याम् [तृ.वि]

.. [च.वि]

.. [पं.वि]

‘గో’ శబ్ద రూపములలో కొన్ని వాక్యములను గమనించండి -

1. अत्र गौ: बसंते ।

2. తత్ర తు గావో వర్తంతే ।
3. గావః సాష్టజన్తవః ।
4. అయం బాలః గాం నయతి ।
5. సః గోపాలః గావో ఆనయతి ।
6. త్వం గాః పశ్యసి కిమ్ ?
7. సారథిః గవాః ఆగచ్ఛతి ।
8. గోష్ఠ్యః హితః అభం వ్రాజః ।
9. గోః అన్యః ఉత్తమః జన్తుః నేవ వర్తంతే ।
10. గోః పూజనం గోపాలకర్తవ్యం కృణ్వత్ పూజనమేవ ।
11. గోష్ఠ్య ఆదరః తవ వర్తంతే కిమ్ ?

శ్రీలింగ శబ్దములు :--

అకార ఈకారములు అంతమందు (చివర) గల శ్రీలింగములు సంస్కృతభాషలో ఎక్కువ.

ఉదా —

బ్ ఆ ల్ ఆ = బాలా = బారిక

న్ ఖా ర్ ఈ = నారి = శ్రీ

పేరుకు శ్రీ లింగములైనను అవి శ్రీంను చెప్పవచ్చును. లేక అదేతన వస్తు విషయములను పశుపక్ష్యాదులలో శ్రీత్వమున్నవానిని కూడా చెప్పగలము

బాల , భార్యా, నారి, సీతా, లతా, విद्या, అజా, ధేన్వః, కౌకిలా మొదలగునవి.

ఏదీలో బా కారంత కల్గముల దూపములను చూడండి.

బాలా/బాలికా -

	ఎ బ	బావ
ప్ర	- బాలా [దారిక]	బాలా: [దారికలు]
ద్రి	- బాలామ్ [దారికను]	బాలా: [దారికలను]
గ	- బాలవా [దారికచేత]	బాలావి: [దారికలచే]
బ	- బాలావే [దారికకొఱకు]	బాలావ్వి: [దారికల కొఱకు]
ప	- బాలావా: [దారికవలన]	బాలావ్వి: [దారికలవలన]
బ	- బాలావా: [దారికయొక్క]	బాలానామ్ [దారికల యొక్క]
జ	- బాలావామ్ [దారికయందు]	బాలామ్మ [దారికల యందు]
సం.ప్ర	- హే బాలే [ఓ దారికా]	హే బాలా: [ఓదారికలారా]

సూచన : -

కల్గములపై వేరు ప్రత్యయముల మొదట కం 'స' కారము అ' అ లు గాని, కవర్గకంటె చిన్నమైన హల్లులుగాని పూర్వమందున్నచో సకారముగనే యుండును. ఇ, ఈ, ఉ, ఊ, ఋ, ౠ, ఏ, ఐ, ఓ, ఔ, అను అచ్చులు, క, ఖ, గ, మ, ణ, అను హల్లులు పూర్వ మందున్నపుడు ఆ సకారము 'ష' కారముగా మారును.

ఇదా—

రామేష్ట (ఋ బా మ్మ ఐ స్ త) ఏ కారము కంటె పరమైన సకారము షగా మారింది.

గిరిశ (ఘ్ ఙ్ ఙ్ ఙ్ ఙ్) అకారముకంటె పరమైన నకారము
'ష'గా మారినది.

బాలాస్థ (బ్ బా ల్ బా స్ త) అకారము తర్వాత నకారముం
డుటచే మారలేదు.

ఈ అకారాంతములు ద్వివచనములో

బాలే (ప్ర, మ్ ప్ర, థి)

బాలాభ్యామ్ (త్ బ ప)

బాలయో: (బ స) అనియుండును.

పదకోశము—

అబ్జ:	పు	మేక	ప్రియా	స్త్రీ ప్రయ
ఆర్యా	స్త్రీ	పూజ్యురాలు	ఆర్యా	,, తార్క
అలోచనా	,,	అలోచన	మాలా	,, దండ
కవంక:	పు	రైతు	బమ్మనా	,, యమున
కృణా	స్త్రీ	కృష్ణ	రమా	,, లక్ష్మి
క్రియా	,,	పని	లతా	,, రీతి
గర్భగా	,,	గంగ	బసుదా	,, భూమి
గ్రోహ	,,	మెడ	బాల:	పు రోక
తనయా	,,	కుమార్తె	విద్యా	స్త్రీ విద్య
ఓబని:	పు	శబ్దము	బీణా	,, వీణ
పాఠాశాలా	స్త్రీ	విద్యాలయము	శాలా	,, విద్యా

లయము

పూజ్య:	పు	పూజ్యుడు	శృంగవమ్	న కొమ్ము
పూజా	స్త్రీ	పూజ్యురాలు	సీతా	స్త్రీ సీత

వాక్యవిర్భాణము—

విజ్ఞా విన్యసేన విజ్ఞాతతే । = విద్య విన్యసముతో ప్రకాశించుచున్నది.
చిను.

వసునా గంగయా సహ సజ్జగచ్ఛతే । = యమున గంగలో కలియుచున్నది.
బోగాయా. ఛర్వాన. మనోహరం నిఃసరజ్ఞ । = పీఠముండి ద్వని మనోహ
రముగా వెలువడుచున్నది.

మమ అన్తజ్ఞ. పాఠశాలాభ్యాం పఠతి । = నాయొక్క తమ్ముడు పాఠశాల
యందు చదువుచున్నాడు.

एषा बाला विद्यायै गुहं यजते । = ఈ బాలిక చదువుకోసం గురు
వును సేవించుచున్నది.

नृपालाः वसुधाया युद्धं कुर्वन्ति । = రాజులు భూమిపై యుద్ధమును
చేయుదురు.

अयं शालायामेव तिष्ठतामः । = మేము విద్యాలయమందే ఉంటాము.

అధ్యాసము - 1

సంస్కృతములోనికి మార్చండి—

1. సీత చాలా పూజ్యురాలు
2. ఆ రైతు ఆ రెండు ఎద్దులతో జీవిస్తున్నాడు.
3. రమ విష్ణువు యొక్క భార్య
4. బాలిక దండను చరించుచున్నది.
5. ఆ బాలిక తల్లిమాటను వినుచున్నది.
6. విద్య మనకు రసమును, జ్ఞానమును, ఇచ్చును.
7. నీవు పసివి చేసితివా!

అధ్యాయము - 2

కుండలీకరణములలోని శబ్దములతో పూరించండి—

1. — చిత్తే కో థా వర్తే ఇతి న జానే (బాలా)
2. సః — క్రియా కరోతి (బాలోచనా)
3. తవ — సుఖం వర్తే (బాలోచనా)
4. యః — త్యజతి (లతా)
5. యే — ప్రణమయ (గో)
6. అహం — స్నామి (గంగా)

అధ్యాయము - 3

నమో రాసములనివ్వండి—

1. తవ కువ స్నాసి ?
2. య ఏ విజ్ఞాపే కువ గచ్ఛతి ?
3. గో కతి శ్రగ్ధగ వర్తే ?
4. కి తవ గా గృహ్ణాసి ?
5. తే పూజ్యాః కే ?

—: 0 :—

పదునైదవ పాఠము

ఈ పాఠములో కొన్ని రాకువుల వర్తమానార్థక రాకురూపములను తెలిసికొనండి.

రాకువు	అర్థము	ప్రారంభరూపము
నృత్	= నాట్యమాడుట	నృత్వతి
జ్ఞ	= జ్ఞించుట/మునరిదగుట	జ్ఞ యేతి

శ్రుష్	= సంకోపించుట	శ్రుష్యతి
శ్రుష్	= ఎండిపోవుట	శ్రుష్యతి
శామ్	= శమించుట/తగ్గుట	శామ్యతి
క్రుష్	= కోపించుట	క్రుష్యతి
క్షిప్	= పడవేయుట	క్షిపతి
లిక్	= చ్చాయుట	లిఖతి
ఙ్	= కోరుట	ఙ్ఙతి
క్	వెదజల్లుట	కిరతి
పఙ్	= అడుగుట	పఙ్ఙతి
సృజ్	= నిర్మించుట	సృజతి
విసృజ	= విడచిపెట్టుట	విసృజతి
విశ్	= ప్రవేశించుట	విశతి
రపవిశ్	= కూర్చొనుట	రపవిశతి
కృత్	= నరకుట	కృన్తతి
వృత్	తడుపుట/చాన కురియుట	వృన్తతి
సించ	= తడుపుట	సించతి

పై వన్నియు పరస్మైపదులు.

కొన్ని ఆత్మనేపది రాకువులను తెలిసికొనండి.

ఆత్మనేపదములు—

జన్	= పుట్టుట,	జాయతే
విద్	= ఉండుట/కోరుట	విజతే

కొన్ని ఉదాహరణలు—

మిల్ = కలియుట

మిలతి/మిలతే

మృచ్ = విడచుట

మృచ్ఛతి/మృచ్ఛతే

నిక్షిపతి, సక్షిపతి, విలిక్షతి, వికిరతి, రుప్విశతి,
ప్రవిశతి, విసృజతి, సంమిలతి

పదకోశము—

అన్యోన్యమ్ న ఒకరినొకరు

మిలనమ్ న కలిసికొనుట

కామః పు కోరిక

మేఘః పు మేఘము

కుఙ్కయమ్ న గోడ

లెక్కః | .. ఉత్తరము

కులాలః పు కుమ్మరి

లెక్కా | స్త్రీ

కోఘః .. కోపము

వారిదః పు మేఘము

విజ్రమ్ న బొమ్మ

విమోచనమ్ న విడిపించుట

అరా స్త్రీ మునలితనము

విసృజనమ్ న వదిలిపెట్టుట

ఘృజనః పు దుర్జనుడు

శ్చుక్రః పు ఎండిపోయి

నది

నాట్యమ్ న నాట్యము

సంతోషః పు సంతోషము

నృత్యమ్ న నృత్యము

సమృద్ధః .. సమృద్ధము

ప్రవేశః పు ప్రవేశము

సమేలనమ్ న కలిసి

కొనుట

ప్రశ్నః .. ప్రశ్న

సర్వతః అన్య అన్ని

వైపు

మారతః పు గారి

సాగరః పు సమృద్ధము

సృజనః .. మండిచాడు

పదకోశము — II

మూడు లింగములలో కన్పించు శబ్దములు

పు'	స్त्री	నపు'
అన్య:	अन्या	अन्यम्
आदरणीय:	आदरणीया	आदरणीयम्
आर्य:	आर्या	आर्यम्
क्रूर:	क्रूरा	क्रूरम्
तट:	तटी	तटम्
घ्न्य:	घ्न्या	घ्न्यम्
पूज्य:	पूज्या	पूज्यम्
पूर्ण:	पूर्णा	पूर्णम्
प्रिय:	प्रिया	प्रियम्
मत्त	मत्ता	मत्तम्
मनोहर:	मनोहरा	मनोहरम्
युक्त:	युक्ता	युक्तम्
रम्य	रम्या	रम्यम्
लब्ध:	लब्धा	लब्धम्
शून्य:	शून्या	शून्यम्
श्याम:	श्यामा	श्यामम्
समर्थ	समर्था	समर्थम्

వాక్యనిర్మాణము—

सः नटः नृत्यति । मेधां वर्धति । = ఆ నటుడు నృత్యము చేయుచున్నాడు. మేధుము వర్ధించుచున్నది.

अयं विद्यया तुष्यति । एतं लेखं कं प्रति लिखामि ? = ఇతడు
విద్యతో సంతోషించుచున్నాడు. ఈ లేఖను ఎవరిని గూర్చి వ్రాయు
చున్నాను.

एवं मोदकान् इच्छति किम् ? నీవు లడ్డులను కోరుచుంటివా?

एष शिष्यः गुरुन् पृच्छति = ఈ శిష్యుడు గురువులను అడుగు
చున్నాడు.

मारुतः दानैः दानैः स्पृशति क्षल्लु । - గాలి మెల్లమెల్లగా తాకుచు
న్నాడు/చున్నదిగదా?

एषा सायं मिलामि = నిన్ను సాయంకాలము కలుసుకొందును.

सः वृक्षान् सिञ्चति । = అతడు చెట్లను తడుపుచున్నాడు.

कथंकस्य कुमारः वत्सं मृच्छति । - రైలు కుమారుడు చూడను
విడచుచున్నాడు.

कुक्कुटः बीजान् सर्वतः विकिरति = కోడి విత్తనములను అంతట
చల్లుచున్నది.

विधिः लोकात् सृजति = బ్రహ్మ లోకములను సృష్టించుచున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

తెలుగులోనికి అనువదించండి —

ते घ्रातरः अग्न्योग्यं मिलन्ति । विधे लेखं लिखन्ति । सायम्
आपजं गच्छन्ति । फलानि क्रीणन्ति । गृह्णमानयन्ति । तेषां
फलानां क्षण्डान् सादन्ति । अथ ते तुष्यन्ति । ततः अोजनं
कुर्वन्ति । सुखं शेरते च ।

అధ్యాయము - 2

రామరూపములతో పూరించండి -

1. అస్మిన్ ఆసనే బహుమ్ — (उपविष्टः)
2. గ్రామస్య మార్గం త — (प्रच्छः)
3. క్షిణ్యం త్వం మామ్ శక్తుః — (स्वयम्)
4. బాధ్యుః గాఢాన్ — (बिभृक्षुः)
5. త్వం తస్య పురతః రమ్యం నృత్యం — किं (कृ)

అధ్యాయము - 3

తప్పలను సరిదిద్దుడు -

1. త్వం ఉపవిశ్చతి
2. భారతః మాం స్పృశశ్చి
3. త్తః మనోహరం
4. తటాని రమ్యా శక్తుః
5. బాలా పృశ్చ మి

—: 0 :—

పదునారవ పాఠము

ఈ పాఠములో ఇకారాంతములు, ఉకారాంతములను గూర్చి తెలుపబడును.

ఇతి, ఇతి, కృత్తి, వీతి మొ॥ అనేకములైన ఇకారాంత శబ్దములు సంస్కృత వ్యాకరణానుసారము ఒకే రీతిగా తయారైనవి.

అనగా ఇవన్నియు ఆ యా దాతువులపై 'రి' అను ప్రత్యయము చేరుటచే
తయారైనవని అంటారు. పుంలింగములైన శ్రి, గిరి మొ॥ ఇకా
రాంత పుంలింగ శబ్దముల రూపముల వలెనే వైన పేర్లొన్న
గతి, గతి మొ॥ శబ్దరూపములు చాలా తక్కు ఉండును. కాని కొన్ని
తేదాలు కలవు.

ద్విరీయా బహువచనమున - శ్రిరీ అనుటకు (బదులుగ)
గతి: అనురూపము, త్పరీయా ఏకవచనమున 'గతి' అను రూపము
(పుంలింగములో శ్రిరీ అనుటకు బదులు), తరుణినుండి సప్తమీ
వరకు ఏకవచనములలో పుంలింగములో సారాధముగా కన్పించు
రూపములలో బాటు గతి (గ) గతి: (గ, గ) గతి (న) అను
అదనపు/విశిష్ట రూపము లుండును.

ద్వి, త్రి అను ఇకారాంతములు స్త్రీలింగములుగా వాడదలచి
నపుడు ద్వి శబ్దము కేవలము ద్వివచనమునందు, త్రిశబ్దము కేవల
బహువచనమునందును ఉండును

శ్రి (ద్వి) ద్వాభ్యామ్ (త్ప, చ, పం) ద్వాభ్యో: (ష, న) అనునవి
ద్విశబ్దరూపములు.

అట్లే త్రి శబ్దమునకు త్రిశ్రి. (గ, డ్రి) త్రిశ్రి: (గ) త్రిశ్రిభ్య: (గ, డ్రి)
(గ, డ్రి) త్రిశ్రిభ్య: (గ) త్రిశ్రిభ్య: (గ) అని రేను, తను మొ॥ ఇకారాంత
స్త్రీలింగ శబ్దములు. ఇవి కూడ కొద్ది మార్పులతో పై ఇకారాంతముల
వలెనే ఉండును.

(ఇకారాంతములు అత్యల్పములు మాత్రమే వ్యవహారములో
కన్పించును)

ఢ. బ	-	ఢేన్:
త. ఁ	-	ఢేన్బా
బ. ఁ	-	ఢేన్బే, ఢేన్బే
ప. బ	-	ఢేన్బా, ఢేన్బో:
స	-	ఢేన్బామ్, ఢేన్బో

ఇవి శ్రీలింగ ఇతి ఉపాధాంత పుంలింగ
ప్రత్యేకములు ము పోలిక గలవి.

పదకోశము —

కాంతి:	స్త్రీ	కాంతి	భామి:	స్త్రీ	దూమి, నేల
కాంతి:	..	కీర్తి	భాంతి:	..	త్రమ
కృతి:	..	పని	భాగవక:	పు	బ్రహ్మచారి శిష్యుడు
జలస్థి:	పు	నముద్రము	భృతి:	స్త్రీ	శ్రీ
జాతి:	స్త్రీ	జాతి	రాత్రి:	..	రాత్రి
నిత్యమ్	నపు	ప్రతిరోజు	రాశి:	పు	ప్రపంచ, గుంపు
నిందా	స్త్రీ	నింద	వికృతి:	స్త్రీ	వికారము
ననమ్	నపు	నిశ్చయము	జ్ఞాప్తి:	..	జ్ఞాపించుట
ప్రీతి:	స్త్రీ	ప్రేమ	శ్రుతి:	..	వేదము/ వినుట
భక్తి:	..	భక్తి	సృష్టి:	..	సృష్టి

వాక్యనిర్మాణము —

ఢేన్బేన్బేన్ బాన్బేన్బేన్ పరామ్బాన్బేన్ = అపు డూడను ప్రేమతో నిమురు
చున్నది.

तस्य गीर्द्धिमनोहरा मे दुःखानि कृन्तति । = అరనియొక్క మన

హరమైన పాట నా దుఃఖమును పోగొట్టుచున్నది

उदये जानीः कान्तयः क्षमिं रक्षतां कुर्वन्ति । = ఉదయమాన

సూర్యునియొక్క కాంతులు భూమిని ఎఱ్ఱగా వేయుచున్నవి.

विद्याया व्याप्तिः इदानीं लोके मृष्टया = విద్యయొక్క వ్యాప్తి ఇప్పుడు

లోకములో ముఖ్యమైనది.

माणवकं मागं पृच्छति = బ్రహ్మదారిని (శిష్యుని) మార్గము అడుగు

చున్నాడు.

आश्रयाता काश्यं विमृशति = విమర్శకుడు కాశ్యమును విమర్శించు

చున్నాడు.

मातरि पितरि च ते प्रीतिः नूनं कीर्ति ददाति । = తల్లియందు

తండ్రియందు నీకు గల ప్రేమ తప్పక కీర్తినిచ్చును.

సంధివిశేషములు—

విసర్గసంధి — ' '

పదము దివరగల విసర్గలకు పెక్కుసంధి కార్యములు వచ్చుచుండును. అందు ఒక విధానాన్ని పరిశీలించుదాము. విసర్గలకు, వర్గలలోని १, ४, ५ అక్షరములుగాని, య, ల, వ, హ వర్ణములుగాని 'అ' కారము కాక మిగిలిన అచ్చులుగాని పరమైనచో ఆ విసర్గలు రేపగా మారును.

हरिः अयति-हरिर्भवति

घेनुः क्षया-घेनुषंभ्या

मतिः लसति-मतिलंसति

संभुः इह-संभुर्इह

సంది రూపములను విడదీసి చూపుట—

తన్వా + అయన్-వాఘ = సవర్ణదీర్ఘసంది, వ్యాప్తిః + ఇదానీ
= వ్యాప్తిఃరదానీమ్ । విసర్గసంది

అధ్యాసము - 1

తెలుగులోనికి అనువదించండి—

1. అన్వాఘా గతి నేవ జానే ।
2. తస్య మతిః వార్యా ।
3. తస్మాయ సుందరః । న తు బ్రుడధా ।
4. త్వేషాం ప్రవాహనాం జలانی సాగరమ్ య విశన్తి ।
5. మధురా తే యితిః మే వీతీం హరతి ।

అధ్యాసము - 2

ప్రశ్నలకు సమాధాన మివ్వండి—

1. కి తే మతిః తుష్యతి ?
2. కస్య విషయం పృచ్ఛసి ?
3. తవ గృహం కథా ప్రవిశసి ?
4. కుత్రాహమ్ ఉపవిశామి ?
5. వాన్ః కుత్ర విశోలతతే ?

అధ్యాసము - 3.

పూరించండి—

1. నిత్యం అనేకే జీవానాం రాక్షసః — (జన్మ)
2. జ్ఞాతా మే జ్ఞాంతిమ్ — (అప-నీ)

3. బీజాత్ అశ్చుర: — (ప్ర-భు)
4. తేషాం సమ్మేలనం మే సంతోషం — (దా)
5. తే కులాలాః అన్యోన్యం — (నమస్కృ)

[నమస్, తిరస్, పురస్ మొ॥ అవ్యయములు కృతాతువుతో చేరి విశిష్టార్థముల నిచ్చును.]

అధ్యాసము - 4

సంస్కృతంలోనికి అనువదించండి—

1. నీకు బుద్ధి ఉందా? లేదా?
2. అతడు ప్రేమమైన దేశమును రక్షించునా?
3. ఆ ఆవు అక్కడనే ఉన్నదా?
4. ఈ పిల్లలు నా మాటను తిరస్కరించుచున్నారు.
5. అమ్మా, నాన్న నాకు రసము నిస్తున్నారు.

పదునేడవ పాఠము

వర్తమాన్తార్థక రాతువులలో చివరి నముదాయము.

ఈ జట్టలోని రాతువులకు లోగడవలె తి, భక్తి, అస్తి మొ॥ ప్రత్యయములే చేరును. అయినను రాతువునకు ప్రత్యయములకు మధ్య యి కారము విన్నరు చుండును ఇవన్నియు పరస్పైపదములు గానే కన్పించును.

ఉదాహరణము —

అశ్వపతి

అశ్వపతి

అశ్వపతి:

అశ్వపతి

अचंयति

अचंयथः

अचंयथ

अचंयामि

अचंयावः

अचंयामः

ఈ రీతిలో మరికొన్ని దాతువులను గమనించండి.

దాతువు

లర్థము

ప్రారంభరూపము

कथ

చెప్పుట

कथयति

क्षल

శుద్ధిచేయుట

क्षालयति

खण्ड्

ఖండించుట

खण्डयति

गण्

గెక్కించుట

गणयति

गहं

నిండించుట

गहयति

घष्

పెద్ద ద్రవినిచేయుట

घोषयति

चचं

చర్చించుట/నేర్చుట

चचंयति

चित्

ఆలోచించుట/దుఃఖించుట

चिन्तयति

चद्

ప్రేరేపించు

चोदयति

चूर्

దొంగిలించుట

चोरयति

तड्

కొట్టుట

ताडयति

दण्ड

శిక్షించుట/కొట్టుట

दण्डयति

दुष्

బాదపడచుండుట

दुःखयति

पूज्

పూజించుట

पूजयति

भक्ष्

తినుట

भक्षयति

भाष

బాపించుట

भाषयति

अनु

అనుకొనుట

अनुयति

भूष

అలంకరించు

भूषयति

वञ्च

మోసగించు

वञ्चयति

अर्थ	వర్తించుట రంగువేయుట	बर्णयति
सास्त्र	ఓదార్చుట	सास्त्रयति
सुख	సుఖముగా ఉండుట	सुखयति
మిక్కిలి ఉపయోగములోనున్న మరికొన్ని సాదారణ దాతు		
వులను చూడండి.		
దాతువు	అర్థము	అరంభరూపము
इ	పొందుట	एति

इ दాతువు రూపము అట్లుండును.

एति	इतः	यति
एषि	इथः	इथ
एमि	इमः	इमः

उत्, अस्तम् అను అవ్యయములకు ఈ దాతువు కలిపినప్పుడు రూపము లిట్లుండును.

1. उदेति	उदितः	उद्ययति	ఉదయించుచున్నాడు
अस्तमेति	अस्तमितः	अस्तयति	అస్తమించుచున్నాడు
पाल्	पालिंचుట	पालयति	
हृषे	హిలచుట	आह्वयति	
षिष्	సిద్ధించుట	सिद्धयति	
फल	ఫలించుట	फलयति	

ఈ న్యూనీతిలో పరిచయము చేయదలచిన దాతువులన్నిటికి
) టికి వర్తమాన కాణము నందలి రూపములు ప్రదర్శించబడెన్నది.

రావోపు పాఠములలో వీటికి సంబంధించిన కూత తవిష్యత్కాల...
మొదలగు అర్థ విశేషములను చూపునపుడు ఈ దారువుల అర్థమును
ఉపసర్గలలో మారుతున్న అర్థమును గుర్తుంచుకొనవలెను.

పదకోశము —

శ్లోకము:	పు	మురుపు	వరణ:	పు	గొడ్డరి
కథా	స్థి	కథ	పరిచారికా	స్థి	పరిచారిక/ సేవకురాలు
కాతేబీబ:	పు	కార్తవీర్యుడు	భానవ:	పు	కార్తవీరుడు/ పరశురాముడు
వారదత్త:	..	దారుదరుడు			
మన్మథ:	..	నక్క	రక్షా	స్థి	మార్గము
మన:	..	వేగము	వసంత:	పు	వసంతము
స్కర:	..	దొంగవాడు	శామన:	..	యముడు
జ్ఞ:	..	బురద	సుఖణి	నపు	బంగారము

విశేషనిర్దేశము :—

కథి: వసంతం వర్ణయతి = ఈ కవి వసంత మురుపును వర్ణించుచున్నాడు.

స్కర: తస్మాత్ సుఖణి చోరయతి । = దొంగ అతనినుండి బంగారమును దొంగిలించుచున్నాడు.

జ్ఞ: 'ప్రియా' తాన్వయతి । = కృష్ణుడు ప్రేయసరిని ఓదార్చుచున్నాడు.

మన: సూర్యమ్ అభ్యయతి = దర్శనము సూర్యుని హంజుచున్నాడు.

రామస్వ కథా కథయాని । = నేను రాముని కథను చెప్పుచున్నాను/దును.

శామనః सर्वेषां पापानि दण्डयति । = యముడు అందరియొక్క పాపములను శిక్షించుచున్నాడు.

विता एनं कुमारं साधुं गणयति । = తండ్రి కుమారుని నజ్జనునిగా రెక్కించుచున్నాడు.

अम्बुकः काकं वञ्चयति । = నక్క కాకిని మోసగించుచున్నది.

द्याव सूर्यः अस्तमेति । = సాయంకాలము సూర్యుడు అస్తమించుచున్నాడు/చును.

अनन्तरं अद्भ्यः उदेति च = తరువాత చంద్రుడు ఉదయించుచున్నాడు గూడ.

ग्न्यालः प्रजाः पालयति । = రాజు ప్రజలను పాలించుచున్నాడు.

गुरुः शिष्यं पाठाद्य आह्वयति । = గురువు శిష్యుని పాఠమునకు పిలుచుచున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

సంస్కృతములోనికి మార్పండి—

1. పంతురాముడు కార్తవీర్యుని గొడ్డలితో సరకుచున్నాడు.
2. పరిచారికలు నిన్ను అలంకరించుచున్నారు.
3. నీవు బురద(ను) కడుగుకొనుచున్నావా?
4. నేను ఆతనిని ఎందుకు మోసగించెదను.
5. దారుదత్తుడు ఎక్కువ దనములను దానము చేసెను.
6. గోపాలుని వేత కార్యము సిద్ధించుచున్నది!

అధ్యాసము - 2

సూచించిన రాతరూపములతో రిక్తస్థానములు పూరించండి—

1. सारथिः रथान् अवेष — (बुद्ध)

2. ఖటాః ఖోరస్య శిక్షాం నగరే — (ఖోః)
3. గజ్జగా పాపని — (జాల)
4. కృతో మాం దण्डేన — (తడ)
5. వసంతః బహ్నిః పృథ్వీః — (విజ్ఞాత్)

సందులు —

एषः कविः

సః రవిః మొ॥ ప్రదేశములలో తద్, అతద్ అను సర్వనామముల ప్రథమావితక్తి యందలి విసర్గలు ఏ హల్లులు, పరమైనను లోపించును. [రాన్ని చోట్ల అచ్చు పరమైనను ఈ లోపము కన్పించును. ఈ గీతిలో మరికొన్ని సందులు—

एष (:) रामः ।

स (:) पुत्रः ।

—: 0 :—

పదునెనిమిదవ పాఠము

ఈకారాంత, ఈకారాంత, ఋకారాంత స్త్రీలింగములు, స్త్రీలింగములలో ఈకారాంతములు అధికములుకాగా ఈకారాంతములు స్వల్పముగాను కన్పించును.

గోరీ॥ నదీ॥ మొదలగునవి ఈకారాంతములు.

ए.व

व.व

प्र.वि

गोरी

गोवं:

ॐ	గిరిమ్	గిరి:
॥.వి	గిరియా	గిరియ:
॥ వి	గిరియే	గిరియ:
॥.వి	గిరియా:	..
..వి	..	గిరియామ్
..వి	గిరియామ్	గిరియ
..ప్ర.వి	हे गिरि	हे गिरि:

కార, ఈకారాంతములలో ప్రథమ, సంబోధన ప్రథమ, ద్వితీయ వస్తులలో పూర్తి లేదా కన్పట్టును. తృతీయ ఒకటిగా కన్పించును. ఋర్తి మొదలుకొని ఏకవచనములలో ఇకారాంతములకు రెండు రూపాలు వున్నాయి. వాని అని ఉండగా అందొక్క రూపమే గిరి. అని కారాంతములకుండునని గ్రహింపగలరు. ఇట్లే ఉకారాంతమైన దేను మునకు ఉకారాంతమైన వదూశబ్దమునకును ఈ రూపములలో సాదృశ్యమును గమనించుడు.

శబ్దము - ఉకారాంతము = [త్రీ. పెండ్లికుమార్తె, కోడలు] శబ్దము కొంది మాధుర్యంలో 'గిరి' శబ్దమువలె చెప్పవచ్చును. మైక వచనమున 'వజ్ర:' అని యుండును. మిగిలిన రూపములలో

- వజ్ర: (॥ - वज्रवचन)

- వజ్ర: (॥ - एकवचनम्)

రీతిలో రూపములను గ్రహింపగలరు.

ద్వివచనములు—

ఈకారాంత ఉకారాంత ద్వివచనములు.

గౌరీ (ఘ.స.ద్వి) గిరీష్యామ్ (త.జ.ప) గౌరీః (వ.జ)
 లక్ష్మీ (.. ..) లక్ష్మ్యామ్ (.. ..) లక్ష్మోః (.. ..)
 అని యుండును.

కొన్ని ఈకారాంత ఉకారాంత శబ్దములు—

మణి = భూమి వేణి = జడ
 పానీ = రావ్య గోదావరీ = గోదావరి
 నారి = శ్రీ ఇన్ద్ర = సేన
 నదీ = నది
 బాణి = వాణి, నరనర్తకి
 పృథ్వీ = భూమి

ఈకారాంత, ఉకారాంత శబ్దములలో కొన్ని విశిష్ట రూపములుగల శబ్దములున్నవి వాటిని గమనించండి.

- 1) లక్ష్మీ (లక్ష్మీ) శబ్దము ప్రథమైకవచనమున 'లక్ష్మీ' అని ఏనర్గలతో ఉండి, మిగిలిన అన్ని రూపములలో గౌరీ శబ్దము వలెనే ఉండును.
 - 2) శ్రీ (లక్ష్మీ) శ్రీ (బుద్ధి) శ్రీ (సిగ్గు) మొదలగు ఈకారాంతములు ఒకే వర్గమునకు చెందినవి.
 - 1) శ్రీ శబ్దము మాత్రము మరొక విశిష్ట వర్గమునకు చెందును.
- శ్రీ - శ్రీయః

ఠి	స్త్రియమ్ -	స్త్రియః
	స్త్రీమ్	స్త్రీః
త.	స్త్రియా --	స్త్రీభిః
చ.	స్త్రియే -	స్త్రీభ్యః
ప.	స్త్రియాః -	స్త్రీభ్యః
ఘ.	' -	స్త్రీణామ్
స.	స్త్రియామ్ -	స్త్రీభ్య

ఏదీ ద్వివచనములు

స్త్రియో (ప్ర.ఠి)

స్త్రీభ్యా (త.చ.ప)

స్త్రియోః (ఘ.స) అని ఉండును.

శ్రీ, ఠి శబ్దములకు మాత్రము ప్రథమైకవచనములో 'స్త్రీః' అని ద్వి. ఏ. బ.లలో శ్రియమ్, శ్రియః అను ఒక్కొక్క రూపము, తరుద్ది నుండి సప్తమి వరకు ఏకవచనములలో స్త్రీ శబ్దరూపములేకాక శ్రియే (చ) శ్రియా (పం.ష) శ్రియి (న, అనునవి, శ్రియామ్ అను షష్ఠి బహువచనము అదనముగా కలవు.

ఋకారాంత శ్రీలింగ శబ్దములు

ఋకారాంత శ్రీలింగములలో షాత్ శబ్దము ఒక్క మార్పుతో షిత్ శబ్దము వలెనే ఉండునని లోగద తెప్పినాము. శ్వాత్ [తెల్లెలు/అక్క] శబ్దము మాత్రము మరికొంత మార్పుతో ఉండును. ఈక్రింది పట్టిక ద్వారా ఆ లేదాలను గమనించవచ్చును.

ప్ర.	పితా	పితరో	పితరః
	మాతా	మాతరో	మాతరః
	స్వసా	స్వసారో	స్వసారః
ద్వి.	పితరం	పితరో	పిత్రన్
	మాతరం	మాతరో	మాత్రన్
	స్వసారం	స్వసారో	స్వస్రన్

శ్రుతియ నుండి అన్ని ఋకారాంతములు నమానముగనే ఉండును.

పదకోశము—

అభినందనమ్	న	అరినందించుట	ఛనికః	పు	దబ్బుకల
					బారు
ఆదరణమ్	న	అదరించుట	ఛ్ఱానమ్	న	ద్యానము
ఆశ్చర్యమ్	న	నగ	నామఞ్ఛేయమ్	న	పేరు
ద్రుతమ్		అత్య తొందర	నిధిః	పు	నిధి
ద్వారకా		స్త్రీ ద్వారక	నిమిత్తమ్	న	కారణము
ద్వీపః		పు ద్వీపము	నిశా		స్త్రీ రాత్రి
దృఢమ్	న	,,	నృపతిః	పు	రాజు

పర్యాయ పదకోశము—

ఇప్పటికి మీకు పరిచయమైన శబ్దములకు పర్యాయ పదములను తెలుసుకొనండి

1. సుత = పుత్ర , తనయ , కుమారః, అపర్యయమ్, తనూజః, నందనః
వరసః ।
2. సుతా = పుత్రీ, తనయా, కుమారి, అపర్యయమ్, తనూజా, నందనా,
వరసా ।

3. తాత = పితా, জনক:
 4. গিরি = শৈল:; জরি:; পর্বত:, নগ: ।
 5. बाल: = बालक:; कुमारा:; शिशु: ।
 6. बाला = बालिका, कुमारी, बाला, शिशु:; कन्या ।
 7. वृक्ष: = पादप:; तर:; द्रुम: ।
 8. सूर्य: = अक:, आनु: रवि:, मित्र:; आदित्य: ।
 9. स्नेहित = मित्रम् (सुहृत्) वयस्य: ।
 12. देश: = सुरा:, అమరా:, దేవతా: । (ఏకవచనములో శ్రీ దేవత అని, బహువచనములో దేవతల సముదాయము అని)
 11. नगरम् = पत्तनम्, पट्टणम्, पुरम् ।
 12. आचार्य: = श्रद्धापक:, उपाध्याय:, गुरु:, उपदेशक, देशिक: ।
 13. शिष्य: = छात्र: (अन्तेदासी) ।
 14. कर्णम् = श्रवणम्, ओत्रम् ।
 15. आता = सोदर:, అగ్రజ:, అనుజ: ।
 16. मति: = बुद्धि:, జ్ఞీ, ప్రజ్ఞా, మానసమ్ ।
 17. माता = जननी, అమ్మా ।
 18. स्वसु = सोदरी, అనుజా, అగ్రజా ।
 19. रमा = श्री:, లక్ష్మీ:, కమలా, ఇందీరా ।
 20. स्त्री = नारी, సలనా, తరుణీ, భువతి: ।
- చాక్రనిర్మాణము—

अथ: पति: हरि: कामान् मे ददाति । = ஒகీదేవి యొక్క భర్త
విష్ణువు నాకు కోరికలను ఇచ్చుచున్నాడు.

నారి సదా పూజా భావవస్య = మానవునకు శ్రీ ఎల్లప్పుడు పూజ్యు
రాటు

తస్యే గోపే నమః । = ఆ గౌరికి (పార్వతికి) నమస్కారము.

బల్బా, సీతయా కృపారేణ రామేణ చ దశరథః ఆగచ్ఛతి - కోడలైన
తతో కుమారుడైన రామునితో దశరథుడు వచ్చుచున్నాడు.

తస్య అననీ యతస్య అమ్మయి సహ తమ్మావతే । = అతనియొక్క తల్లి
అతనియొక్క తల్లితో కలిసి మాట్లాడుచున్నది.

అధ్యాసము - 1

పూరింపుడు -

సింహ - విభ్రరతి ।

సోమరీ అయి పాక -

తం పాకం భ్రాతా సుఖ -

మృతం సుతమ్ తస్య మాతాపి -

ప్రాతః సాయం చాహం దేవాన్ -

అధ్యాసము - 2

౧. తే పదమును లింగ రేపములతో పూరించుడు.

మాదిరి - మాతా - । పితా - । పూజ్యా, పూజయః ।

1. పిత్రోః భారాధనాత్ తనయః - తనయా - జీవితమ్ -
జల ।

2. పత్యయాః కత్తిః, పత్యుః పతనీ - తయోః అపత్య - ।

3. కృష్ణా - , అమృతా చ - వన చ - ।

4. తః శ్రీశ్రీశ్రీ - । తస్య జాబాపి ధియా - తయోః నృహ చ
సుఖే - ।

- : 0 : -

పందొమ్మిదవ పాఠము

నర్వనామ శబ్దములు - స్త్రీలింగములు - నపుంసకలింగములు

పూర్వ పాఠములలో జా: తే తే మున్నగు కొన్ని నర్వనామ శబ్దముల పుంలింగ రూపములు తెలుసుకున్నాడుగదా! వాని స్త్రీలింగ రూపములను ఇప్పుడు పరిశీలించండి.

ప్ర.	సా - తా:	(అమె, వారు)	एतद्, इदम् (ఈ, ఈమె)
ద్వి.	ताम्-ता:	एषा/इषम्	एताः/इमाः
త్.	तया-ताभि:	एतां/इमां	एता /इषा:
జ.	तस्यै-ताभ्य:	एतया/अनया	एताभिः/आभि:
ప.	तस्या:-ताभ्य:	एतस्यै/अस्यै	एताभ्यः/आभ्यः
ష.	तस्या:-तासाम्	एतस्याः/अस्याः	एतासाम्/आसाम्
స.	तस्याम्-तासु	एतस्याम्/अस्याम्	एतासु/आसु

ఇట్లే एषా-एताः, सर्वा-सर्वाः, का का: అని ఇతరములైన శబ్దరూపములను గ్రహింపగలరు. వీటి ద్వివచనాలు తే, सर्वे, एते, के అను ప్రథమ, ద్వితీయాలలో మాత్రము గుర్తుంచు కొన్న రాలును ఇతర విభక్తుల ద్వివచనరూపములు పుంలింగరూపముల వలెనే ఉండును.

నపుంసకములు :— వీటి నపుంసకములలో ప్రథమైకవచన బహువచనాలలో గల మార్పును గుర్తుంచుకున్న రాలును.

प्र	ए व.	व व.
	तत्	तानि
	एतत्	एतानि

सर्वम्

सर्वाणि

किम्

कानि अणि యుండును.

ద్వివచనములు లే, అలే, సర్వ, కే అని పేర్కొన్న స్త్రీలింగములుగా ఉండును. నపునకలింగములలో ద్విరీయా విభక్తి ఎప్పుడూ ప్రథమ వలెనే ఉండునుగదా! ఇక తృతీయ మెదలుగాగల విభక్తులలో మాత్రము [స్త్రీలింగ రూపముల వలె కాక పులింగ రూపములుండు నని గుర్తుంచుకొనవలెను.

तद् इदम्/एतद् किम् మొదలగు సర్వనామములు తెలుగు నందలి ఆ, ఈ, ఏ అను విశేషములుగాను వాడు, ఆమె, అది . అను రీతి విశేషములు గాను ప్రయోగింపబడునని మరువరాదు.

ఈ, ఈమె అర్థములనిచ్చు 'इदम्' అను శబ్దము పులింగ ములో అభ, ఇమో, ఇమే అని చూపి యున్నాము). స్త్రీలింగములో ఇట్లుండును. इयम् (ప్ర.ఎ) इमाम् (ద్వి.ఎ) इमाः (ద్.ప్ర.ब) अनया-आभिः (तृ) अस्मै - आभ्यः (च) अस्याः - आभ्य (पं) अस्याः - आसाम् (ब) अस्यां - आसु (म) ద్వివచనాలలో ఇమే (ప్ర.ద్వి) आभ्याम् (तृ.च.पं) अनयो (ब स)

వాచ్యనిర్మాణము —

एतत् कार्त्तं सिद्धयति - ఈ పని నెరవేరును.

सा बालिका एतस्या तनया । = ఆ బాలిక ఈమె కూతురు.

आसु एवा मे देशिकस्य कन्या = ఏరిలో ఈమె నా గురువుగారి

కుమార్తె

स विता एतां तस्मै वराव ददाति, विवाह करोति । = ఆ తండ్రి

ఈమెను ఆ వరునికి ఇచ్చుచున్నాడు. వివాహము చేస్తున్నాడు.
 జాभिः स्वमपि अत्रैव निष्ठसि किम्? = వీరిలో (ఈ క్రిందలో) నీవు
 కూడా ఇచటనే ఉండువా?
 तत् पुस्तकम् एव आनयाति । = ఆ పుస్తకమును ఇతడు తెచ్చుచు
 న్నాడు.
 तत् जाभरणं स ओरोऽपहरति । = ఆ నగను ఆ రొంగ అవహరి
 స్తున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

క్రింది వాక్యములను తెలుగులోనికి అనువదించండి --

1. तथा किमर्थं सम्भावसे :
2. नदी ज्वेन प्रवहति ।
3. कां ताडयति स्वसा ।
4. नन्दनः पितरं सुखयति ।
5. युष्माक वरवाः नामधेयं किम् ?
6. तत्र के के सन्ति ?

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి మార్చండి--

1. నది ఎండిపోవుచున్నది.
2. బెట్ల వేర్లను దిలీపుడు అడుగుచున్నాడు.
3. నీవు ఈమెకు భయపడుచున్నావా
4. వానియందు నీయొక్క ప్రీతిని చెప్పుచున్నాను.
5. లోకముల నన్నింటిని ఎవరు మాత్రం చూడగలరు ?
6. ఈ లఠలో వనమంతా ప్రకాశించుచున్నది.

అధ్యాయము - 3

నరిదిద్దండి —

ఉదా :- తాని గ్రాఘాని (ఇవట గ్రంథ శబ్దము పులింగము కనుక విశేషణమైన తత్ శబ్దము కూడా పులింగములోనే ఉండవలెను. తే గ్రాఘా: అని నరియైన రూపము.

1. तस्यै बालाय	2. सर्वां लोकम्
3. एतस्याः पुरुषस्य	4. द्वौ कथ्ये
5. एकः अरण्यम्	6. तस्मै सीतायै

ఇరువదవ పాఠము

ఈ పాఠములో కొన్ని నంది కార్యములను తెలుసుకొని, ఇంక వరకు అయిన పాఠములను ఒక్కసారి పరామర్శ చేసికొనుట మంచిది.

1) गृणसिद्धिः :- అకారమునకు (అ,ఆలకు) ఇ,ఉ,ఋ,లు (వాని దీర్ఘములుగాని) పరమైనపుడు గుణనంది ప్రవర్తించును. ఏ,ఓ, అ అనే అక్షరాలకు గుణమని వ్యాకర్తలు పేరు పెట్టుకున్నారు. నంది అంటే రెండు అక్షరములు కలియుట అనిగదా! ప్రస్తుతము అట్లు కలిసేటప్పుడు అకారము, ఇకారము కలిసిపోయి ఏకారమొక్కదే కన్పించును. అకార, ఉకారములు కలియునపుడు ఓకారము కన్పించును. అకార, ఋకారములు కలియునపుడు మాత్రము 'అర్' అని రేఫతో గూడిన గుణాక్షరము (అ) వచ్చును.

అ + ఇ = ఐ

అ + ఆ = ఔ

అ + ఋ = ఋ

ఉదాహరణ —

తన్ + ఇవ = తన్వ (అక్కడ ఎతనే)

తన్ (అ + ఇ) వ > తన్ (ఐ) వ = తన్వ

తస్య + అపరి = తస్యోపరి (దానిమీద)

ఇహ + ఋషిః = ఇహ్రిషిః

మరికొన్ని గుణనందులను పరిశీలించండి —

అగ్రజా + ఇచ్ఛతి కవ — ఇవ

తనయా + ఉత్తితేతి రమా + ఉడరతి

వా. లకా + ఇవ

పాఠశాలా + ఇయమ్

2) వృద్ధసంఘిః :—

అ, ఐ, ఔ - అను మూడక్షరములకు వృద్ధి అనిపేరు. ఈ మూడింటిలో ఏదో ఒక పర్లము ఏకాదేశముగా వచ్చుటను వృద్ధిసంధి అందురు. ఆకారమునకు ఏ, ఐలు పరమైనచో రెండక్షరములకు ఐదు లుగా ఐకారము, ఓ, ఔలు పరమైనచో ఔకారము వచ్చుచుండును. ఋకారము కలియునపుడు 'ఆర్' వచ్చునుగాని కొన్ని విశిష్ట సందర్భములలో తప్ప ఇట్టి ప్రయోగములు తక్కువ.

1) అ + ఐ | = ఐ 2) అ + ఔ | = ఔ
అ + ఐ | అ + ఔ |

तत्र + एव (तत्रैव) = अत्रैव

तत्र + (अ + ए) व = तत्र (ऐ) व - तत्रैव

तत्र + ओदनम् = तत्रोदनम् ।

3 यणादेशसन्धिः :—

ఇ, ఊ, ఋ వర్ణములకు ఇతరములైన అచ్చులు పరమైనచో [ఒక అచ్చుకు అదే అచ్చు పరము కారాదు] అనగా ఇకారమునకు ఇకారము తప్ప మిగిలిన ఏ అచ్చు పరమైనను, అట్లే ఉకారమునకు, ఋకారమునకు య్, వ, ర్, అను హల్లులు ఆదేశముగా వచ్చును.

1) इ + अ = ए अ = य

2) उ + अ = ऋ अ = व

(ऋ + अ = ए अ = र

1) अपि + एषा = अप + य् + एषा = अप्येषा ।

2) साधु + अस्ति = साध् (उ) व् अस्ति = साध्वस्ति ।

पूर्वरूपसन्धिः :—

ए ओ లకు ప్రాసక్యమైన అకారము పరమైతే రెండును కలిపి పూర్వీకరమే మిగులుటను పూర్వరూప సంధి అంటారు.

ए + अ = ए

ओ + अ = ओ

తే + అచ్చ - తేఱచ్చ (నడుమనున్న 5 చిహ్నము విడదీసినపుడు అకార మున్నదని సూచించుటలో సాయపడును. ఈ గుర్తు లేకుండా ... తేఱచ్చ అనికూడ వ్రాయవచ్చును.

विणो - अथ = विणोऽथ

विसर्गसंक्षिप्तः :-

సంస్కృతమున విసర్గలలో ముగిసే పదములలో జరుగు నంది
కార్యములు పలు విధములుగా ఉన్నవి ఈ బాషలో రేఫకు, నకార
మునకు, విసర్గలకు ఎంతో సంబంధమున్నది.

पुनर् अन्तरं मे॥ अव्ययम्बुल पुनः, अन्त. अनिवादादुद्भवम्बुल.

विसर्ग संभुलలో ముఖ్యమైన విషయములు

1. వినర్గలు లోపించుట, పూర్వమునకు దీర్ఘము వచ్చుట, కొన్ని
సందర్భములలో పరమందున్న అచ్చు యకారముగా మారుట
2. శ, ష, స లుగా మారుట
3. రేఫగా మారుట
4. ఓకారముగా మారుట
5. మార్పు చెందకుండుట (५) అనునవి.

1. A. अ आ లకు పరమైన వినర్గలు అచ్చులు పరమైరపుడు
లోపించును. పరమందున్న ఆ అచ్చులను యకారముగా
పరికినను పలుకవచ్చును.

राधा इह = राम इह/राम यिह

रामा: इह = रामा इह/रामा यिह (వినర్గలు లోపించిన
పిదప గుణనందుల వండివి రావు)

राम: आगच्छति, मनः उरलासः मे॥ కొద్ది స్థలములలో
కేవల రూపమే వచ్చును.

राम आगच्छति. मन उरलासः. देवा आगच्छन्ति

- 1.B. ఆకారము తర్వాత మన్న విసర్గలు - వర్గంలోని 3, 4, 5 అక్షరాలుగావి, ఇ ఇ త ఇ శ్చ లు గావి పరమైనచో లోపించును.

దేవా: గच्छति

దేవా: గిత్యం పూజా:

- 1.C. స: एष: అను రెండు పదములలోని విసర్గలకు ఏ హల్లు పరమైనా లోపమే వచ్చును.

स: करोति=स करोति

एष: गच्छति=एष गच्छति

एष: राम:=एष राम:

स: शिव:=स शिव:

- 1.D. ఆకార ఉకారములకు పరమైన విసర్గలు (రేఫ) రెండవ పదం మొదట్లో రేఫ ఉన్నచో లోపించును. పూర్వమందున్న అచ్చునకు దీర్ఘము వచ్చును.

ह्रीर: रम्य: (ह्रीरि (:) रम्य: → ह्रीरी) ह्रीरी रम्य: ।

शम्भु: राजते (शम्भु (:) राजते=शम्भु) =शम्भुराजते ।

(పున: రాజతే అను కొద్ది చోట్ల 'ఇ' కంటే పరమైన విసర్గలకు కూడా ఈ లోప దీర్ఘములు వచ్చును. पुना राजते ।

కాని ఇది సర్వత్ర జరుగదు - అది, ఒకటి రెండు చోట్ల మాత్రమే అని, మరువరాదు.

- 2.A. ఉత్తము వచ్చుట —

రెండు ప్రాప్యమైన ఆకారముల నడుమనున్న విసర్గలు (ఇ:ఇ)

ఉకారముగా మారును

ఉదా —

దాస్: + అహమ్ (దాస్ అ: అ హమ్) - దాస్ ఆం హమ్ =
దాసోఽహమ్ (5 గుర్తు అకారముతో విడదీసుకోవలె ననుటకు గుర్తు)
స: + అహమ్ = సోఽహమ్

B. 'య, ర, ల, వ, హ' అను వర్ణములుగాని, వర్ణలలోని
8. 4, 5 వర్ణములుగాని పరమైనచో అకారము + విసర్గలు
కలసి 'ఓ' అగును.

అ: + ఓ = ఆం ఓ, అ: + య = ఆం య

రామ: + హసతి = రామో హసతి

రామ: + రాజ = రామో రాజ:

(ఈ సంది కార్యము కొన్ని వేల చోట్ల వచ్చును దీనికి 'కార్తి
వ్యతిరేక ఉదాహరణములు కలవు - వాటిని I-D కుండలికరణ
ములో పేర్కొన్నాము (ప్ర + రాజతే = ప్రనా రాజతే)

3.A. విసర్గలకు శకారము చ రలు పరమైనచో అ విసర్గలు శ
(శ కారము గాను)

B. విసర్గలకు షకారము ట, థ, డ పరమైనచో అ విసర్గలు
ష్ (షకారము) గాను

C. విసర్గలకు నకారము త, థలు పరమైనచో నకారము
(నకారము) గాను విసర్గలు మారును.

3) భ్రి: + శోతే = భ్రిశోతే

భ్రి: + బక్ష్ = భ్రిబక్ష్

b) బాల. + గత = బాలగత

బాల: + తమరతి = బాలతమరతి

4. ఇకారాద్యచ్చులు - విసర్గలు. వాటి ప్రక్కన ఏ అచ్చు ఉన్నను విసర్గలు లేవ (ర) గా మారును.

(వర్గంలోని 3, 4. వీ హల్లులు య, ల, వ, హ లున్నను).

हरि: + अत्र = हरिरत्र

गुरु: + इह = गुरुरिह

पितु: + आज्ञा = पितुराज्ञा

हरि: + वदति = हरिवदति

गुरु: + हसति = गुरुहसति ।

5) విసర్గలకు క, ఖ, ఘ, గ లు పరమైనచో కొద్దిపాటి ఇచ్చారణ మార్పు (య) తో విసర్గలే పలుకబడును, ఖ, ఖ య మొదలగు ఒకటి రెండు సంయుక్తములు పరమైనచో విసర్గలు ఏమార్పును పొందవు. అచటి విసర్గలను స్పష్టముగా నిలిపి ఉచ్చరించి తరువాత పదమును ఉచ్చరింపవలెను.

क. करोति = क य करोति

क: पचति = क य पचति

అభ్యాసము - 1

1. క్రింది పదములను కలపండి—

1. राय: + शृणोति

2. सिंह: + गजं हसति

3. अज + पचाण + अस्ति

4. वस्त्रवा. + उद्गच्छति

5. बाल: + देवान् पराभवति

6. वृद्धाभि: + आगच्छाति

7. కః + వర్తంతే + అన్ 8. కేన + జానశ్చతి
9. వదామి + అన్ 10. యః + అస్తి ।

II విదర్శయంతి —

1. తయోరపరవమ్ 2. సోఽపి 3. పుష్పాఞ్చాహరతి
4. సోదయాగశ్చతి 5. శ్రీరీరీరీరీరీ 6. కలమానవతి
7. కశ్చిత్తయతి 8. స కాలః 9. కుమారో వసతి
10. తేఽన్ ।

III. అనువాదము —

(మాతృకాపరిచయః)

1. రమ్యో రామోఽన్ వసతి ।
2. గచ్ఛత్యగశ్చతి పునః పాన్త వశ్యతి పశ్చతి ।
3. క్షోద్యాగశ్చతి ।
4. స వస్తానవతి ।
5. మృగాన్తిహా గచ్ఛత్య అరణ్యే సత్తవరన్తి ।

—: 0 :—

ఇరువది యొకటవ పాఠము

1) వర్తమాన 2) తాత 3) తవిష్యత్ కాలములను సూచి
స్తాయి ఈ కాలములనే కాక, విద్యార్థకములను, అశిరాద్యర్థకములను
తెలిపే క్రియలు కూడా కలవు. సంస్కృత భాషలో తాతకాలాన్ని
తెలుటకు మూడు క్రియా రూపాల్ని ప్రయోగిస్తారు. తాదే స్వరూ
పాన్ని తెలుసుకొనుటకు ఒకటి రెండు ఉదాహరణలు చూడండి.

ఉండెను = బ్రహ్మ	అమవత్	అమృత్
వండెను = పపావ	అపవత్	అపశీత్
వినెను = శృగ్ధావ	అశృణోత్	అశ్రీణీత్
కనెను చూచెను = దదర్శ	అపश्यత్	అద్రాశీత్

ఇట్లు మూడేసి రూపాల్ని ఈస్వయంబోధినిలో తెల్పుకొనుట కుదరదు. కనుక వీటిలో ఒకరూపాన్ని ప్రయోగించుటకు సులభమైన దాన్ని తెలుసుకొనండి.

(వ్యాకరణపరంగా దాన్ని లజ్జే అనే లకారమంటారు.)

కొన్ని 'లజ్జే' రూపాలు

రాకుపు ప్రారంభ రూపము	రాకుపు ప్రారంభ రూపము	రాకుపు ప్రారంభ రూపము	రాకుపు ప్రారంభ రూపము
బ్ర అమవత్	నీ అనయత్	కృష్ అకవత్	
జ్ఞాద్ అవాదత్	పా అపివత్	దహ్ అదహత్	
జి అజయత్	ఘా అజియత్	కిత్ అచికిరయత్	
రజ్ అరజయత్	ఁతా అతిఁతయత్	పచ్ అపవయత్	
	ఁమ్ అఁమయత్	బజ్ అబజయత్	
రాజ అరాజయత్	శ్ అశృణోత్	శప అశపయత్	
ఞమ్ అఞ్జయత్	త్ అత్తయత్	యజ్ అయజయత్	
భ్ అభయత్	గమ్ అగగయత్	బప్ అబపయత్	
హ్ అహయత్	దచ్ అపదయత్	బహ్ అబహయత్	
ఘ్ అఘయత్	దచ్ అదశయత్	బస్ అబసయత్	

దాడుపు ప్రారంభ దాడుపు	ప్రారంభ	దాడుపు	ప్రారంభ
రూపము	రూపము	రూపము	రూపము
స్ అసరత్	ఇష్	ఁకత్	చిన్
క్రీడ్ అక్రీడత్	క్ర	అకిరత్	అణ్
గా అగాయత్	ప్రచ్ఛ	అపృచ్ఛత్	చుద్
పత్ అపనత్	సృజ్	అసృజత్	ఘష్
హస్ అహపత్	విష	అవిషాత్	భుష్
లప్ అలపత్	స్పృష్	అస్పృశాత్	అచ్
అద్ ఆదత్	మిల్	అమిలత్	గర్
హన్ అహన్	మృచ్	అమృచ్వత్	కథ
అస్ ఆసీత్	క్లున్	అక్లున్	గణ్
దా అదదాత్	ఛిద్	అఛ్చినత్	ధావ్
నత్ అనత్యత్	క్ర	అకరోత్	క్షిప్
తుష్ అతుష్యత్	క్రీ	అక్రీణాత్	లస్
శుష్ అశుష్యత్	శా	అజానాత్	త్యజ్
మృహ్ అమృహ్యత్	గ్రహ్	అగృహ్ణాత్	అల
శాన్ అశాన్యత్	శుర్	అచోదయత్	వర్ణ
శ్రుష్ అశ్రుష్యత్	తాడ్	అతాడయత్	పఠ్
లిల్ అలిలత్	వాద్	అవాడయత్	చల
హా అహ్నాత్	నద్	అనన్దత్	నిన్

సంకీర్ణము —

అతిథి: పు బందివచ్చు నందిని స్త్రీ సందిసిరేనువు
వాడు

అనంతరమ్ అవ్య తరువాత నాదక: పు నాయకుడు

అపూ.	పృ	అప్సము	పశ్చజమ్	న	పద్మము
అభిమన్యు:	..	అలిమన్యుడు	పూర్వ:	అవ్య	నిన్న
అభిలషణియ:	..	కొరదగినవాడు	ఇమూనమ్	న	పువ్వు

/డి

అయోధ్యా	స్త్రీ	అయోధ్య	పాణడవ:	పృ	పాండవుడు
అవరణమ	న	అవరించుట	అర్హి:	..	దున్న పోడు
అశ్రమ:	న	పృ అశ్రమము	మార్గి:	..	అంశ
అశ్రమమ్	..				నేయుడు
ఇత: పరమ్	అవ్య	ఇంతకంటె	యజ:	..	యతుడు
కథనమ్	న	కెప్పుట	యాగ:	..	యజ్ఞము
కోరవ:	పృ	కొరవుడు	రఘ:	..	రఘువు
కోరవ్యా	స్త్రీ	కొనల్య	రాజణ:	..	రాజుడు
గతమ న:	పృ	గడచిన నెం	లక్ష్మ	స్త్రీ	లంక
గతవరపర:	..	గడచిన	వచనమ్	న	మాట

నంపత్సరము

గతవర్ణ:	..	..	విశిషణ:	పృ	విశిషణుడు
గోరవమ్	న	గోరవము	విషయ:	..	విషయము
అవదేశితర:	పృ	కవుడు(చంద్రుడు తలపైగలవాడు)	వృత్తాంత:	..	చార(అరిగిన విషయము)
దార్	న	కర్తె	శృంగన్	న	వినుచున్న వాడు
దిలిప:	పృ	దిలిపుడు	శారికా	స్త్రీ	గోరువంక
దేవమ్	న	దైర్యము	హ:	అవ్య	నిన్న

ఇందు రాతువునకు ముందు తప్పనిసరిగా ఆకారము వేరును.

త్ - తామ్ - ఇన్ ప్రథమపురుష

: - తమ్ - త మధ్యమపురుష

అమ్ - వ - వ తతమపురుష

అను ప్రత్యయములు తీరస్మైపద రాతువులనై వేరును, మరికొన్ని మార్పులను ఆ యీ రాతువుల స్వభావములను బట్టి పొందుచు ఈ రూతకాల క్రియలు ఏర్పడును.

ఉదా—1

భూతాత్ : రూతకాలరూపము

అభవత్	అభవతా	అభవన్
అభవ:	అభవతమ్	అభవత
అభవమ్	అభవావ	అభవావ

ఉదా 2 జిత తాత్: —

అజయత్	అజయతామ్	అజయన్
అజయ:	అజయతమ్	అజయత
అజయమ్	అజయావ	అజయావ

ఇప్పటికి మీకు పరిచయమైన నూటికి పైగాగల రాతువులలో పరస్మైపద రాతువులకు వైన పేర్కొన్న రీతిగా రూతకాల రూపములు చెప్పకొనవచ్చును. కొన్ని రాతువులకు ప్రాచీన రూపములు ప్రక్క పేజీలో ఈయబడినవి.

1. తెలుగులోనికి అనువదించుడు —

ह्यः बाह्यः अपूर्वाभ्यन्तादत् ।

మారోః రామ దూరమవత్ ।
 మానసిః రావణస్య పురీం లఙ్కామ్ అదృశత్ ।
 రామః గఙ్గామతరత్ ।
 గతయాసే త్వం కుత్ర అవసః ?
 గతదినే తే మాతా నగరమగచ్ఛత్ కిమ్ ?
 పూర్వేఽః స య మమరక్షత్ ।
 అయం మమ వచనం నాశృణోత్ ।

11. సంస్కృతములోనికి అనువదించుచు —
- పాండవులకు కౌరవులతో యుద్ధమయ్యెను.
 శ్రీలు అక్కడ అందముగా నర్చించిరి.
 ఆ రెండు చెట్లు గిరిశిఖరమునుండి పడిపోయినవి.
 నేను గంగా జలమును త్రాగినాను.
 ఈ గ్రామములో దున్నలను చూచితిని.

వాక్యనిర్మాణము...

1. తత్ కార్యే పూర్వేఽః అభవత్ । = ఆ పని నిన్న అయినది.
2. పితా తనయా వత్సనమనయత్ । = తండ్రి కుమార్తెను పట్టణము నకు తీసికొని వెళ్ళెను.
3. హ్యః అగ్నిః తస్మిన్ గ్రామే గృహాణి అదృశత్ = నిన్ను అగ్రామములో ఇళ్ళను అగ్ని తగులబెట్టెను.
4. సా అజ్ఞాం నాపయత్ = ఆమె అన్నమును వండలేదు.
5. తే గురోః వచనమ్ అశృణోత్ । = వారు గురువు చెప్పిన మాటను పాడింది.

ఇరుపది రెండవ పాఠము

ఈ పాఠములో కొన్ని హలంత శబ్దములను గూర్చి తెల్పు కొనండి. **राशः, वनः, जलः**. మొదలగు శబ్దముల చివర 'అ' మొదలగు అచ్చులున్నవి కనుక వాటిని అజంత శబ్దములని అన్నారు. **च, छ, ठ, ड** మొ॥ హల్లులు శబ్దముల చివరనుండుటచే వాటిని హలంత శబ్దములని పిలిచెదరు ఏ శబ్దము నందు చివర హల్లు ఏదియో తెలిసి కొనుట కొంత జాగ్రత్త అవసరము. ప్రథమా విభక్తి ద్వివచనము నుండి ఆ శబ్దము చివర హల్లు కన్పించసాగును. అనగా ప్రథమైక వచనము చూచి చివరి హల్లు నిర్ధారించుట కష్టమని యర్థము.

उदा—

अलम्बक = (మేపుము) శబ్దము నిజమునకిది చకారము అంత మందు గలది.

प्र.१	प्र.२	प्र.३
अलम्बक	अलम्बकी	अलम्बकः

అను ప్రథమా విభక్తి రూపములలో ఏకవచనమున 'చ'కారము కన్పించుట లేదు.

'చ'కారము 'జ'కారము అంతమందుగల శబ్ద రూపములు.

अलम्बकम् = మేపుమును

निवृत्तम् = నైర్దుని

आवृत्तम् = యజ్ఞము చేయించువారు

	इ	व
प्र-	अलम्बक	अलम्बकः

	వివక్	వివజ:
ద్వి-	జలమృచ్ఛ	"
	వివజ	"
త్వ-	జలమృచ్ఛ	జలమృచ్ఛ:
	వివజ	వివజి:
చ-	జలమృచ్ఛ	జలమృచ్ఛ:
	వివజ	వివజి:
ప్	జలమృచ్ఛ:	జలమృచ్ఛ:
	వివజ:	వివజి:
చ-	"	జలమృచ్ఛామ్
	"	వివజామ్
స-	జలమృచ్ఛ	జలమృచ్ఛ
	వివజ	వివజ్జు అను రీతిగా వీని

విధి రూపములుండును.

ద్వితీయవచనములలో జలమృచ్ఛ (ప్ర, ద్వి) జలమృచ్ఛామ్ (త్వ, చ, ప్) జలమృచ్ఛాః (చ, త్) అను విధముగా నుండును.

సూచన :—

హరితశ్రీరంగములలో ముఖ్యమైన వాక్ (వాచ) మాట/ పలుకు శబ్దరూపములు గూడ వై జలమృచ్ఛ శబ్దరూపముల వలెనే ఉండును. వాక్, వాచ:, వాచమ్ వాచా వాచి మొ.

తకారము అంతమందుగల కొన్ని శబ్దములు గూడ కొ మార్పులతో వై రీతిగా రెప్పుకొనవచ్చును.

రదా—	మరత్=గతి	(ప్ర.ఎ.)	మరత్:	(ప్ర.బ)
	మరతమ్	(ద్వి.ఎ)	..	(ద్వి.బ)
	మరతా	(త్.ఎ)	మరత్త:	(త్.బ)
	మరతే	(చ.ఎ)	మరత్తః	(చ.బ)
			,	(ఛ.బ)
	మరత:	(ఛ. ఛ.ఎ)	మరతామ్	(ఛ.బ)
	మరతి	(స.ఎ)	మరత్సు	(స.బ)

దకారాంతములైన దివిషత్ = దేవత, సుహృత్ = మిత్రుడు మొ॥
కూడా పై తకారాంతముల వలెనే కన్పించును ప్రత్యేకవచనమున,
సప్తమి బహువచనమున ఏనికి తకారము కన్పించును.

(ప్ర.ఎ) దివిషత్ - సుహృత్

(స.బ) దివిషత్సు - సుహృమ్

మిగిలిన రూపాలలో దకారముతో రూపము లుండును.

సుహృమ్ (ద్వి.ఎ)

సుహృత్ (త్.ఎ) మొ॥నవి.

తకార, దకారాంతములైన స్త్రీలింగములు కూడా ఈరీతిగానే ఉండును.
'ఇగత్' శబ్దము తకారాంతపునకలింగము. ప్రథమా, ద్వితీయా
విభక్తుల ఏకవచన, బహువచనములు ఇగత్ - ఇగన్తి అని ఉండును.
తృతీయా విభక్తినుండి మరత్ శబ్దము మాదిరి రూపములుండును.

పదకోశము—

అపిలాభ:	ఛ క్రిక	మృక్:		ఛ మత్తనిబాదు
అబార:	.. అదారము	మృదీ		స్థి / డి

బాబద్	స్త్రీ ఆచార	బుద్ధు		న
కక్కుణమ్	న కిడియము	వికారః	పృ	వికారము
చతురలః	ప	విశ్వాత్	స్త్రీ	కరంటు
చతురలమ్	న చంచలమైన	విపద	స్త్రీ	అపద
చతురలా	స్త్రీ వారు, డి	వేశాత్	పృ	వైశాల్యమాసం
చేత్రః	పృ తైత్తరమాసము	శరద్	స్త్రీ	శరదృతువు/ నంవత్సరము
తాతా	స్త్రీ మంట	సంపద్	..	సంపద
పాత్రమ్	న గిన్నె	సర్వభా	అథ	అన్ని విధముల
ప్రాణః	పృ ప్రాణము	సర్వదా	..	ఎల్లప్పుడు
బహుళా	అథ అనేక విధముల	సువర్ణమ్	న	బంగారము
భక్తృ	ప రాజు, పర్యవేక్షకుడు	హుతభుక్	పృ	అగ్ని
మృద్	స్త్రీ మట్టి			

పాఠ్యపరిచయము—.

వాచి మాత్రం సదా సర్వేభాం గౌరవం దదాతి ।
 శరది పక్ష్మజాని విలసంతి ।
 బాపత్సు ధేయమ్ అభిలషణీయమ్ ।
 విశ్వాత్ అతీవ చతురలా త్తల ।
 సంపత్సు సత్తనాః అహంకార త్యజంతి ।
 కదా వా మే సుహృద పశ్యామి ।
 కుమ్భకాభః కలశం మృదా కరోతి ।
 శ్మశ్రిభః హుతభుజి బాగ కుర్వంతి ।

తత్ర మృదీ భృత్ భవంతే ।
 తత్ కశ్చుభం సువర్ణస్య వికార ఏవ ।
 అయం हि भिषक् मे प्राणान् रक्षति ।

అధ్యాసము

I. తతపరచండి —

स्वल्पया	पाणिः
मृदुः	चित्तम्
अठबलम्	सम्पदा
कठिने	सुहृदि
मृदौ	प्राणे
अठबले	भूमति

II. సంస్కృతములోని ఆనువదించండి —

1. మాతకుజాని నుండి జ్వాలలు ప్రసరించును.
2. మృదువైన వాక్కులతో అమె లేఖ వ్రాసెను.
3. సంపద మరొక సంపదను, విపత్తు మరొక విపత్తును కలిగించును.

దును.

4. వారిద్దరు తెలిసికొనుట లేదు.
5. మేమములోనే విద్యుత్తునూ వచ్చును గదా!

III. వ్రాతప్రకారము దానిని పాఠములను పూరించండి.

1. एष ह्युत्तमः — (అగ్ర)
2. आश्विन्यात् शरत् — (ప్రవేశ)
3. इन्द्रः भूमतां पशान् — (కృత్)

4. दिविषदः बानबैः सह पृथं — (क)

5. एभिः स्त्रीभिः अहं — (सं भा०)

—: 0 :—

ఇరువది మూడవ పాఠము

ఈ పాఠములో భూతకాలమును తెల్పేడి ఆత్మనేపదప్రత్యయములను, అవి చేరెడి రాతువులను, వాటి భూతకాలరూపములను గమనించండి.

మద = (సంతోషించు) మొ॥ రాతువులపై ఆత్మనేపదములైన—

प्र. १	त	इताम्	आत
म. १	यास् (ः)	इयाम्	कवम्
उ. १	इ	वहि	महि

ఈ ప్రత్యయములు చేరును. [ఇవి చేరునపుడు రాతువులలోను, కలయికలోను కొన్ని మార్పులు కలుగునని మరువరాదు] రాతువునకు ముందు 'श्' చేరునని గుర్తుంచుకొనవలెను.

अमोदत	अमोदेताम्	अमोदन्त
अमोदयाः	अमोदेयाम्	अमोदकवम्
अमोदे	अमोदावहि	अमोदामहि

మరికొన్ని రాతువులు - వాటి భూతకాలరూపములు తెల్పుకొనండి.
[రాతువు పరస్మైపదమో - ఆత్మనేపదమో చూచుకొని అ యా ప్రత్యయాలను కలుపుకొనవలెను.

	రాతువు	ప్రారంభరూపము
అ.ప	దత్	అదత్త
	బన్ద్	అబన్దత్
	వెప్	అవెపత్
	భాష్	అభాషత్
	ఘృత్	అఘృతత్
	వృత్	అవతంత
	వృఘ్	అవఘంత
అ.ప	త్వర్	అత్వరత్
ర.ప	రాజ్	అరాజత్
	సహ్	అసహత్
అ.ప	ఙి	అఙిత్
ర.ప	పచ్	అపచ్ఛత్
"	జజ్	అజజత్
"	యజ్	అయజత్
అ.ప	జన్	అజాయత్
అ.ప	విద్	అవిజ్ఞత్
ప.ప	మృశ్	అమృశత్
"	మిల్	అమిలత్
అ.ప	క్	అక్రుత్

ఈగద కొన్ని విశిష్టరాతువులు యివ్వబడినవి. వాటి రూపరూపములను సంపూర్ణముగా తెలుసుకొనండి.

శ్చ—	అశ్శబోత్	-	అశ్శబృతామ్	-	అశ్శబృన్
	అశ్శబో:	-	అశ్శబృతమ్	-	అశ్శబృత
	అశ్శబృవమ్	-	అశ్శబృ	-	అశ్శబృమ్

అస్—	ఆసీత్	-	ఆస్తామ్	-	ఆసన్
	ఆసీ:	-	ఆస్తమ్	-	ఆస్త
	ఆస్తమ్	-	ఆస్వ	-	ఆస్వమ్

ఇన్—	అహన్	-	అహతామ్	-	అహన్
	"	-	అహతమ్	-	అహత
	అహన్యమ్	-	అహన్య	-	అహన్యమ్

స్నా—	అస్నాత్	-	అస్నాతామ్	-	అస్ను:
	అస్నా:	-	అస్నాతమ్	-	అస్నాన్
	అస్నామ్	-	అస్నావ	-	అస్నామ్

వా—	అదవాత్	-	అదవామ్	-	అదబు:
	అదవా:	-	అదవమ్	-	అదవ
	అదవామ్	-	అదవ	-	అదవమ్

పరస్మేపదీ—

క్—	అకరోత్	-	అకరుతామ్	-	అకురేన్
	అకరో:	-	అకురతమ్	-	అకురత
	అకరవమ్	-	అకురే	-	అకురేమ్

आत्मनेपदि—

అకురత్	-	అకుర్వాताమ్	-	అకుర్వే
అకురతా:	-	అకుర్వాతామ్	-	అకురన్
అకుర్వి	-	అకుర్వే	-	అకుర్వే

పదకోశము—

అయోధ్యా	రత్నీ	అయోధ్య	ప్రదేయ: పు
చిత్రపటా	పు	బొమ్మ	ప్రదేయా రత్నీ అవ్యరసనతి
త్వదభ్యమ్	అభ్య	నీ కొఱకు	ప్రదేయమ్ న
త్వరా	రత్నీ	తొందర	మదభ్యమ్ అభ్య నాకొఱకు
ధనజస్త్రికా	పు	మనీ పర్చు	మధికర: పు తుమ్మెద
ధనజాజ్ఞమ్	న	దబ్బులపెట్టె	మృతతా రత్నీ విదువారి

నతి

నామజ్ఞేయమ్	న	పేరు	విమృశిత: రత్నీ విదుదల
పాపతమ్	న	పాపనము	వృద్ధి: రత్నీ అరివృద్ధి,

పక్షి

పౌరా:	పు	పౌరులు	తత్త్వమ్ న ఓర్పు
మే = నాకు, నాకొఱకు			న: = మాకు, మాకొఱకు
తే = నీకు, నీకొఱకు			వ: = మీకు, మీకొఱకు

అను సర్వ నామములను

మమ, మహ్యమ్, అస్మాకమ్, అస్మాభ్యమ్, తవ, త్వయ్యమ్, యుష్మాకమ్, యుష్మాభ్యమ్ అనుటకు ఐదులు వాడుకొనవచ్చును.

పాక్యపరిచయము—

౧౪: వాగే శబ్దేయ జనస్య వానజకరీత్ | ఋషు మహారాజా యజ్ఞ
మొదల అంతయు దాన మొనర్చెను

కాలికా ఇవ తతా: దిలీపే ప్రసూనాభ్యవాకిరన్ | ఋషివర్ణంవరె
తీగలు దిరిపువై పూలను వర్ణవని

అత్ర వేదాలవే నివజ: నావతంత । = ఈ హస్తీపుట్లో దాక్కుర్లు లేదు.

బాలా: మఖుకరాన్ శ్లోటే: సమతాడయన్ । = పిల్లలు లేనే డిగలను

రాళ్ళలో కొట్టిరి.

తే అతివిభవ: ఆతిభగవద్భ: । = వారు అతిదులకు అతిభ్యమును

ఇచ్చిరి

తత్ర అనా యవమకయన్ । = అక్కడి ప్రజలు ఇట్లు చెప్పిరి.

సమాధామహ తాన్ అనిశ్చమ్ । = నేను నభలో వారిని తిట్టాను.

విశిష్ట సూచన...

భూతకాంక్రీయంలో రాతువునకు ముందు 'ఇ' వేరును గదా! రాతువుకు ముందు ఉపనర్గలు వేర్వవలసి వచ్చినచో వాటిని చేర్చి పిమ్మట ఇ కారము, అ తరువాత రాతువు - అను రీతిలో కూర్చు వలెను.

ఉదా:—

సమ్ + ఇ + వతంత = సమవతంత

వి + ఇ + రాజత = విరాజత (వి + ఇ = వియడాదేశనంది)

నిర + ఇ + గళత్ = నిరగళత్

ఇన్ + ఇ + గళత్ = ఇన్వగళత్ (ఇన్ + ఇ = ఇన్వ)

యడాదేశనంది

అధ్యాసము - 1

భూతకాంక్రీయంలో అనువదించండి—

1. శత్రువులు నీ కయములో వణికిరి.

2. అతడు పాఠమునకై త్వరపడెను.

3. మా నాన్న నన్ను మరల మరల అడిగెను.
4. తాడు నిన్న అన్నమును వండలేదు.
5. వైద్యుల సమాహమ చెప్పినది.
6. ఈ మేఘములు వర్షము నిచ్చినవి.

అభ్యాసము - 2

క్రింది నందులను విడదీసి నందికార్యములను గ్రహించండి —

1. పాలకోశబత్ 2. నావసేన
3. బాలికా ఇవ 4. రాజసేస్తే
5. ప్రసూనాభాకరన్ 6. వ్యాఖ్య:
7. తేఽతివిభ్య: 8. కపయో రాజసే:

అభ్యాసము - 3

ఈ క్రింది ప్రసిద్ధనామకములు ఏ అంశములో గ్రహించి వాటిని ఆ యా విధములలోనికి సంస్కృతీకరించండి.

1. ప్రతాపదుద్రునియొక్క 2. చంద్రమౌళిదేవ
3. దమయంతివలన 4. దుక్కిణి కొరకు
5. శ్రీనాథుడు కవిసార్యబొమ్మడు.
6. కొత్తుడు వరతంతునియొక్క కిమ్మడు.

అభ్యాసము - 4

అనువదించండి —

1. ఆరావతాదిత్య ఇవ ।
2. గుర్వేషు: భయం రామస్వ కథామఖ్యమ్ ।

3. పీఠాః సుఖేన యుక్తాః నాసన్ కిమ్ ?

4. సీతా లక్ష్మణకృత్ కమావగతతామ్ ?

—: 0 :—

ఇరువది నాల్గవ పాఠము

మరికొన్ని హరింతశబ్దములను ఈ పాఠములో తెలుసుకొనండి. వీటిలో పాటుగా వర్తమానార్థకములైన కొన్ని కృదంతరూపములను కూడా ఇందు పరిశీలించండి.

తకారాంతములు

1. పరస్మైపద రాతువులపై 'ఇత్' (ఇత్) అను ప్రత్యయము చేరి తకారాంతశబ్దముగా ఏర్పడును. వీటిని శతృప్రత్యయాంతములందురు. ఇత్ రాతువునకు ఈ ప్రత్యయం చేయగా ఇత్ + ఇత్ → ఇత్ (వంటవాడు, వంటచున్నవాడు) అను తకారాంతశబ్దము తయారగును. వీటిపై ప్రతమాదివిభక్తిప్రత్యయములు చేరును.

ఇత్ - ఇత్సీ - ఇత్తః

ఇత్సీ - ఇత్సీ - ఇత్తః - అను ప్రతమా, ద్వితీయారూపములు ముఖ్యముగా గుర్తుంచుకొన తగినవి. తృతీయ మొదలుకొని అన్ని విభక్తులలో లోకద పరిచయమైన మరుత్ శబ్దరూపముల వంటివే ఇవటకూడా ఉండును.

2. ఐమత్, భృషిమత్, జనవత్ మొదలగు తకారాంతశబ్దములు మరియుకవర్గమునకు చెందినవి. 'కంటవాడు' అను అర్థము నిచ్చు ఇత్/ఇత్ అను తద్ధితప్రత్యయము చేరి ఈ శబ్దములు తయారగుచున్నవి.

ఋమాన్ ఋమాన్తీ ఋమాన్తః
ఋమాన్తమ్ ఋమాన్తీ ఋమాన్తః ।

ప్రథమా ఏకవచనమునందు మాత్రమే శత్రు ప్రత్యయములకూ, ఈ మరుబర్ధకములకూ తేదం ఉన్నదని గ్రహించండి.

|| మహత్ = గొప్పవాడు, అను తకారాంతశబ్దము, పై శబ్దముల కంటె కొద్ది మార్పుతో కన్పించును.

మహాన్ మహాన్తీ మహాన్తః
మహాన్తమ్ మహాన్తీ మహాన్తః ।

అనునవి దీని ప్రథమా, ద్వితీయలు, ఈ తకారాంతశబ్దములన్నీ తృతీయనుండి ఒకేవిధంగా ఉండునని మరువరాదు.

కొన్ని శత్రు ప్రత్యయాంతములు

జాత్	జాదత్	జ్	జవత్	జీ	జయత్
జాజ్	జాజత్	జమ్	జమత్	జ	జరత్
జ్	జరత్	నీ	నవత్	నా	నివత్
జ్ఠా	తిజ్ఠత్	మ్	మ్రత్	న్	తరత్
జ్ఞ	పజ్యత్	దహ్	దహత్	భజ్	భజత్
జ్వ	జ్వత్	గాజ్	గాయత్	క్రీ	క్రీడత్
నమ్	నమత్	విలప్	విలపత్	అస్	సత్
క్రుజ్	క్రుజ్యత్	లిఖ	లిఖత్	క్ర	క్రుభత్
కబ	కబయత్	స్	సరత్	పఠ	పఠత్
రజ్	రజత్	హ్	హరత్	ఘా	జిఘ్రత్

గమ్ గచ్చత్ విమ్ విణత్ పత్ పతత్
 గత్ గృయత్ ప్రచ్ఛత్ పృచ్ఛత్ ఘ్ గృఘత్
 'పచ్చత్' అను శబ్దము

పచ్చన్ పచ్చంతీ పచ్చంతః అని ప్రారంభించి చెప్పినట్లు వీటికన్నింటికి రూపములు చెప్పకొనవచ్చును. అదేవిధంగా మిగిలిన పద నైపదరాతువులకు కూడా 'శతృ' ప్రత్యయంతరూపములను గ్రహింపగలరు. ఇవన్నియు స్త్రీలింగములందుఁ కద్యయంతీ, జ్జనంతీ, గచ్చంతీ - అనురీతి ఈకారంతములై గౌరీ శబ్దము వంది రూపములను పొందును.

శ్రీమత్, గుణవత్, రూపవత్, జ్ఞానవత్ మొ॥ నవి. మరియు మరులంతములు. ఇవికూడా శ్రీమతీ, గుణవతీ అనురీతిగా ఈకారంత గౌరీశబ్దము వందివగును.

అత్మనేపద రాతువులకు ఈ శత్రుత్వమున జ్ఞాతుకు లదులుగా జ్ఞాన/మాన అను ప్రత్యయరూపము చేరుచుండును.

జతమానః, బధమానః, మోదమానః, త్వరమానః, సహమానః, భద్రమానః, మొ॥ ఈ రూపము లన్నియు అకారంతములైన క బాల మొదలగు శబ్దములవలె పులింగముతోను, స్త్రీలింగముతో త్వరమాణా అని అకారంతములైన 'భద్రా' అనురీతిగాను గ్రహింపవలెను.

వాక్యవిరూపము—

మృగాణాం నేత్రయోః జాద్యయ పడవంతీ తీ ఆశ్రయమ్ అగచ్ఛతామ్ ।
 మాయే తరుణాం నామధేయాని పృచ్ఛంతీ తీ ఆశ్రయమ్ అగచ్ఛతామ్ ।

अत्र तिष्ठन्तः बालकाः इदानीं पठन्ति । एतैः छात्रभिः कथमहं
गच्छामि । विलम्बं बालकं मे अग्रजः अपनयति । कथां
शृण्वन्तं मां सर्वे निन्दन्ति । विषयं जानतां सर्वेषां मध्ये अयं
मृदु ।

అధ్యాసము - 1

సంస్కృతములోనికి మార్పండి

1. ఈ మాట్లాడుచున్నవానికి రసము నిచ్చితిని.
2. గుణవంతుడైన వరునికొరకు కన్యను ఇచ్చుచున్నాడు.
- సూచన — (విశేషణము, విశేష్యము ఒకే విధంలో నుండవలెను.)
3. దేవుని పూజించుచున్న వారందరు రమ్యులు గదా!
4. పరిశ్రమ ప్రాయశ్చయమున్న ఈ విద్యార్థులందరూ బుద్ధిమంతులేనా?
5. ఈ శ్రీమంతుడు నీకు ఏమి ఇచ్చెను?

అధ్యాసము - 2

ఈ క్రింది రకారాంత శబ్దరూపములకు అర్థం వ్రాయుచు.

1. महङ्गय	2. अजताम्	3. दहतः अग्नेः
4. अमन्तः	5. अमराः	6. प्रहरन्ती
7. जानतोः	8. पुच्छता	9. छावतः
10. क्षीमते ।		

అధ్యాసము - 3

సూచించిన శబ్దములకు తగిన విభక్తులతో పూరించుచు.

1. मेघेषु — विलसन्ति (विद्युत्)

2. — మేఘాన్ దూరం నవన్తి (వరుత్)
3. ఘనఘాణం — ఖోరం గృహ్ణామి (అపహరత్)
4. సదా — ప్రియం సుతం పితా అనుమోదతే (పఠత్)
5. లతాం బాలః బృహః పరిరజన్తి (వతన్తీ)

అధ్యాసము - 4

యమడు ప్రేయూరారినిగూర్చి చెప్పిన ఈ క్రింది వాక్యములలో
తకారాంతములు ప్రిలింగములో ఈకారాంతములగుట గమనించండి.

వనె విహరన్తీ, తక్నీమి సలపన్తీ, మఱురం గాయన్తీ, మఱ్యే
హసన్తీ, మఱ్ఱరే, కీడన్తీ, ప్రయస్వ కథా శారికా పృశ్నన్తీ, మమ
చిత్ర లిఖన్తీ, తదేవ పశ్యన్తీ, కిమపి పూర్వ వృత్తాన్తం స్మరన్తీ
వీతస్తతః చరన్తీ, మఱ్యం దేవాన్ నమన్తీ, గుణవతీ మమ భావీ తం
తన పశ్యసి ఇతి వక్ష, జలమృచ ప్రవకవవత్ ।

— : 0 : —

జరువడి ఐదవ పాఠము

మరికొన్ని హలంతకబ్ధములు

సకారాంతములు —

నకారము దివరగల హలంతకబ్ధములలో రాజన్ మొ॥నవి ఒక
వర్గముగాను, ఆరమన్, శమన్ మొ॥వి రెండవ సముదాయముగాను
బ్రుజిన్, జగిన్ మొ॥వి మూడవ వర్గముగాను చెప్పవచ్చును.

	ए.व	व.व
प्र. वि	राजा	राजानः
द्वि. वि	राजान्	राजः
तृ. वि	राज्ञा	राजभिः
च. वि	राज्ञे	राजभ्यः
पं. वि	राज्ञः	"
ष. वि	राज्ञः	राज्ञाम्
स. वि	राज्ञि/राजनि	राजसु
सं. प्र	हे राजन्	हे राजानः

ఏది ద్వివచనాలు ఇలా ఉంటాయి—

राजानी (प्र.स.प्र.द्वि)

राजभ्यः (तृ.च.ष)

राज्ञोः (ष.स)

సూచన—

- 1) आत्मन् శబ్దము ప్రథమా, సంబోధన ప్రథమా, ద్వితీయైక వచన ద్వివచనాంతో రాజన్ శబ్దము వలెనే ఉండును.
- 2) తృతీయా, చతుర్థిః పంచమీ, షష్ఠీ ఏకవచనాంతో ఆత్మనా ఆత్మనః, ఆత్మనః (పం, ష) అని యుండును.
- 3) సప్తమితో రాజని వలె ఆత్మని అను ఒక్క రూపమే ఉండుట.
- 4) ద్వితీయా బహువచనముతో ఆత్మనః, షష్ఠీ బహువచనముతో ఆత్మనా అని, షష్ఠీ సప్తమి ద్వివచనాంతో ఆత్మనో అను

మార్పులను గుర్తుంచుకొని మిగిలిన రూపములు రాజన్ శబ్దము వలె రెప్పుకొనవచ్చును.

ఇహన్ (బ్రహ్మ) శబ్దము గూడా ఇహన్ శబ్దము వంటిదే.

ఇక గుణిన్, కర్మిన్, ఇక్కిన్ మొగు నకారాంతములు గుణములు కలవాడు కరము (లోండము) కలిది, చక్రము కలవాడు, అను అర్థముల నిచ్చు మరుబర్ధకములు.

గుణి గుణిని గుణిన్:

గుణిన్ గుణిని గుణిన్: అని ప్రథమ, ద్వితీయంలో రూపములుండును. తృతీయ మొగు ఇతర విభక్తులలో అత్మన్ శబ్దము మారితిగా రూపములు ఉండును.

నకారాంతనప్తశబ్ద —

నాన్ (=పేరు) శబ్దము పైన పేర్కొన్న రాజన్ శబ్దము వలెనే ఉండును గాని, ప్రథమా, ద్వితీయంలో నాన్ నాన్ని/నాన్ని నామాన్ అని ఉండుట విశేషము. 'ఇహన్' శబ్దము గూడా ఇట్టిదే కాని ద్వివచనములందు పై వలె రెండు రూపము లుండక ఇహన్ అని అక రూపమే ఉండును.

నపుంసకలింగములలో ఇహి శబ్దము ఇకారము దివర గలదై నా.

ఇహి ఇహిని ఇహిని (ఇది శబ్దమువలె) అని ప్రథమ, ద్వితీయ లలో ఉండి, తృతీయ మొగు ఇతరవిభక్తు లన్నింటిలో నకారాంత మైన నాన్ శబ్దమువలె ఉండును.

అదా—

వామనా నామభ్యామ్ నామభిః
 దక్షిణా దక్షిణ్యామ్ దక్షిణిః

అభి = కన్ను, అర్థి = ఎముక మొగు మరొకొన్ని శబ్దములు
 కూడ దక్షి శబ్దము వంటివే.

సకారాంతములలో వేషస్, విడ్రస్ శబ్దములు ముఖ్యమైనవి.

ए.व	ब.व	ए.व.	ब.व
प्र.वि वेष्टाः	वेष्टसः	द्विवि वेष्टसम्	वेष्टसः
तृ.वि वेष्टसा	वेष्टोभिः	च.वि वेष्टसे	वेष्टोभ्यः
प.वि वेष्टसः	वेष्टोभ्यः	द.वि वेष्टसः	वेष्टसाम्
अ वि वेष्टसि	वेष्टस्तु		

ఈ శబ్దము ద్వివచనాలలో—

वेष्टसो (प्र.द्वि) वेष्टोभ्यां (तृ.च.प)
 वेष्टसोः (ब.स) अनियुक्तं ఉండును.

అక విడ్రస్ శబ్దము ఏకవచనముగా ఉండును.

विद्वान् विद्वान्
 हे विद्वन् हे ,,
 विद्वान् विद्वन्
 विद्वन् विद्वद्
 विद्वन् विद्वद्

.. విద్యుషామ్
విద్యుషి విద్యుత్సు

ఏని ద్వివచనాలు—

విద్యాసో (ప్ర-ద్వి)
విద్యుష్టాయామ్ (త్-చ-౪)
విద్యుషో. (౪-త)

శ్రీవామ్ (గొప్పవాడు) శబ్దముగూడా విద్యుస్ శబ్దము వంటిదే.

నపుంసక శబ్దములైన మనస, సరస్ మొగు శబ్దములు శృరీయ మొదలు న ప్రమి వరకుగల విభక్తులలో వేద్యుస్ శబ్దమువలెనే ఉంటాయి. ప్రథమా ద్విరీయలలో మాత్రము

మనః మనసో మనాసి

సరః సరసో సరాసి అను రూపము లుండును.

శ్రీలింగములు—

పైన పేర్కొన్న పెక్కు హలంత శబ్దములు శ్రీలింగములలో ఈకారాంతములై 'గోరీ' శబ్దము వంటి రూపములను పొందును.

విద్యుస్ శబ్దము విద్యుషి అని మార్పునొందును.

గృణిన్, శరన్ మొగు శబ్దములు గృణిణి = గుణములుకల శ్రీ కారిణి = అడ ఏనుగు అని ఈకారాంతములై మారును.

రాజన్ శబ్దములో నడుమ అకారము రోపించి ఈకారము చివర చేరి రాజో = (రాజి) అను శబ్దమగును.

శ్రీలింగములో 'దిక్' శబ్దము శకారము చివరగలది.

దిశ్	ए	व	
दिक्	दिश	प्र	
दिक्षम्	दिशः	द्वि	
दिशा	दिशिमः	तृ	
दिशो	दिशयः	च	
दिशाः	दिशयः	पं	
..	दिशाम्	ष	
दिशि	दिक्षु	स	అను రూపములలో పాటు

దిశా (इ, द्वि) दिश्याम् (तृ, च, पं) दिशोः (ष, स) అను ద్వివచనాలు ఓని రూపాలు.

సూచన—

దిక్కు అను అర్థము వచ్చు 'దిశా' అను శబ్దమును అకారాంత

శ్రీలింగముగా కూడా వాడుకోవచ్చును.

పదకోశము—

अवाची	इत्री दक्षिणము	प्रतीची	इत्री पश्चिमర
इच्छा	.. కోరిక	प्राची	.. తూర్పుదిక్కు
उचितम्	न योग्यము/ తగినది	प्रायः	अव्य తరచుగా
उत्तमयिनी	इत्री उत्తయినీ నగరము	यशः	न కీర్తి, మంది పేరు

उदीची	॥	ఉత్తరము	बाउछा	स्त्री	కోరిక
उद्धतः	पुं	పొగరు	बारं बारम्	न	మాది
		బోరు			మాదికి
ताश्रपयन्तम् न		అంతవరకు/	बाहकः	पुं	కూడ్రకు
		అప్పటివరకు			దనుకవి
					రాజు
ताव पयन्तम् न		అంతవరకు/	सद्य	न	దవనము
		అప్పటివరకు			
द्विबारम्	न	రెండుమార్లు	सन्	पुं	మంచివారు

వార్యపరిచయము—

राजः पुरुषः इदमकथयत् ।

विदुषामागमनम् सतामानन्दं ददाति क्षलु ।

राजाना सर्वदा नूतन वस्तु अभिलषन्ति ।

माता मे गुणिनी । पिता च गुणवान् ।

तस्य बान्धवास्तु श्रीमन्तः ।

आत्मनः अधिको नास्तीति पुरुषो भ्रमन्नि भावयति ।

ब्रह्मणः मुख्य्यः वेदाः निस्सरन्ति ।

सः दटना अन्नं सुष्ठु खादति ।

वेद्याः वाचां पतिः ।

वेद्यसा विहरत्येषा सरस्वती ।

पूर्वं बहवः राजानः तान् तान् देशान् अपालयन् ।

तै राजभिः सह विद्वांसः तदा कालमनयन् ।

అధ్యాసము - 1

ఈ క్రింది వాక్యములను సంస్కృతములోనికి మార్చండి.

[పరిచయము కాని క్రొత్త పదములను కొన్నింటిని ఇందు ఇచ్చినాము. వాటిని మీరు ఏ అంశములైనదీ గమనించి ఆ యా విధక్తులలోనికి మార్చవలెను.]

1. అవస్తీ నగరమందు శూద్రుడు హర్యము పాలించెను.
2. దేవతల పూజతో మానవుల కోర్కెలు పలించును.
3. దృఢమైన ప్రయత్నముతో అన్ని కోర్కెలు సిద్ధించును.
4. నీరు ఉన్నదిని నదీ స్నానమునకై వెళ్ళినాము.

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములో సమాదానము రివ్వండి —

1. राज्ञः जनकस्य आमाता कः ?
2. तव नाम किम् ?
3. किनामधया इह बिदुषी ?
4. एवं एतावत्पर्यन्तं किं करोषि ?
5. ते पितरौ कुत्रागच्छताम् !
6. ब्रह्मीया दिशायां कस्समुद्रः वर्तते ?

అధ్యాసము - 3

అనువదించండి—

उदीच्यां दिशि हिमालयो वर्तते । मेना तस्य पत्नी ।

తపోః సుతా పార్వతీ । తా శివం సేవతే సర్వదా । తమేవ జాతమనః
ఉచితం నాభం బ్రజానాన్ । తదర్థం తీవ్రం తపః కరతోత్ । శివః
తస్మాస్తపసా బ్రతుష్యత్ । శుభం వృద్ధతే తపో వివాహః సమభవత్ ।

సందివిశేషములు

1) తాన + తాన్ (దేశాన్) మొదలగు తావుల తొలిపదము చివరి
సకారము స్థానమున విందువుతో కూడి సకారము (స్, చవర్ణ
క్షరములు పరమైనచో విందు శకారములును వచ్చును.

తా(న్) తాన్ = తాస్తాన్ దేశాన్ = ఆ యా దేశములను

2) శివః కిచ్చిత్ కిచ్చత్ + క్షసత్ - ఇటువంటి చోటి
వర్ణక్షరములు ఆ వర్ణంలోని మూడవ అక్షరము గాను, ప్రక్క
నున్న హకారము అదే వర్ణములోని వాల్లవ అక్షరముగాను
మార్పునొందును.

తస్మాత్ + క్షసామి = తస్మాద్క్షసామి మొ॥వి

3) బాష్పవాః శ్చ = బాష్పవాన్శ్చ - చివర్ణలు సకారముగా మారెను.

—: 0 :—

ఇరువది యారవ పాఠము

అసమాపక క్రియలు—

భూతకాలక్రియలను గూర్చి తెల్పుకున్నారు గదా! భూతకాల
మును రెప్పే అసమాపకక్రియలు తాత్కాలికములో ... ఎక్కువ
ఉపయోగిస్తాయి. '(కావా) త్వా' అను ప్రత్యయము రాకుండునై దేరి

యారూపములు ఏర్పడును. ఆ దాతువులకు ముందు ఉపసర్గలున్నచో 'త్యా' ప్రత్యయమునకు బదులు 'భ', అను ప్రత్యయము లేరును. ఈ భా, భ ప్రత్యయాలు దేరినపుడు దాతువులలో కొన్ని మార్పులు కనిపించును.

తెలుగులో 1) క్త, 2) ఉండి, అయి. 3) కూర్చొని 4) చదివి 5) వ్రాసి మొ॥ రూపములకు—

1. గత్ - గత్యా 2. భ - భ్యా
3. భా - భియా 4. భత - భిత్యా
5. లిఖ లిఖియా అను రూపములు సంస్కృతమున వాడబడును. వీటికే ఉపసర్గలు ముందుంచినపుడు 'జాగత్య (వచ్చి) ' జభ్య (కలసి) ' తాభా (లేచి) ' భాత్య (బాగా చదివి) ' విలిఖ్య (వ్రాసి) మొదలగు నీతిగా రూపములు మారును.

సూచన 1—

భా ప్రత్యయము లేనినను, 'భ' ప్రత్యయము లేనినను, ఈ పదముఁన్నియు అవ్యయములే అగును లింగభేదము లేదు.

సూచన 2—

వాక్యములో ప్రధానమైనది సమాపకక్రియగదా! ఆ క్రియ జరిగే సమయానికి ముందు జరిగిపోయిన క్రియలకు పై ప్రత్యయములు లేరును. అనగా సమాపకక్రియ ఎత్తమానకాలమందున్నను పూర్వక్రియలకు 'భా' 'భ' ప్రత్యయరూపములా ప్రయోగించుటో వచ్చును.

మరికొన్ని వై ప్రత్యయాలు చేరిన పదాలు —

వా-పోతా (ల్రా) నివీయ

నూ తోర్వా (రా) సంతోయ, ఉత్తోయ

ప్రశ్న-ప్రశ్నవా (అడి) (అడి)

కన-కనా, నికర్య (చంపి)

అద్-అద్దా, అద్-అద్దా, అద్-అద్దా (రిసి)

మత్-మత్తా, విమత్త (విడిచి)

శామ్-శామిత్వా (శమించి, అడి) నిశ్చయ - విని

కృ-కృతా చేసి, నమస్కర్య, అక్షగీకర్య, తిరస్కర్య

—నమస్కరించి, అంగీకరించి, తిరస్కరించి

నీ-నీతా (రిసికొనివెళ్ళి), ఆనోయ-తెచ్చి, అపనోయ-తొలగించి

స్తు-స్తుతా--ప్రస్తుత (స్తురించి)

గ్రహ్-గ్రహీత్వా, నిగ్రహ, సగ్రహ (గ్రహించి, పట్టుకొని, సంగ్రహించి)

కో-కోతా విక్రీయ (కొలిచి, అమ్మి)

పదకోశము—

అమాత్యః పు మంత్రీ న్యాయవాదీ పు న్యాయవాది

ఆసనమ్ న కూర్పుండు పత్రికా స్త్రీ పత్రిక

చోటు, పీటము॥

తక్షకః పు తెక్కపనిచారు వాకః పు వంట

(వద్రంగి)

దినపత్రమ్ న దినపత్రిక పురోహితః పు పురోహితుడు

దూతః పు దూత ప్రకాశనమ్ న వెలువరించుట/

అవిష్కరించుట

ప్రారम्భః	పు	అరంతము	లేఖనమ్	న	ప్రాయుట
అంజనమ్	న	చోడనము	శిల్పి	పు	శిల్పము
					చెక్కువారు
మృగణమ్	న	ముద్రించుట	శ్చుభ్రమ్	న	పరిశుభ్రము
మృదాపకః	పు	అచ్చవేయు	సంపాదకః	పు	సంపాదకుడు
					వారు
రజకః	..	రాకరి	సంకారః	..	గవర్నమెంటు
లేఖకః	..	ప్రాయువారు			
		(గుమస్తా)			

వార్తనిర్దేశము—

అయం అంజన కృత్యా ఇచ్ఛతి । = అతడు చోడనము చేసి వెక్కున్నాడు.
 రాజవో గజగమస్తీర్మ చిచ్ఛకూటగచ్ఛత్ । = రాముడు గంగనురాది
 చిత్రకూటపర్వతమునకు వెళ్ళెను.

పుస్తకాని ఆపణే క్రిత్యా తుభ్యం దదామి - పుస్తకములను పాపరే
 కొని నీకు (కొరకు) ఇస్తాను
 తస్య వృత్తాంత నిశఘ్నః (శ్చర్యా) వాఙ్మా మే జాయతే । = అతని విషయ
 మును విని నాకు వార కలుగుచున్నది.

అహం దేవం నత్యా ముఖో భవामి । = నేను దేవునికి నమస్కరించి
 సుఖంగా ఉంటాను.

లేఖకః పత్రాణి లిఖిత్వా వేతనం స్వీకరోతి । = ఆ గుమస్తా కాయ
 లాలు ప్రాసి డీతము రీసుకుంటున్నాడు.

అధ్యాసము - 1

తా. య ప్రత్యయాంతములతో పూరించండి —

బాలః ఫలం — నిర్గచ్ఛతి (బ్రహ్)

బాలా జలం — సన్తుష్యతి (పా)

స ఖరః ఖనమ్ — నిరవచ్ఛత్ (అపహ్)

త్वं తరకాయం — పునశ్చాగచ్ఛసి కిమ్ ? (క్ర)

గృహం — , నదీం-నగరం ప్రవిశామి (నమస్కృ, వృ)

రాజ్రం — అన్యథేత్ రాజా (జి)

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి అనువదించండి —

1. అక్కడకు వెళ్లి బాలుని తెస్తున్నాడు.
2. వేదమును చదువుకొని, శాస్త్రమును ప్రారంభించెను.
3. వాడు రసము నిర్వింబికి వెళ్తున్నాడు.
4. మీరు దుష్టుడై అమెను వారించెను.
5. నిన్ను అడిగి, అడిగి వాడు నింజించెను గదా!

విశిష్టాధ్యాసము

'క్ర' రాత్రుతో పెక్కు వాక్యముల కల్పనము —

अथ नायकः सभायाः प्रारम्भं करोति ।

महापुरुः पुस्तकस्य मुद्रणं करोति ।

(स्वर्णकारः सुवर्णेन आभरणान्यकरोत् ।)

कार्यालये लेखकः पत्राणां लेखनं करोति ।

రజకః బస్త్రాణి శుభ్రాణి కరోతి ।
 సమ్పాదకః దినపత్రస్య ప్రకాశనం కరోతి ।
 తక్షకః దాఠణా ఆసనాని కరోతి ।
 అహ్ భోజనం కరోమి ।
 త్వం పాకం కరోతి ।
 వ్యాధివాదీ దృఢం వాదం కరోతి ।
 శిల్పి శిలాసు శిల్పాని కరోతి ।
 అమాత్యః దూతేఃసమ్భాషణం కరోతి ।

ఈ విధముగా కృతాదులను ప్రయోగించుటలో నేర్పు సంపాదించినచో వాక్యనిర్మాణంలో ఎక్కువ ప్రయోజనమును సాధింపవచ్చును.

ఇరువది ఏడవ పాఠము

ఈ పాఠములో కొన్ని భవిష్యత్ కాల క్రియలను గూర్చి తెలుసుకొనండి. భవతి, భతీతి మొ॥ వర్తమానార్థక రాతువులను లోగడ తెలుసుకొంటిరి గదా! ఆ రాతువులపై రాతువునకు - ప్రత్యయములకు మధ్య య, య అనిగాని ఇయ అనిగాని చేరుట భవిష్యత్ క్రియలలో ముఖ్యమైన మార్పుగా గుర్తుంచుకొనవలెను. అప్పుడు
 భవతి = ఉండగలదు, కాగలదు/దు
 భతీతి = చదువగలదు, చదువగలదు
 మొదలగు రూపములగును.

ఈ భవిష్యత్ కాలములో చేరు ప్రత్యయము లిట్లుండును.

स्यति	स्यतः	स्यन्ति
स्यमि	स्यथः	स्यथ
स्यामि	स्यावः	स्यामः
भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ
भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः

‘अस’ దాడువునకు కూడా భవిష్యత్ కాలములో ‘భూ’ దాడువు యొక్క పై రూపములే వాడబడును.

కొన్ని దాడువులు
దాడువు

భవిష్యత్కాలరూపములు
ప్రారంభరూపం

लाद्
जि
रञ्
घ्रम्
या

लादिष्यति
जेष्यति
रजिष्यति
घ्रमिष्यति
यास्यति

घ्रा	घ्रास्यति	स्वा	स्वास्యति
वश्	वत्स्यति	स्मृ	स्मरिष्यति
श्रु	श्रोष्यति	तृ	तरिष्यति
गम्	गमिष्यति	दृश्	दृश्यति

वत्स्यति అను రూపములో ‘वश्’ దాడువులోని సకారము తకారముగా మారివది.

దశ దారువు వర్తమానకాలములో బిద్యతి అని దూతకాలములో
బిద్యతి అని యుక్తునుగదా! ఈ దవిష్యక్ కాలములో రూపములలో
దాల మాడ్చు వచ్చెనన్న మాట.

దహ్	ధర్యతి	వి లప్	విలపిష్యతి
కిత్	చికిత్సిష్యతి	అద్	అత్స్యతి
శప్	శిష్యతి	హన్	హనిష్యతి
వద్	విదిష్యతి	నత్	నతిష్యతి
స్	సరిష్యతి	కప్	కచిష్యతి
పత్	పిష్యతి	గణ్	గణిష్యతి
గా	గాష్యతి	జా	జాష్యతి
హస్	హసిష్యతి	గ్రహ్	గ్రహిష్యతి
చల్	చలిష్యతి	నన్ద్	నన్దిష్యతి
నిన్ద్	నిన్దిష్యతి	ప్రచ్ఛ	ప్రచ్ఛతి
	లిక్		లేక్షిష్యతి

పదకోశము —

ఆగమనమ్	న	వచ్చుట	గేహిని	స్త్రీ	బల్లాలు
ఆధారః	పు	ఆధారము	గ్రహణమ్	న	గ్రహణము/ పట్టుకొనుట
గమనమ్	న	చెక్కుట	తవరః	పు	జ్వరము
డిమ్మః	పు	పిల్లవాడు	మృత్యుః	..	మరణము
తటాకమ్	న	చెరువు	వెళ్ళుటేశ్వరః	..	వెంకటేశ్వరుడు

పశ్చాత్తమ్ న పద్మము శ్రీనివాసః , శ్రీనివాసుడు
 పరేః అయ్య మరునాడు ఇతి అయ్య రేపు
 బివిష్యత్ పు రాటోపు సుప్రభాతమ్ న మంచి ఉద
 కాంము యము/ నిద్ర
 మేల్కొల్పు
 స్తోత్రము

వాక్యనిర్మాణము

एतां कथाम् अनंतरं कथयिष्यामि = ఈ కథను తర్వాత చెప్పెదను.
 भविष्यतिकाले वचं कथं वा वक्ष्यामः ? = రాటోపు కాలములో
 మనమెట్లు ఉండెదమో?

इतः परं स प्रियं वदिष्यति । = ఇటు తరువాత అతడు ప్రేయమైన
 విషయమును చెప్పగలడు.

अस्मिन् सद्यनि सवौ बिह्वांस एव । = ఈ ఇందిలో అందరూ పండ్రి
 రులే

प्रभाते पश्चात्तम् वृत्तिर्भवति । = ఉదయమునందు పద్మము వికసిం
 చును

तवाद्य उचरो नास्ति । इवः स्नास्यसि, ज्ञत्स्यसि च । = నీటి రోజు
 జ్వరము లేదు. రేపు స్నానము చేయవచ్చు, అన్నము తినవచ్చు.
 त्वं मम वृत्तांतं श्रोष्यसि वा=నీవు నా వృత్తాంతమును వినగలవా?

అధ్యాసము - 1

తదిష్కత్ కాలములో సంస్కృతీకరింపుడు—

1. మేము రేపు శిరుపతి (నిగూర్చి) వెళ్ళెదము. అక్కడ తగవం

తుని చూచెదము. శ్రీనివాసుని తక్కిరో పూజించెదను. పాప
నాశనమందు స్నానము చేసెదము. ఉదయము పూజలో
(యందు) సుప్రభాతము పఠించెదము. నేను అక్కడ పాటలు
పాడెదను. ఈమె నాట్యము చేయగలదు తిరుపతి యందే
ఎప్పుడూ ఉండిపోదాము అని అనుకొన్నాము.

అధ్యాసము - 2

ఈ క్రింది శ్లోకతాగమలకు తెలుగులో తాపములు వ్రాయండి —

- 1) तेषां बध्नस्त्वमसि नन्दिनि ! पार्थिवानाम् ।
पादयानां भयं वातात् । साधूनां दुर्जनात् भयम् ।
जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
ससारोऽबमतीव बिचित्रः ।
रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभातम् ।

అధ్యాసము - 3

ఈ క్రింది లృప్ రూపములు వ్రాయండి —

1. हस्-	म.पु.हि	2. क्षु-	उ.पु.	ए.ब
3. पत्-	प्र.पु.ब	4. गम्-	म.पु.	ए.ब
5. जम्-	उ.पु.ब			

అధ్యాసము - 4

ఈ క్రింది క్రియలకు కర్తలను పూరింపుడు —

- 1) —न स्तः । 2. — त्वां रक्षिष्यामि ।

3. — రాజాసాన్ బానన్ । 4. — బరకామ: ।
5. — బాన్ జేవ్యతి ।

ఇరువది ఎనిమిదవ పాఠము

ఈ పాఠములో ఆత్మనేపది రాతువులకు కొన్ని ఉతయపదులకు తవిష్యత్కాలరూపములను పరికించండి. ఆత్మనేపద ప్రత్యయము లిట్లుందును.

స్యతే	స్వేతే	స్వంతే
స్వసే	స్వేవే	స్వజ్వే
స్యే	స్వావే	స్వామే

ఇవట గూడా కొన్ని రాతువులలో ఈ 'స్వ' కు ముందు క్క కాలము చేరును. అప్పుడు స్వ - క్క గా (క్వతే) మారును. మరి కొన్ని రాతువులందు కూడా న్య - ష్య గా మారును ఈ ప్రత్యయాలు చేరినపుడు రాతువు ఇట్లా ఉంటుంది.

మోదిష్యతే	మోదిష్యేతే	మోదిష్యంతే
మోదిష్యసే	మోదిష్యేవే	మోదిష్యజ్వే
మోదిష్యే	మోదిష్యోవే	మోదిష్యోమే

క్క, జా, య్ రాతువులకు పూర్వపాఠములలో పరస్మైపద (రెండు విరముం) ప్రత్యయాలు చేరుతాయని తెప్పకొన్నాము. వాటి తవిష్యత్కాలరూపములు కూడా అట్లే అని గమనించండి.

కొన్ని రాదువులు	ఆత్మనేపద ప్రారంభరూపము	పరస్మైపద ప్రారంభరూపము
దఱ్	దఱిష్యతే	-
వన్ద్	వన్దిష్యతే	-
వెప్	వెపిష్యతే	-
భాఱ్	భాఱిష్యతే	-
ఘృత్	ఘృతిష్యతే	-
వృత్	వర్తిష్యతే	వత్స్యంతి
వృఱ్	వర్షిష్యతే	వత్స్యంతి
త్వర్	త్వరిష్యతే	
రాజ్	రాజిష్యతే	రాజిష్యతి
సహ్	సహిష్యతే	
ఘ్	ఘరిష్యతే	ఘరిష్యతి
హ్	హరిష్యతే	హరిష్యతి
నీ	నేష్యతే	నేష్యతి
ఙీ	ఙిష్యతే	—
పచ్	పశ్యతే	పశ్యతి
యజ్	యశ్యతే	యశ్యతి
భజ్	భశ్యతే	భశ్యతి
వప్	వప్శ్యతే	వప్శ్యతి
శప్	శప్శ్యతే	శప్శ్యతి
వహ్	వశ్యతే	వశ్యతి
దా	దాశ్యతే	దాశ్యతి

ఖి	ఖేష్యతే	ఖేష్యతి
జన్	జనిష్యతే	—
బిద్	బెస్యతే	—
మల్	మిలిష్యతే	మిలిష్యతి
మృచ్	మోష్యతే	మోష్యతి
క్షి	కరిష్యతే	కరిష్యతి
క్రి	క్రేష్యతే	క్రేష్యతి
లభ	లప్యతే	
కथ	—	కథయిష్యతి
తాడ	—	తాడయిష్యతి
పదకోశము —		

అనుగృహీతమ్	న	అనుగ్రహించ	పిక:	పు	కోకిం
		బడినది	పుష్యమ్	న	పుష్యము
అల్ప:	పు	అల్పుడు, కొద్ది,	ప్రతిబిम्బ	పు	ప్రతి
		కొంచెము			దింబము
ఆగచ్ఛన్	„	వచ్చుచున్నవాడు	ప్రసిద్ధ:	„	ప్రసిద్ధుడు
ఆధ్రాయ	అథ	వాసనచూచి			మైనది
ఆనీత:	పు	ఠీసుకొనిరాబడి	బ్రాహ్మీత:	„	అవతరిం
		నది, నాడు,			చినవాడు
అపతప్య	అథ	పొంది			పుట్టినవాడు
అపాయ:	పు	ఉపాయము	బలీ	„	బలవంతుడు
కర్కోటక:	„	కర్కోటకమను	బర్హ	అథ	రాం
		నర్పరాజు	బర్హ	పు	తరించువాడు
కార్యమ	న	పని, చేయదగినది			మగడు

కృప:	ఛం	కాచి	భోగ:	ఛం	బోగము
కెసరీ	,,	సింహము			పాముపడగ
క్షోణమ్	న	పొలము,	మానవ:	,,	మానవుడు
		ప్రదేశము	మాలిన్యమ్	న	మురికి
గర్జనమ్	న	గర్జించుట	వజ్రచయిరవా	అథ	మోన
గ్రామ:	ఛం	గ్రామ			గింది
వజ్రచానన:	,,	సింహము	బాహుమాధుర్యమ్	న	మాటలలోని
పరాక్రమ:	,,	పరాక్రమము,			తీయ్యదనం
		దైర్యము	వారణాసీ	స్త్రీ	కాశీ
ప పమ్	న	పాపము	విక్రమ:	ఛం	పరాక్రమము
వేర.	ఛం	వైరము			విక్రముడను
		శత్రుత్వము			రాజా
అవసనమ్	న	అలవాటు,	వితమ్	న	దనము
		కష్టము	వేక్తుఠమ్	న	వైకుంఠము
అపాత:	ఛం	బోయబాడు			విష్ణువు
అశ్రు:	,,	శత్రువు			నివాసస్థానము
అపా	స్త్రీ	ప్రక్క/	అంతా	ఛం	వినేవాడు
		శయనము	సన్తుష్ట:	,,	సంతోషం
అపా:	ఛం	కుందేలు			చినవాడు
అపానమ్	న	కాననము, అజ్ఞ	సంప్రాప్త:	,,	వచ్చినవాడు
					/ది
					పొందినవాడు
					/ది

सस्यम् न पంట
हन्मान् पुं హను
మంతుడు

వాక్యవిర్మాణము—

గరేభుః సభాయాం కి భావిष्यसे ? = రేపు సభలో ఏమి మాట్లాడెదవు?
तवागमनेन मोक्षिये = నీ రాకతో సంతోషింపగలను.

स. आत्मनः भार्या इव नेष्यति = అతడు తన భార్యను రేపు తీసి
కొని వెళ్తుడు.

हनुमान समुद्रं तरिष्यतीति श्रुत्वा वानराः जनन्दन् । = హనుమం
తుడు సముద్రమును దాటబోతున్నాడని విని జానకులు అనందించిరి,
अथ साय तद्गुलांनं ज्ञेयामि = ఈ రోజు సాయంత్రం దియ్యం
తెస్తాన్ను.

कदा वाराणस्यां निमिषमिव नेष्यामि दिवसान् । = కాకతీ
రోజుల్ని నిమిషాలుగా ఎప్పుడు గడుపుతానో!
कं करिष्यस तस्मिन् ग्रामे ? = ఆ దిశలో ఏం చేస్తావు?
कि मां ताडयिष्यतः । = నన్ను మీరిద్దరు కొట్టగలరా!

అధ్యానము - 1

ఈ కథను తెలుగులోనికి అనువదించండి—

एकदा कश्चन राज्ञः सिंहस्य समीपं गच्छन् एवम् अचिन्त-
यत् । अहं केन प्रकारेण एनं सिंहं बन्धयिष्यामि ? कथं वा
मम प्राणान् रक्षिष्यामि ? एनं पञ्चाननं हत्वा कथं वनस्यास्व
बाध्यां अपनेष्यामि ? इति चिन्तयन् कश्चन उपाय उपलभ्य

సింహస్య సమీపమ్ అగच्छత్ । ఆలస్యేన ఆగच्छంతं శాశం వృష్టవా
 సింహః అకృష్యత్ । శాశః తం బ్రవ్యయా అన్యః సింహః అస్తితి
 కవ్యయా తం కృష్య సమీపమ్ అనయత్ । తत्र జలే ప్రతిబింబ
 వృష్టవా కృష్టః సింహః । ఉచ్ఛ్వాః గజనం కృత్వా తమ్ అన్యః సింహం హనిష్యా-
 మితి కృపే అపతత్ । ప్రాణాన్ అత్యజ్ఞాత్ । యమ్ ఉపాయేన
 బలివం శత్రుమ్ అర్యః శాశః అజయత్ ।

అధ్యాసము - 2

నంస్కృతంలోనికి అనువదించండి—

1. వారిద్దరు వణికి పోగలరు.
2. మీరు త్వరపడగలరు.
3. నీవు వానిని అడగగలవు.
4. నేను తినగలను.
5. మన మందరము రేపు కలుసుకొనగలము.
6. వ్రాయగలవా?
7. తెలుసుకొనగలవు.
8. అపహరింపగలదు.
9. పిల్లి ఎలుకలను చంపబోవుచున్నది
10. ఈ నాయకుడు ఇకముందు చక్కగా పారింపగలడు.

అధ్యాసము - 3

వర్తమాన ధూత తవిష్యత్ రూపములలో ఇచ్చిన రూపమునకు మిగిలిన
 కాలములలో రూపములనివ్వండి

వ	జ్ఞ	భవి
1. జయమి	—	—

	అ	ఇ	అథ
2.	—	—	హ్నిష్యావ:
3.	—	అనయత్	—
4.	అసి	—	—
5.	గచ్ఛయ	—	—
6.	—	అశ్మయత్	—
7.	—	—	తావ్యిష్యావ:
8.	పశ్యన్తి	—	—
9.	—	అస్యజ్ఞామ	—
10.	—	అశ్మయత్	—

ఇరువది తొమ్మిదవ పాఠము

నిష్ఠాప్రత్యయ క్త . క్తవత్ ప్రత్యయములు (త తవత్)

రాదువునై కొన్ని ప్రత్యయములు చేరుటచే క్తౌత్ శబ్దము లేర్పడును. ఈ శబ్దములు కొన్ని అవ్యయములు కావచ్చును. మరియు కొన్ని 'రామ' మొదలగు శబ్దములుగా రూపొందును. పూర్వ పాఠములలో వచ్చిన తానిలో పరిత్యా, వర్తిత్యా (త్యా) కూర్త్యా ఇత్యా ప్రత్యా, ఇత్యా అప్రూయ, తాద్రాగ నిపీయ నిపీయ (య) మొ॥గు ప్రత్యయాంతములు అవ్యయములు-వీటికి లింగభేదములు లేవు.

శక్త (అత్), అన-మొదలగు ప్రత్యాయాలు చివర చేరిన వత్, వత్త మొదలగు శబ్దములు తకారాంత శబ్దములుగా ఉండుటను చూచినాము.

అట్లే శ, ష, ణ అను రెండు ప్రత్యయాలు దారువులపై చేరి కొన్ని వేల శబ్దములను తయారుచేయుచున్నవి. ఇందు 'శ' ప్రత్యయము కర్మార్థకమును ఇచ్చుట ఎక్కువ ప్రయోగపడును. కొన్ని చోట్ల కర్తృర్థమును కూడా ఇచ్చును

కర్మార్థకము :— కర్మార్థకమనగా కర్మణి ప్రయోగములో వచ్చెడి అర్థము.

ఉదా:— బాలుడు పండును తినెను (కర్తరి ప్రయోగము)

పండు బాలునిచే తినబడెను (కర్మణి ప్రయోగము)

[తెలుగువారికి కర్తరి ప్రయోగలే ఎక్కువ అలవాటు కాని సంస్కృత భాషలో కర్మణి ప్రయోగాలు అధికంగా కన్పించును. ఆ వాక్యాలను యథాతథంగా అనువదించే ఎల్లెట్టుగా కన్పించును. కావున వీటిని జాగ్రత్తగా మార్చుకొని పఠింపించుకోవాలి]

[ఇటువంటి కర్మార్థకములైన నమాపకక్రియలు ఈ న్యబోధిని రెండవ భాగములో ఇవ్వబడును]

ప్రస్తుతము 'శ' ప్రత్యయంలో తయారయ్యే శబ్దాలలో నమాపక క్రియలకు బదులుగా కర్మార్థకము వచ్చినట్లు వాడవచ్చును.

జ్ఞాదితమ్ = తినబడినది.

గతమ్ = వెళ్ళబడినది.

దత్తమ్ = ఇవ్వబడినది. మొ॥వి.

ఏనిని వాక్యములలో కూర్చినచో "తిన బలం జ్ఞాదితమ్ । వనే కలం జ్ఞాదితమ్ । మధా గామో గతః । త్వయా బలం గతం కిమ్ ? త్వయా బలం బలం దత్తమ్ । బాలేన పుస్తకమ్ దత్తమ్ మొద॥వి.

1 A. ఇట్లు ఈ నిష్ఠా ప్రత్యయాలను క్రియాపరములకు మారుగా ప్రయోగించవచ్చును ఇంతేకాక

B. అట్టి వాక్యాలలో ఇ-ఇష్ట అను సారాణ క్రియలనుకూడా ప్రయోగించుకున్నా అభ్యంతరముండదు.

2. లేక వీటిని ఏకేషణములుగా (మూడు లింగములలో) ప్రయోగింప వచ్చును.

1. A. ఉదా:— तेन फलं ज्ञातम् = అతనిచే పండు తినబడెను.

1. B. बलरामः अतीव कृद्धोऽभवत् = బలరాముడు మిక్కిలి కోప గించిన వాడయ్యెను.

2. A. आगताः पुरुषाः एते एव = వచ్చిన మగవారు వీరే.

B. सा गता नारी पुनरागता = ఆ వెళ్ళిన స్త్రీ మరలవచ్చినది.

C. तेन भाषितं वचनं शुकः अनुवदति = అతనిచే పలుకబడిన మాటను చిలుక మరల పలుకుచున్నది.

పదకోశము

ఇప్పుడు ఈ స్వబోధినిలో పరిచయము చేయబడిన రాతువులపై నిష్ఠా (त, तवत्) ప్రత్యాయాలు చేరిన కొన్ని రూపములను పరిశీలించండి. ఈ ప్రత్యయాలు చేరునపుడు రాతువులో గాని ఈ ప్రత్యయాలకు గాని మార్పులు చేర్పులు కల్గదుండునని మరువరాదు అందు కొన్ని కర్మార్థకములు. కొన్ని ఇతరార్థములను ఇచ్చును.

अतः गतम् = వెళ్ళినాడు, వెళ్ళినది.

वदितम् = నమస్కరింపబడినాడు/నది. विवदितम् = అయింపబడినది.

వర్జిత = పెంచబడినాడు/ది.

పూజిత = పూజించబడినాడు/ది.

వర్జిత = తగ్గించబడినాడు/ది.

తవిత = నివసించువాడు/ది

మిత్ర = పగులగొట్టబడినాడు/ది.

మిత్రమ్ = పగులగొట్టబడినది

కృత = నంతోపించినాడు/ది.

కృత = త్రాకనాడు/త్రాకబడినది.

కృత = కృతమ్ చంపబడినాడు/ది.

క్షాదిత/క్షాదితమ్ = తినబడినది/నాడు.

కృతమ్ = తొందర పెట్టబడినది.

పతమ్ = త్రాగబడినది.

నాతమ్ = తీసికొనిపోబడినది.

శ్మతమ్ = చినబడినది.

స్థితమ్ = ఉండినది,

శ్మతమ్ = న్మరించబడినది.

ఆగ్రాతమ్ = వానన చూడబడినది.

కృతమ్ = తొంగిరించబడినది

కృతమ్ = తరించబడినది.

జితమ్ = జయించబడినది.

లిఖిత/తమ్ = వ్రాయబడినది.

కృత/తమ్ = నరకబడినది.

శ్రీతమ్ = కొనబడినది

జాతమ్ = తెలిసికొనబడినది.

జాతమ్ = పుట్టినది/అయినది.

స్నాతమ్ = స్నానముచేయబడినది

శాజితమ్ = ప్రకాశించబడినది

మోదిత = నంతోప పెట్టబడినది.

కృత = నశించినది.

మృత = చిరువబడినాడు.

మృత = తీసికొనబడినది.

కవిత = చెప్పబడినది.

క్షాగిత = తగ్గించబడినది

క్షాగిత = తొట్టబడినది.

కవిత = చర్చించబడినది.

విభూషిత = అలంకరింపబడినది.

పతితమ్ = పడినది.

తొత్తితమ్ = ప్రకాశించబడినది

పకవమ్ = పండినది, పండబడినది

దాగమ్ = కాల్యబడినది.

దత్తమ్ = ఇవ్వబడినది.

కృత = కోపగించబడినాడు.

కోణ / గమ్ = వెడజల్లబడినది.

వికోణ / గమ్ = ..

రయకమ్ / ికత్త = విడువబడినది.

తృప్త / తృప్తమ్ = నాటబడినది.

శాసితః / శాసితమ్ = పరుండి

యున్న వారు/ది

గహితమ్ = నిండించబడినది.

గణితమ్ = లెక్కించబడినది.

మిలితమ్ = కలుపబడినది.

విక్షిప్తమ్ = ఉంచబడినది/దాచబడినది.

పావితమ్ = పరుగెత్తబడినది.

విలసితమ్ = ఒప్పినది.

ఋషాదిత = చంపబడినది.

నంనక్రమమునగల రెండువేల దాతువులలో మనచే న్యబో
ద్ధిలో పరిచయమైనవి సుమారు 100 దాతువులు. మిగిలిన దాతువులపై
నిష్ఠా ప్రత్యయాలు చేరినపుడు కూడా ఎన్నో ప్రసిద్ధ రూపములు ఏర్ప
డుచున్నవి, వాడబడుచున్నవి. వాటిలో కొన్ని రూపములను ఇవట
చూడండి.

కిలః / టమ్ = కష్టమైనది

మృగః = మరిచిందినాడు.

మృగన్ = తినబడినది.

వృత్త = పరివలబడినది

ఎంచుకొనబడినది.

తక్తః = చెప్పబడినది.

క్రుపితః = కోపగించబడినాడు.

వశితమ్ = మోసగించబడి

నది.

అమిలవితమ్ = కోరబడినది.

క్షాలితమ్ = కడుగబడినది

నిన్వితమ్ = నిండించబడినది.

విమక్తమ్ = విడగొట్టబడినది.

స్యక్తమ్ = కలసియున్నది.

వియ్యక్తమ్ = విడిబడినది.

ప్రృఢితమ్ = ఘోషించినది.

ప్రాప్తమ్ = పొందినది/

పొందబడినది.

जीर्णः - దీర్ఘమైనది

सुप्ताम् = నిద్రించబడినది.

తవరీ -

పై రూపములలో నీ కు మారుగా ఇతత్ ప్రత్యయమును చేర్చి
 भृक्षवान् = తినెను, తిన్నవాడు, गतवान् = వెళ్ళెను/వెళ్ళినవాడు
 दत्तवान् = ఇచ్చెను, ఇచ్చినవాడు, అనురీతిలో అన్ని రారువులకు
 తెప్పకొనవచ్చును. వీటికి కర్మార్థకము ఉండదు. ఇవన్నియు
 भृक्षवान्, गतवान्, दत्तवान् మొ॥ తకారాంతశబ్దములై పిమ్మట
 छीमत् శబ్దము +

+ छीमान् - छीमन्ती - छीमन्तः అతి అయినట్లు भृक्षवान्
 ... అను రీతి రూపములుగా మారును.

శ్రీలింగములో ఇవి గతవత్తీ మొ॥ ఈకారాంతములగును.
 నవునకలింగములో ప్రయోగించవలసి వస్తే भृक्षवत्, गतव
 (ఇగత్ శబ్దమువలె) అను విధముగా ఉండును.

वाक्यपरीचयम् -

रमिष्य पराक्रमेण अनन सुखम्. = రాముని పరాక్రమముతో (వలన)
 అనకుడు సంతోషించెను.

विना सय्यगृक्षम् । न मया श्रुतम् । = నాన్నచేత చక్కగా చెప్ప
 బడినది నా చేత వినబడలేదు.

सा शकुन्तला सखीविरेवं पृष्टा । = ఆ శకుంతల చెలికత్తెచే
 ఇట్లు అడుగబడెను.

तेन बहून् काव्यानि पठितानि । = అతనిచే పెక్కు కావ్యములు
 చదువబడినవి.

తయా తస్యాం త్యాయాం త్యితమ్ । = అమె అపక్కమీర పడుకొన్నది.
 చోరః గృహీత ఇతి అస్మాభిః సంభాషితమ్ । = దొంగపట్టు బడినాడని
 మారే కుహింపబడినది

అత్ర सर्वे तं दृष्टवन्त एव = ఇవట అందరూ అరనిని చూచినవారే.
 मृद्वेऽय जितवान् किल । = యుద్ధమునందు ఇరడు జయించినా
 (న చాదు) గదా!

అధ్యాసము

తెలుగులోనికి అనువదించండి—

क्षेत्रे बीजान्पुत्तानि । जलप्रवाहः तत्र आनीतः । सस्यानि
 सम्यक् सिक्तानि । अङ्कुराः प्रादुर्भूताः । पल्लवाः सञ्जाताः ।
 वृक्षा ऋतुः वसन्तः आगतः । तेन चैवानि सस्यानि अनुगृहीतानि ।
 सर्वं क्षेत्रं पुष्पितमभवत् । कैश्चित् पुष्पैः देवाः पूजिताः । कति-
 चित् पुष्पाणि भूमौ वायुना कीर्णानि अभवन् । पुष्पेषु स्थितं
 मधु भ्रमरैः पीतम् । अपशः कातचित् पुष्पाण्येव फलानि
 सञ्जातानि । कृतस्य फलं प्राप्य मानवः नितरां सन्तुष्टः भवि-
 श्यति क्षलु ।

11. హరింపుడు— ('త' ప్రత్యయరూపాంతం)

कर्कोटकेन सर्पेण नलः — ।

रामेण शवणः — ।

तत्र मालिन्यं जनैः — ।

तत् — फलं अद्या ।

जनैः चोरः — ।

क्षेत्रेण नीतः सिंहः कूपे — ।

राजा क्षत्रः — ।

मया — पुस्तकं

त्वया — किम् ?

||. పదములను విడదీసి అర్థములను భావములను వ్రాయండి —

1. दानं भोगो नाशस्तिन्नो गतयो भवन्ति वित्तस्य ।
2. सूत्रस्येवास्ति मे गतिः
3. पत्नी सुवक्षिणेत्यासीत् ।
4. वसन्तकाले वम्प्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः ।

—: 0 :—

ముప్పదవ పాఠము

వర్తమాన టూత దవిష్కత్ కాల క్రియారూపాలు తెల్పు కున్నారు. ఇవికాక అన్ని క్రియలపై విరించుట ప్రశ్నించుట, ప్రార్థించుట మొ॥ అర్థాలలో (లోద్ అను లకారము) మరొక రాచురూపము ఈ భాషలో వాడబడును. ఈరూపాలుకూడా పరస్మైపదులకు వేరుగా, అత్మనేపదులకు వేరుగాను ఉండును.

పరస్మైపదప్రత్యయాలు

రాచురూపము

तु | ताम्-अन्तु

तात् |

हि | तम् -त

तात् |

आनि - आव - आव

वसतु

वसतात् |

वस

वसतात् |

वसानि

वसताम् वसन्तु

वसतात् |

वसतम् वसत

वसतात् |

वसाव

वसाम

శ్చి అను ప్రత్యయము పెక్కు రూపములలో లోపించును పెక్కు పరస్మైపది రాతువులకు ఇతర పేర్కొన్న ప్రారంభరూపములను, బట్టి ఈ వసరాతురూపములను అదారముగా చెప్పకొనవచ్చును. మద్యమ పురుష రూపములు గూడా ప్రచుర ప్రయోగములో నుండుటచే ఈయవిదుచున్నవి.

రాతువు	ప్రారంభ రూపము	మద్యమ పురుష ఏ వ	రాతువు	ప్రారంభ రూపము	మద్యమ పురుష ఏ వ
జాత్	జాతృ	జాత	జి	జయతు	జయ
రక్ష	రక్షతు	రక్ష	వా	విజతు	విజ
ఘా	జిఘ్రతు	జిఘ్ర	ఠా	తిఠతు	తిఠ
స్మ	స్మరతు	స్మర	త్	తరతు	తర
గమ్	గచ్ఛతు	గచ్ఛ	దృష్	పఞ్చతు	పఞ్చ
దన్	దగతు	దగ	క్ష్	కర్తు	కర్
దహ్	దहतృ	దహ	కిత్	చికిత్సతు	చికిత్స
వచ్	వదతు	వద	గీ	గాయతు	గాయ
నమ్	నమతు	నమ	పత్	పతతు	పత
హస్	హస్తతు	హస్త	విలర్	విలపతు	విలప
నృత్	నృత్యతు	నృత్య	తృష్	తృప్యతు	తృప్య
శృష్	శృప్యతు	శృప్య	మృహ్	మృత్యుతు	మృత్యు
శృష్	శృప్యతు	శృప్య	క్రప్	క్రప్యతు	క్రప్య
శమ్	శామ్భతు	శామ్భ	లిజ్	లిజతు	లిజ

ఇవ ఇచ్చతు ఇచ్చ క్ కిరతు కిర
 ప్రచ్చ పచ్చతు పచ్చ స్పృశ స్పృశతు స్పృశ
 కాన్ని విశేషరూపులకు (8 వ పాఠంలో వలె) - లోక రూపములను
 గమనించండి

1) శ్చ -

శ్చగోతు, శ్చగ్గతాత్	శ్చగ్గతామ్	శ్చగ్గవన్తు
శ్చగ్గ, శ్చగ్గతాత్	శ్చగ్గతమ్	శ్చగ్గత
శ్చగ్గవాన్	శ్చగ్గవా	శ్చగ్గవామ్

2) అద్ -

అత్తు, అత్తాత్	అత్తామ్	అదన్తు
అద్ది, అత్తాత్	అత్తమ్	అత్త
అదాన్	అదా	అదామ్

3) హన్ -

హన్తు, హతాత్	హతామ్	హన్తు
అహ్, హతాత్	హతమ్	హత
హనాన్	హనా	హనామ్

4) అస్ -

అస్తు, స్తాత్	స్తామ్	సన్తు
అస్తి, స్తాత్	స్తామ్	స్త
అసాన్	అసా	అసామ్

5) స్నా -

స్నాతు, స్నాతాత్	స్నాతామ్	స్నాన్తు
స్నాహి, స్నాతాత్	స్నాతమ్	స్నాత
స్నాని	స్నావ	స్నామ

6) ఇण -

ఇత్, ఇతాత్	ఇతామ్	ఇన్తు
ఇహి, ఇతాత్	ఇతమ్	ఇత
ఇదాని	ఇదావ	ఇదామ

ఇण రాతువు ఆ అను ఉపసర్గతో కలిసినపుడు మధ్యమ పురుష ఏకవచనము ఆ + ఇహి = ఇహి = (ఐగచ్ఛత్) = రమ్మ అని అగును. పెక్కు ప్రయోగములలో ఈ రూపము కన్పించును.

పదకోశము —

అంతక:	ఁ	యముడు	లాగ:	ఁ	తగిరి	
					యున్నాడు	
ఆశ్రయ:	..	వర్తిపడినది	లాగ:	స్త్రీ	తగిరి	
గోవింద:	..	గోవిందుడు	లాగ:	న	యున్నది.	
తాటకా	స్త్రీ	తాటక యను	లక్షణ:	ఁ	లోరి, ఆశ	
		రాక్షసి			పెట్టబడినవాడు	
దైత్యన్	త్	ఁ	కర్తవు	వివక్ష:	ఁ	అపదలో
						నున్నవాడు
జూత:	ఁ	దూతుడు	విశ్వామిత్ర:	ఁ	విద్య	
		పొగరుబోతు			మిత్రుడు	

నిహితః	పు	ఉంచబడినాడు	విహితః	పు	విరించబడినది
నిహితా	స్త్రీ	ఉంచబడినది	విహితా	స్త్రీ	నిర్ణయించ
నహితమ్	న	"	విహితమ్	న	బడిన
ఫుల్లమ్	న	వికసించినది	శక్తగతమ్	న	స్నేహము/
					కలయిక
భగవః	పు	విరిగినది/	సమాప్తః	పు	ముగిసినది
		నాడు	సమాప్తా	స్త్రీ	
భగవః	పు	చిక్కుకొని	సమాప్తమ్	న	
		పోయినది/నాడు	శాశ్వతమ	న	కలసియుండుట
మృతః		పు	అమాయకుడు/	సంపన్న	పు
మృతా		స్త్రీ	"	రాలు	నెరవేరినది,
					సంపదలు కల
					వాడు
రే		అఖ్య అరే	సుజ్ఞాన్ త్వి	పు	సుఖముగా
					నున్నవాడు

జన్మసంది — 1) उत् + एज् = उदेत्

తొలిపదము చివరనున్న (క,చ,ట,త,ప అనే వర్గంలోని) ప్రథమాక్షరాలు అచ్చులు పరమైనా, వర్గతృతీయాక్షరములు (గ,జ,ఢ,ద,బలు పరమైనా తృతీయాక్షరములుగా మారుట జన్మసంది ఉద్దేశ్యము.

మరొక ఉదాహరణ : —

రామాత్ + విభేషి = రామాద్విభేషి - అచ్చట వ కారము వర్గతృతీయాక్షరము కనుక తొలిపదముచివర 'త' కారము దకారముగా మారినది.

2. అప + ఇహి = అపేహి (తొలగిపోయి) (గుణసంధి)
3. అప + ఇత = అపేత (తొలగిపోయి) (గుణసంధి)
4. ఉప + అతు = ఉపేతు (పొందుగాక) వృద్ధిసంధి వచ్చును.

వాక్యనిర్మాణము —

అప గచ్ఛసి चेत् గచ్ఛ = వెళ్ళేట్లయితే వచ్చుము.

एनां छाटकां जहि - इति विश्वामित्रः राममुक्तवान् = తాట
కను చంపుము అని విశ్వామిత్రుడు రామునితో పర్యేను.

लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु । = లోకములన్నియు సుఖము
కలవిగా ఉండుగాక!

तिष्ठ रे ! तिष्ठ । धूर्त । = ఓరి దూర్తుడా! నిలుము నిలుము.

विजयोऽस्तु ते । शुभमस्तु नित्यम् । = నీకు విజయమగుగాక,
ఎప్పుడుసూ శుభమగుగాక.

स्मर वार वार, स्मर नन्दस्य कुमारम् । = మాదిమాదికీ స్మరిం
చుము. నందుని కుమారుడైన కృష్ణుని స్మరింపుము.

यूयं शृणुत मद्वाक्यम् । = మీరు నామాట వినండి.

वयं ह्यनाम द्विवत् । = మనము శత్రువులను చంపుదాము.

मा कृष्ण । तार ! अपेत धूर्ताः अपेत = నాయనా! కోపగించు
కోవద్దు! తొలగుదు దూర్తులారా తొలగిపోయి.

देवो दहतु मे पापम् । = దగవంతుడు నా పాపములను (తగులబెట్టు)
వశింపజేయుగాక

అధ్యాసము - 1

తెలుగులోనికి అనువదించండి —

1. जगतामन्तकस्यान्धकोऽहम् ।

2. కవం గతీ కుమారి శ్రువా దశరథః అతీవ దుఃఖితః ।
3. తత్తిఃఠోత్తిఃఠ గోవింద ।
4. అస్తమేతు సూర్యః । కిం కరోమ్యహమ్ ।
5. త్వం త్వరణా స్నాహి । అపి చాగత్య అజ్ఞమద్ది ।

అధ్యాసము - 2

సంస్కృతములోనికి మార్పండి —

పక్షులు ఎగురనీ, పూలు వికసించనీ, చంద్రుడు కాంచులను వెదజల్లనీ, నవ్వేవాళ్ళు నవ్వనీ, ఏడ్చేవాళ్ళు ఏడువనీ, నెమలి నాట్య మాడనీ, కోకిల పాడనిమ్ము, నీవు చూస్తే చూడు, నేను మాత్రం అక్కడకు రాను.

అధ్యాసము - 3

ఈ క్రింది రాకువులకు రూపముల నివ్వండి—

- 1) కృ - వివిధ్యత్ లృట్ మ.పు.౯
- 2) అస్ - భృన లఙ్ ప్ర.పు.బ
- 3) గణ - లఙ్ త.పు.బ
- 4) గమ్ - వివిధ్యాదిభ్య లోట్ మ.పు.బ
- 5) శ్చ - కశమానే లఙ్ త.పు.ద్వి
- 6) భ్ - వివిధ్యా లోట్ త.పు.౯
- 7) స్మ - లృట్ ప్ర.పు.ద్వి
- 8) షా - లఙ్ మ.పు.౯
- 9) ఙ్ - లఙ్ ప్ర.పు.బ
- 10) తప్ - లోట్ ప్ర.పు.బ

ముప్పది ఒకటవ పాఠము

సంబంధ వాచకములు

సంస్కృతభాషలో యత్ - తత్ అను శబ్దరూపములు, వాటిపై ఏర్పడు అవ్యయాలు పరస్పరసంబంధం గల్గి ఉంటాయి. తత్ శబ్దరూపాలను మూడు లింగములలో (స: సా, తత్) అయా విభక్తులలో ఎట్లుండునో లోగడ పాఠాలలో తెల్పుకున్నాడు. అట్లే ఆ శబ్దముపై ఏర్పడు అవ్యయాలను కూడా. వాటినిన్నింటిని వేరుగా స్వేచ్ఛగా తాడుకొనవచ్చును.

కాని 'యత్' శబ్దరూపాలను, అవ్యయాలను ప్రయోగించినచో వెంటనే తప్పక 'తత్' శబ్దరూపాలను ఆ వాక్యములలో వాడవలెను

'యత్' శబ్దరూపాలు పూర్తిగా 'తత్' శబ్దరూపముల వలెనే ఉండును.

ఉదా—

ఆ.బ	బ.బ			
స:	య:	తే	యే.	ప్ర.వి
తమ్	యమ్	తాన్	వాన్,	ద్వి.వి
తేన	యేన	తే:	యే:	తృ.వి
తస్మే	యస్మే	తేభ్య:	యేభ్య:	బ.వి
తస్మాత్	యస్మాత్	"	"	ప.వి
తస్య	యస్య	తేషామ్,	యేషామ్	బ.వి
తస్మిన్	యస్మిన్	తేషు,	యేషు	త.వి

ఉద్ధే శ్రీలింగముతో, నపంసకలింగముతో

సా	యా	తस्या:	యस्या:
తత్	యత్	తాని	వాని

ఏదికి చెందిన అవ్యయము

तदा=అప్పుడు	यदा=ఎప్పుడైతే
तथा=అట్లు	यथा=ఎట్లైతే
तत्र=అక్కడ	यत्र=ఎక్కడైతే
ततः=అందువలన/అటునుండి	यतः=ఎందువల్లనైతే, ఎటునుండైతే
तर्हि=అట్లయితే	यदि=ఒకచేళ
तावत्=అంత	यावत्=ఎంతైతే
यं कमपि=ఎవరినో ఒకరిని	यस्य कस्यापि=ఎవరికో ఒకరికి
यः कोऽपि=ఎవరో ఒకడు	यथाकथञ्चित्=ఎలాగోలా/ ఏదోవిధముగా మొ॥

పదకోశము—

अङ्गार/रम्	पुं	బొగ్గు	इन्दनम्	न	కట్తి, బొగ్గు
					మొ॥
अधिप्रायः	पु	అధిప్రాయము	एकैकः	पुं	ఒక్కొక్కడు
अलम्	अथ	రాలు	कीर्तनम्	न	కీర్తించుట
अष्टाध्यायी	स्त्री	పాఠినీతే	ग्लानिः	स्त्री	అంసట

ब्राह्मण्डिन
अष्टाध्यायी
व्याकरण
ग्रन्थम्

బాధికాభ్యమ్	న	మొదటి కావ్యము	బాప:	పృ	రమస్సు
బాధిష్ఠ:	పృ	సూర్యుడు	కురాణా	స్త్రీ	దురాశ
బారాజనమ్	న	పూజ	బ్రాం:	పృ	ద్రోయిడు
బాహుత్య	అభ్య	కలిపి, కలిసి	నిర్మాణమ్	న	నిర్మాణము, కట్టుట
పఠనీయమ్	న	చదువదగినది	మాత:	పృ	నెం
పఠకజ్జలి:	పృ	పఠంబలి	రజక:	పృ	రక్షకుడు
పరిశోలితవాన్	పృ	పఠిలింది	రజ:	పృ	రుద్రుడు
		నాడు			
పూజాస్థానమ్	న	పూజించుటకు తగినచోటు	భవనమ్	న	ముఖము
ప్రార్థనమ్	న	ప్రార్థించుట	భార్య:	పృ	శిల్పికు
ప్రార్థిత:	పృ	ప్రార్థించ బడినాడు	భార్యమ్	న	ముల్ల
బహువిధమ్	న	రారారకము	శ్రేణ:	పృ	శ్రేష్ఠుడు
బీజమ్:	పృ	బీజము	సంస్కృతమ్	న	సంస్కృతము
భారతి:	పృ	హనుమంతుడు			
భాస్వ	న	మాంసము			

పరికృత పదకోశము

సూచన :—

ఈ వ్యవహారములో ఇప్పటికి పరిచయమైన పదపద్యములను
ముందు పాఠములలోనివి ఇతర వర్గములలోనివి ఇచ్చుచున్నాము.

అజః/అజా	బు స్త్రీ మేక	కపోత.	పు పాపురము
అవి:	పు స్త్రీ గొట్టె	అక:	.. కప్ప
మహిష:	పు దున్న	కన్యప:	.. తాబేలు
		కూమ:	
మహిషి	స్త్రీ నేడ	అలమ:	పు మిడత
గో/ధేను:	పు స్త్రీ ఎద్దు, అవు	కోట./కోటక.	పు పురుగు
అవశ:	పు గుట్టము	లతా	స్త్రీ సారెపురుగు
నారేమ:	.. గాడిద	కకంఠ:	పు ఎండ్ర
క్రమేలక:	.. ఒంటె	కుత్యా	స్త్రీ కాయవ
విహళ:	.. పిల్లి	నారి	స్త్రీ ప్రవాహము/
మార్జార:			నాగు
కునక:	.. కుక్క	తటాక:	బు తెరువు
వరాహ:	.. పంది	కాసార:	.. నరస్సు
		సర:	న ..
అగః/పక్షి	.. పక్షి	మీన:	.. చేప
విహగ:		మత్స్య:	
అవన:	.. నెమలి	గ్రాహ:	.. మొనరి
కాక:	.. కాకి	కుక్కుట:	.. కోడి
అక:	.. కొంగ	అంబ:	.. గుడ్డు
హంస:	.. హంస	నీర:	.. గూడు
సారస:	.. బెగ్గురుపక్షి	కోటక:	.. కొర్ర
	కొంగలాంటిది		
శుక:	పు స్త్రీ దిలుక	మశిక/నా	పు స్త్రీ ఈగ
శారికా	స్త్రీ గోరువంక	నభుమశికా	స్త్రీ తేనెదీగ

చటక.కా పు స్త్రీ పిచ్చుక

మగళ:	పు	కోమ	మగ:	పు	లేడి
పిపిలికా	స్త్రీ	చీమ	హరిణ		
గృహిణికా	స్త్రీ	బల్లి	మృగి	స్త్రీ	అడ
వర్కుణ:	పు	నల్లి	హరిణి		లేడి
కృకలాస:	..	కొండ	శ్చా:	పు	ఎలుగుబంటు
మౌలిక:		ఎలుక	జమ్మక:	..	నక్క
బాల్మ:					
వర్షిణిక:	..	లేలు			
సప్త:		పాము	గజ:		.. ఏనుగు
అర్హ:			నాగ:		
భుజగ:			కరీ		
నకుల:	..	ముంగిన	చిత్రక:	..	చిరపురి
గఠ:	..	గరుత్మంతుడు	వ్యాఘ్ర:	..	పెద్దపురి
కృణ:		..			
గృధ్ర:		..			
వానర:		.. కోడి	కేశరో		పు సింహము
మర్కట:		..	సింహ:		
కపి:		..			

వార్యవిర్మాణము :—

ఇత్ త్వయా ప్రాచిత తత్ కరోమి=ఏది నీరే కోరబడినదో అది చేయుదును.

ఖి యే వరం దదాతి తమేవ సదా పూజయా=ఎవడు నాకు వరము

నిచ్చునో అతనినే ఎల్లప్పుడు పూజింతును.

ఇత్య ఇవ భవం తస్య దయామి = ఈ రథము ఎవరిదో అతనికి ఇచ్చును.

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति तदात्मानं सृजाम्यहम्=ఎప్పుడు

దెప్పుడు ధర్మమునకు హాని కలుగునో అప్పుడు నన్ను సృష్టించు కొందును.

यत्र त्वं गच्छसि तत्र अहम् जागृच्छामि=నీ వెక్కడకు వెళతావో

నేనెక్కడకు వచ్చాను.

यदि सः साधूनि कार्याणि करोति तर्हि तमहं साधुं भावयामि ।=

వాడు మంచిపనులు చేసినట్లయితే వానిని నేను మంచివానిగా భావిస్తాను.

यस्मै जनकः सीतां दत्तवान् स रामः मे रक्षकः भवतु । - అన

కుడు తన కుమార్తె సీత నెవరి కిచ్చెనో అ రాముడు నాకు రక్షకు డగునాక!

स जाहो येन जातेन बंसः प्रसिद्धिं गच्छति । =వాడెన్నె వ్రతినవాడు

ఎవడు పుట్టుటచే వంశము పేరు పొందునో,

సూతన (1)— ఈ 'యత్తత్' శబ్దప్రయోగాలలో 'యత్' శబ్దమును

వాడినచో, తత్ శబ్దరూపాలను వాడకున్నను, అర్థములను బట్టి అవి ఉన్నట్లే భావించి అర్థము చెప్పకొనవచ్చును.

సూతన (2)— ఈ విధమైన వాక్యనిర్మాణము తెలుగుభాషకు

కృత్రిమంగా కన్పిస్తుంది. కాని సంస్కృతములో ఈ వాక్యములు ఎక్కువ.

సూతన (3)— यत्, किम् శబ్దములకు, వాడినుండి వచ్చు అవ్య

యాలకు గూడా భేదమును గమనించి గుర్తుంచుకొనవలెను.

उदा—

कः=ఎవడు

कस्य=ఎవరికి

భా=ఎవరైతే భస్య=ఎవరికైతే

శ్రుత=ఎక్కడ

భా=ఎక్కడైతే మొదలగునవి.

ఉదాహరణ వాక్యాలు—

కోశ బసతి = ఇక్కడ ఎవ్వరున్నాడు?

(ఇంతటితో ప్రశ్నవాక్యము పూర్తియైనది)

కాని—

కోశ బసతి = ఇక్కడెవడుంటున్నాడో—

అన్న వాక్యము పూర్తికాక, తరువాత భాగమునకై ఎదురుచూచుచున్నది

కోశ బసతి స ఇదానీ నాస్తి = ఇక్కడెవడుంటున్నాడో వాడి

ప్రదు ఇక్కడి లేడు.

—ఇప్పుడు వాక్యం పూర్తి అయింది.

అనువాదము - 1

రెఱుగులోనికి అనువదించండి—

1. భస్యా భక్షా: విఱ్ఱరన్తి సేవ పురీ బలకా ।
2. కోశ్య విత్తా, తం జానేశ్శమ్ ।
3. యో మమ జనమఱ్ఱరత్, తం సర్వే గృఱీత్వా ఘణేరత్తాఱ్యమ్ ।
4. యత్త యత్త రామస్య కీర్తనం తత్త తత్త మారత్తి: వర్తతే ఁవ ।
5. యత్తాయ భక్ష: తత్తమాం నభీ తరన్తి జనా: ।
6. ఁది తన్తి గుణా: మానవానా తఱ్ఱిం తే ఁవ వికతన్తి ।

అధ్యాసము - 2

నందులను కలిపి ఏ నందులో తెల్పుము—

1. తత్ + అపనయ
2. తయా + ఇవ
3. సీగయా + అవ
4. తస్మాత్ + నిగితమ్
5. బాలా + ఆగచ్ఛతి

అధ్యాసము - 3

క్రింది వాక్యములలో ఇద్, తద్ శబ్దముల స్వరూపము గుర్తించి రిక్త స్థానములను పూరించండి.

1. యత్ర జ మ్ని: తప: కరోతి — అవ ఆశ్రమమితి సారథి: అవదత్ ।
2. యం చోర దృష్ట్వా రాత్రి సర్వే భీతా: — అథ ప్రాత: గృహీత: వినిశ్చితః ।
3. అమృతస్య సంవాదనే ఇంద్రస్య — మఙ్గలమభవత్ తత్ తే భవతు మఙ్గలమ్ ।
4. యస్య విక్రమేణ రాక్షసా: నిహతా: — దేవం సదా నమామి ।
5. — అహమాగతవాన్ తవ అవ సోఽపి ఆగచ్ఛతి ।
6. — రాజా తథా ప్రజా: ।

ముప్పది రెండవ పాఠము

పూర్వ పాఠములలో 'ఎక', 'ద్వి', 'త్రి' అను సంఖ్యా వాచకములను తెలుసుకొనటం జరిగింది. ఈ మూడు నర్వనామ శబ్దముల రూపములను పొందును అందు 'ఎక' శబ్దము ఏకవచనములో, 'ద్వి' శబ్దము ద్వివచనములో, 'త్రి' శబ్దము త్రివచనములోను ఉండును. అన్ని విధక్తులు మాత్రముండును గాని, మిగిలిన వచనములు దెప్పరాదని దీని అర్థము.

ఎక - ౧' ఎక. (౨) ఎకమ్ (ద్వి) ఎకేన (త్రి) ఎకస్మి (౪) ఎకస్మాత్ (౫) ఎకస్య (౬) ఎకస్మిన్ (౭)

ద్వి - ౨' ద్వి. త్రి. ద్విత్వామ్ (త్రి, ౪, ౫) ద్వియో: (౬, ౭)

త్రి - ౩ త్రి. త్రిన్ త్రివి: త్రివ్య: త్రివ్య: త్రియణామ్ త్రిబ్ (౮)

ఏదీ! ఇతర లింగ రూపములు -

స్త్రీలింగములో -

1. 'ఎకా' అని ప్రారంభమై వాణీ, ఇమా శబ్దముల ఏకవచన రూపములవలె దెప్పకొనవలెను.

సప్తంశకలింగములలో -

ఎకమ్ (౨, ద్వి) అను రూపముక్కటి మార్పునొంది మిగిలిన దంతయు స్త్రీలింగమువలె రూపములు కల్గియుండును.

2. ద్వి శబ్దము స్త్రీ సప్తంశకలింగములలో ద్వి, ద్వి అని ప్రథమ

ద్విరీయా ద్వివచనములో ఉండును. మిగిలిన రూపములు పుంలింగములో వలెనే ఉండును.

3. 'త్రి' శబ్దము త్రిలింగములలో 'త్రైః' (3-త్రి) త్రిసృష్టిః (త్) త్రిసృష్ట్యః (చ.ప) త్రిసృష్టా (ఐ) త్రిసృష్ట (స)

నపుంసకలింగములో 'త్రోన్' అను రూపము ప్రథమ ద్విరీయ లలో ఉండును. మిగిలిన విభక్తులలో పుంలింగ రూపములే.

4. 'చతుర్' (నాలుగు) శబ్దము రేప అంతమందుగలది బహువచ నములో మాత్రమే ఉండును.

పు - చత్వారః (వ) చతురః (త్రి) చతుర్విః (త్) చతుర్భ్యః (చ) చతుర్భ్యం. (ప) చతుర్ణామ్ (ఐ) చతుర్బు.

న - చత్వారి, చత్వారి, చతుర్విః, చతుర్భ్య, చతుర్భ్యః, చతుర్ణామ్ చతుర్బు.

స్త్రీ - చత్రః, చత్రః, చత్రృష్టిః, చత్రసృష్ట్య, చత్రసృష్ట్య చత్రసృష్ట్యామ్, చత్రసృష్ట

5. పఠ (న్) 6. షట (న్) 7. షట్ట (న్) 8. నవ (న్) 9. దశ (న్) 10

అను సంఖ్యావాచకాలు మూడు లింగములలో ఒకే రూపంలో ఉండును. ప్రథమా, ద్విరీయా బహువచనాలలో పై రూపాలే (అష్టన్ శబ్దమునకు షట్ట అను రూపము అధికము) ఉండును.

పంచవి:	వడివి:
పంచవి:	వడివి:
పంచవి:	వడివి:
పంచవి:	వడివి:
పంచవి:	వడివి:
పంచవి:	వడివి:

ఇట్లే మిగిలినవి కూడా రెప్పకొన వచ్చును.

సప్తవి:	నవవి:
అష్టావి:	దశవి:
అష్టావి:	మొ॥

एकादश (न) = 11	पञ्चदश (न) = 15
दश (न) = 12	षोडश (न) = 16
त्रयोदश (न) = 13	सप्तदश (न) = 17
चतुर्दश (न) = 14	अष्टादश (न) = 18
	एकोनविंशति: (इ) = 19
	विंशति: (इ) = 20

ఇందు 'దశ' కంటే మంతమందుండుటచే అన్నియు నకారాంతములే. దివరరెండును 'ఇ'కారాంతములు. వీటి అన్నింటి లింగములను అచటి విశేష్యములను బట్టి నిర్ధారించుకొనదగును.

त्रिंशत् = 30	सप्तति = 70
चत्वारिंशत् = 40	अष्टीति: = 80
पञ्चशत् = 50	नवति: = 90
षट् = 60	शतम् = 100

సహస్రమ్ - 1000

[సంఖ్యా వాచకములు పూర్తిగా అనుబంధములో చూడదగును]

వాక్యనిర్మాణము—

1. एते एकादश रुद्राः = ఈ పదకొండుగురు రుద్రులు
2. ते द्वादश आश्विनाः = ఆ పన్నెండు మంది అశ్వికులు
3. तानि पंच शिवस्य शिरांसि = ఆ అయిదు శివుని శిరస్సులు
4. अस्माकं द्वौ बाहू । विष्णोः चत्वारि बाहवः । = మనకు రెండు చేతులు, విష్ణువునకు నాలుగు చేతులు
5. एकोऽयम् ते द्वे आहत्य त्रयः । = ఏడు ఒక్కడు, వారిద్దరు కలిపి/ని ముగ్గురు
6. द्रोणः अर्जुनं सप्ततिभिः बाणैः अताडयत् । = ద్రోణుడర్జునుని దెబ్బది బాణాలతో కొట్టెను
7. राक्षस्य हस्ताः विंशतिः । = రావణునికి చేతులు అరవై
8. त्रयोदश पुरुषाः निर्गताः । = పదమూడుమంది బయటకు వెళ్ళిరి

అధ్యాసము - 1

నంస్కృతీకరించండి—

1. దశరథునకు ముగ్గురు పుత్రులు.
2. గంగకు ఎదిమిడిమంది కుమారులు కలరు. అందు ఏడుగురు మృతిన పొందిరి. ఒక్కడే జన్మించెను. అతడే దీప్తుడు.

3. పాండవులకు కొరవులకు యుద్ధము 12 రోజులు జరిగెను. దీన్ని 10 రోజులు(ను), ద్రోణుడు 2 రోజులు(ను) యుద్ధము చేసిరి. [ఇటువంటి కాలపాఠకాలను ద్వితీయా విభాగంలో చెప్పవలెను]
4. మిగిలిన 2 రోజులందు కర్ణుడు, కల్యుడు, దుర్యోధనుడును నాయకులై యుద్ధము చేసిరి.

అధ్యాయము - 2

అనువాదము —

एकदा कश्चन जम्बुकः अरण्ये सञ्चरन्, बहुविधमाहारं दृष्ट्वा इत्यभचिन्तयत् । अस्मिन् मासे एकस्मिन् मासे खादित्वाति । अयं बराह इति मासी मम जीवनाय अलं भविष्यति । एष पुरुषश्च एकस्मिन् मासे जीवनाय अलं भविष्यति । अद्य तु बावस्व नृपेन लभ्यते लभे-इति जम्बुकः चिन्तयित्वा चापस्व प्रहारेण हतः ।

“दुराखा सर्वेषां जीवितं हरति वाक्” ।

అధ్యాయము - 3

—సంధులు—

1. ఓ + జాగజ్జతః = ఓజాగజ్జతః । దీనిని ‘అయజ్ఞాయ సంధి’ అంటారు. అనగా ఓ, ఓ, ఓ, ఓ అనే అక్షరాలకు అచ్చులు పరమైతే ఓ నాల్గు అచ్చులు వరుసగా — ఇచ్ఛ, ఇచ్ఛ, ఇచ్ఛ, ఇచ్ఛ అను రూపములుగా మారును.

ప్రస్తుతము 'దౌ' అన్నపుడు 'అ' కారమునకు (ద్ బ్ అ) + 'అ' పరమైనది కనక 'అ' అనునది ఆత్మగా మారును.

“ద్ బ్ ఆత్మ ఆత్మకర్త: = ద్వాత్మకర్త:” అని అగును.

2. మోదతే एते = మోదతయతే/మోదత एते అచట కూడా 'ए' కారమునకు 'ए' కారము (అచ్చు) పరమైనది. మొదటి పరము వివరమున్న 'ए' అనునది 'अच्' గా మారి మోదतय एत = మోదतयతే అనిగాని ఉండును. (ఇట్టి చోట్ల వృద్ధినంది చేయరాదు.)

3. एक + एत: = एकैक: [ఒక్కొక్కడే/ఒక్కడే] వృద్ధి నంది.

4. एक + अयम् = एकौयम् వినగ్గనంది

—: 0:—

ముప్పది మూడవ పాఠము

పాన్తి తద్ధిత ప్రతియములు

శబ్దములపై ఆ యా ప్రత్యయములు చేరి కొత్త శబ్దములు తయారగును. ఆ ప్రత్యయములను 'తద్ధితములు' అందురు.

1) A. निपुण, समर्थ, दुर्बल, सुजन, दुर्जन, मृदु, मधुर
.... మొదలగు శబ్దములపై ఆ యా వ్యక్తులయొక్క, వస్తువులయొక్క

గుణములయొక్క విశిష్ట లక్షణమును చెప్పటను 'బావార్థము' అందురు. 'త' అనిగాని 'త' అనిగాని ప్రత్యయాలు ఈ బావార్థమును చెప్పటకు చేర్చబడును.

['త' ప్రత్యయము చేరిన రూపాలు నపుంసకలింగములు కాగా 'త' ప్రత్యయము చేరినవి స్త్రీలింగములగును = త్వమ్, తా]

దుర్బలని యొక్క లక్షణము 'దృఢత్వమ్'/తా అద్దే నిపుణ (నేర్పరు)డైన వాని యొక్క లక్షణము నిపుణత్వమ్/నిపుణతా ।

1-8 ఈ రూపాలతోపాటు 'య' అను ప్రత్యయము చేరి, తొలి యక్షరము జా, ట, ఔ లుగా వృద్ధిని పొంది 'దౌర్బల్యమ్' 'నేపుణ్యమ్' వంటి రూపములు కూడా కావచ్చును.

సమర్థత్వమ్/సమర్థతా/సామర్థ్యమ్

దృఢత్వమ్/దృఢతా/దౌర్బల్యమ్

మృదుత్వమ్/మృదుతా/మాఘ్రియమ్

మృత్త్వమ్/మృత్తా/మాదృత్వమ్ - ఇది ఏకేశము

ఇట్లు మీకు పరిచయమైన 'బాలా మొదలగు శబ్దములకు (దాని లక్షణము) తస్య లక్షణమ్, తస్య జాబ్, అను అర్థములలో 'బావార్థక' ప్రత్యయములు చేసికొనవచ్చును.

- 2) మత్/వత్ అను తదిత ప్రత్యయాలు కలది/కలవాడు అను అర్థములలో శబ్దములపై చేరి షనవత్, గృణవత్, భృషమత్, జ్ఞానవత్ మొ॥ తకారాంత శబ్దములగును. వాని శబ్దరూపములను, తోగడ పాఠములలో తెలుసుకున్నారు. ఇవి స్త్రీలింగములలో ఈ కారాంతములయి, జ్ఞానవత్ మొ॥ రూపములగును. ఇదే

అర్థములో గృణిత్ (గుణములు కలవాడు...) మొదలగు 'జన్' దివరగల శబ్దాలు రయారగును.

ఘృణి

గృణి గృణిశీ

కరి కరిశీ

ఈ పై శబ్దములన్నియు మాడు లింగములలో కూడా ఉండ వచ్చును.]

- 3) పోలికను దప్పునపుడు 'జ్జ' అను అర్థములో ఏ శబ్దము పై నై నా 'జత్' అను ప్రత్యయమును చేరును. ఈ రూపాలు అవ్య యాలు మూరమే.

మృజ్ జగ్జత్ జగ్జే : = ముఠము చంద్రునివలె ఉన్నది.

తజ్జత్ = దానివలె, వానివలె జ్జజ్జత్ = నీవలె

విత్తజ్జత్ = తండ్రివలె విత్తజ్జత్ = మిత్రుని వలె

మొసవి.

పై వన్నియు అవ్యయాలు అగును.

- 4) జా - సంఖ్యావాచకముల (బృహ శబ్దము కూడా పై ఈ ప్రత్య యము చేరును.

౯కజా = ౯కవిదముగా/౯కటిగా

ద్విజా = రెండుగా/రెండువిదములుగా

(ఇట్లే మిగిలిన సంఖ్యావాచకములు కూడా)

త్రిజా, చతుర్జా, పంచజా, షోడా బృహజా మొసవి.

ఇవన్నియునూ అవ్యయములే అగును.

5) పూర్ణార్థకములు

మొదటివాడు, రెండవవాడు, మొదటిది, రెండవది - ఇట్లు
తెప్పవలసి వచ్చినపుడు ఈ పూర్ణార్థకరూపములు వాడ
బడును.

ప్రथమ = మొదటివాడు	తృత్యః = మరవవాడు
ద్వితీయ = రెండవవాడు	చతుర్థః = ఏడవవాడు
తృతీయః = మూడవవాడు	అష్టమః = ఎనిమిదవవాడు
చతుర్థ = నాల్గవవాడు	నవమః = కొమ్మిదవవాడు
పంచమః = అయిదవవాడు	దశమః = పదవవాడు

ఇవి మూడు లింగములలోను ఉండును.

౪	౯	౧౪
(మొదటివాడు)	(మొదటిది)	(మొదటిది)
ద్వితీయః	ద్వితీయా	ద్వితీయమ్ మొవి.

వర్గీకృత పదకోశము—

[ఈ పదకోశమున పూర్వము వచ్చినవి, మరికొన్ని క్రొత్త
శబ్దములు ఈయబడుచున్నవి.]

బంధువాచకములు—

మాతా	౯	దాకః	౪	జానమరది
అనగో	౧	దాకాతికా	౯	మరదలు
అమ్మా	..	దాకాతః	౪	జాన
తాతః		దాకః		
అనకః		దాకూరః	౪	మామ (తర్త/
పితా				తార్క తండ్రి)

అనుజ:	పుం	తమ్ముడు	వృద్ధ:	స్త్రీ	అత్త (తల్లి)
అనుజా		స్త్రీ	రెల్లెలు		తాత్య తల్లి
అగ్రజ:	పుం	అన్న	వృద్ధ:	స్త్రీ	కోడలు
అగ్రజా		స్త్రీ	అక్క		ననాన్దా .. అదపరుచు
పుత్ర:	పుం	కుమారుడు	బాతా		.. తోడికోడలు
పుత్రీ		స్త్రీ	కుమార్తె		బచ్చనికా స్త్రీ వదివ
భాగినేయ:	పుం	మేనల్లుడు	ప్రజావర్తి		..
పితామహ:	..	తాతయ్య	మాతృవృత్తా (స్)	స్త్రీ	పిన్ని
			(తండ్రితండ్రి)	మాతృవృత్తీయ:	పుం
పితామహీ		స్త్రీ	నాయనమ్మ		పిన్ని కొడుకు
మాతామహ:	పుం	తాతయ్య	మాతృవృత్తీయా	స్త్రీ	పిన్ని
			(తల్లి తండ్రి)	పితృవృత్త	.. మేనత్త
మాతామహీ		స్త్రీ	అమ్మమ్మ		నాన్నసోదరి
మాతృత:	పుం	మేనమామ	పితృవృత్తీయ:	పుం	మేనత్త
మాతృలీ		స్త్రీ	మేనమామ		కొడుకు
మాతృలీనీ		తాత్య మేనత్త	పితృవృత్తీయా	స్త్రీ	మేనత్త
పోత:	పుం	మనుమడు			కూతురు
		(కొడుకు అపయ్యమ్	నపు సంలాసము		
		కొడుకు)			
పోత్రీ		స్త్రీ	మనుమరాలు		
			(కొడుకు కుమార్తె)		
బోహిత:	పుం	మనుమడు			
		(కూతురు కొడుకు)			
బోహిత్రీ		స్త్రీ	మనుమరాలు		
			(కూతురు కూతురు)		

వృత్తివాచకములు మొ॥వి

జాగృతః		పు	తాపారస్తకు	శ్లేషకః		పు	రైటటర్
వతకః				కాయస్థః			గుమాస్తా
వేష్యః	..		కోమదీ	అభికారి	..		అపీసర్
బాహ్యః		..	బ్రాహ్మణుడు	గాఢకః	..		పాదుబాదు
విప్ర				నటః	..		నటుడు
అగ్నివః	..		పాలించువాడు/	నటకః	..		నృత్యము
			రక్షించువాడు				చేయువాడు
			(రాజా)	జామీనా	..		పల్లెటూరి
బృద్రః	..		కూర్చుడు				వాడు
వేషః		..	వైద్యుడు	నాగరికః	..		పట్టణవాసి
మిశ్ర				గృహిణి	..		పూజారులు
నావికః	..		పడవ నడుపు				చేయుచు
			వాడు				(హితము
జీవరః	..		జేపలుపట్టు				కల్గించు) వాడు
			వాడు	దేవతః	పు		పంచాంగ
రజకః		..	రాకతి				జ్ఞానం
జావకః							కంచాడు
నాపితః	..		మంగలి	అర్చకః	..		పూజారి
జాగృతః	..		హందలంబు	వేదాకరణః	..		త్యాగరణ
			వాడు				వేత్త
కుమ్భకారః		..	కుమ్మరి	తార్కికః	..		తార్కికుడు
కులాః				వేదాంతి		..	జ్ఞాని
అవస్థా	..		కమ్మరి	స్వావాధిపతిః	పు		జడ్డి
స్వర్ణకారా	..		కంసారి	స్వాత్మవిధి			

తమ్యువావ: .. పర్మసార కవంక: | .. రైదు
 తలక: క్కు వ్రక్షంఱి వ్రాణక |

వివ్రకార: .. బొమ్మలు
 వేయువారు

శిల్పి .. బొమ్మలు చెక్కువారు
 శిల్పి .. తనపనిలో
 నైపుణ్యం కలవారు

శాకటిత: .. బండితోలువారు

వాక్యనిర్మాణము—

తలక: కఙ్చన శాకటే కృతవాన్ । తస్య శాకటస్య చక్ర
 అయస్కార: నిమిత్తవాన్ । అభం కులాల: శాకటేన్ కుమ్మాన్ గ్రామం
 నయతి । తత్త ఆపణిక: కఙ్చన తాన్ కుమ్మాన్ క్రీత్వా కులాలస్య
 ధనమదాత్ ।

వ్రక్షంఱి ఒకానొక బండిని చేసినాడు. ఆ బండియొక్క చక్ర
 ములను కుమ్మరి తయారుచేసినాడు. ఈ కుమ్మరి బండితో కుండ
 లను గ్రామమునకు తీసుకొనిపోవును అక్కడ ఒకానొక వ్యాపారి
 ఆ కుండలను కొని కుమ్మరికి దనము నిచ్చెను.

అధ్యాసము - 1

అనువదించండి —

స. గ్రోష్మ: । వాతప: తీవ్రో వర్షతే । తటాకేషు జలानि
 శుష్కాण్యవన్ । एकस्मिन् दिने त्रय: म.स्या: एवम् अवित्त-
 यन् । तत्र प्रथम: अवदत्....अत्र स्वल्पमेव जलमस्ति । धीवद्-
 णाम् आगमनात् प्रायेव अम्यं रक्षितं प्रदेशं मच्छाक इति ।

ద్వితీయోఽవదత్ - కుతో వా త్వరా । యదా తే ఆగచ్ఛన్తి తన్ గచ్ఛామః' ఇతి । తృతీయః అతీవ అలసః । స యమవదత్ - "సర్వేన దేవమేవ ప్రజ్ఞానమ్ । ఇన్యన్ గమనమ్ కుత ? యద్ భవతి తద్ భవతు" ఇతి । ప్రథమః బ్రాగ్భవ అన్యన్ గతః । ద్వితీయః ధీవరేభ్యః జాతమానమ్ ఆశ్రయేనారణ్యత్ । తృతీయస్త అలసః ధీవరే-గంఢీతః, జ్ఞాపితదశ ।

అధ్యాసము - 2

పై కథలో గల నందులను విడదీసి ఏ నందులో పేర్కొనండి -

1) యోగోపయజ్ఞవన్	2) కుతో వా	3) బ్రాగ్భవ
4) తృతీయస్త	5) జ్ఞాపితదశ	6) స యమ్

అధ్యాసము - 3

సంస్కృతీకరించండి -

మా మామయ్యకు ఇద్దరు కొడుకులు. నేను ఎప్పుడూ అడుకొనే వాడిని. మా ఆత్మయ్య మమ్మల్ని చూసి నవ్వేడి. మా దావ నన్ను కొద్దేవాడు. వాడు మా పిన్ని కొడుకు కంటె పొద్దేవాడు. చదువులలో వాడి సామర్థ్యం గొప్పది.

— :: —

ముప్పది నాల్గవ పాఠము

"విధి మొదలగు అర్థముల విచ్ఛి దాకురూపములు"

'విధి' మొదలగు అర్థములను ఇచ్చు 'లోద' రూపములను మిగిలిన దాకువులకు గమనించండి.

అర్థనేపదులకు 'లోద' ప్రత్యయము లిట్లుండును.

ए	द्वि	ब
ताम्	दत्ताम्	अन्ताम्
स्व	द्वयाम्	द्वयम्
	आवहै	आमहै
ोदताम्	मोदेताम्	मोदताम्
मोदस्व	मोदेयाम्	मोदयम्
मोदे	मोदावहै	मोदामहै

ఈ క్రింది రాకువులలో అర్థనేపదములను పై రూపములను బట్టి పరస్మైపదములను లోగద రూపములను బట్టి ఉభయపదులకు పరస్మైపద, అర్థనేపద, రూపములను తెలిసి చెప్పకొనగలరు.

రాకువు	అర్థనేపద ప్రారంభరూపము	పరస్మైపద ప్రారంభరూపము
वयम्	दद्यताम्	
वन्	बभूवताम्	
वेप्	वैषताम्	
भाक्	भावताम्	
वृत्	वृत्ताम्	
वृत्	वृत्ताम्	
वृष्ट्	वृष्टताम्	
त्वर्	त्वस्ताम्	
राज्	राजताम्	राज्य

తह्	तहताम्	
ज्	जरताम्	जरतु
हृ	हरताम्	हरतु
नी	नयताम्	नयतु
डी	डयताम्	—
पच्	पचताम्	पचतु
यज्	यजताम्	यजतु
भज्	भजताम्	भजतु
वपं	वपताम्	वपतु
शप्	शपताम्	शपतु
बह्	बहताम्	बहतु
जन्	जायताम्	—
बिद्	बिद्यताम्	—
मिल्	मिलताम्	मिलतु
मुब्	मोचताम्	मोचतु
लभ्	लभताम्	लभतु
चुर्	—	चोरयतु
कच	—	कचयतु
गघ	—	गगयतु
तह्	—	ताडयतु

క్రీ - (పరస్మేపది)

క్రీణాతుః, క్రీణీతాత్	క్రీణీతామ్	క్రీణన్తు
క్రీణోहि, క్రీణీతాత్	క్రీణీతమ్	క్రీణీత
క్రీణాని	క్రీణావ	క్రీణామ

క్రీ - యాత్మనేపది

క్రీణీతామ్	క్రీణాతామ్	క్రీణతామ్
క్రీణీష్వ	క్రీణావామ్	క్రీణీశ్వమ్
క్రీణే	క్రీణావహ్	క్రీణావహ్

(జా' ౩రీపదంగా)

గృహ్, గృహ్ణాతు, గృహ్ణీతాత్	గృహ్ణీతామ్	గృహ్ణన్తు
గృహ్ణాణ, గృహ్ణీతాత్	గృహ్ణీతమ్	గృహ్ణీత
గృహ్ణాని	గృహ్ణావ	గృహ్ణామ

వికీర్ణాంకము—

సకన ప్రమి 1

నంస్కృతమున సప్రమ్యంతపదముల ప్రయోగమునందు ఒక వికీర్ణమైన అర్థము వచ్చును. దీనిని 'సకన ప్రమి' అంటారు. ఒక నామవాచకము ఒక రాకుమారుడి తయారైన కబ్బము ఈ రెండును సప్రమివికీర్ణతో జాడబడును. కాని అతడు అర్థము "అందు — న సప్రమి వికీర్ణ" అను రీతిలో ఉండదు.

ఉదా—

రామే గచ్ఛతి (గతి) = రాముడు వెళ్ళుచుండగా

बाले क्रीडति (सति) = పిల్లవాడు ఆడుకొనుచుండగా
 अभिमन्यू हृते (सात) - అభిమన్యుడు చనిపోగా

ఈ సప్తమ్యంతములకు నహాయముగా 'సాత' అని పుంసపుంసక
 లింగములలో సభా అని స్త్రీలింగంలో చేర్చబడే దీనికి నతిన ప్రతి
 అని పేరుపెచ్చెను.

కావున సప్తమీ విభక్తి రూపములు వచ్చినపుడు....జాగ్రత్తగా
 అలోచించుకొని ఎక్కడ నతిన ప్రతి చెప్పవలెనో, ఎక్కడ 'అందు'
 అను విభక్త్యర్థమును చెప్పవలెనో నిర్ణయించుకొనవలెను.

విశిష్టాంశము ||

నర్వనామశబ్దములకే చెందిన 'భ' శబ్దము 'తాను' అను అర్థాన్ని
 స్తుంది. 'భ' శబ్దమునకే చెందిన 'భవ' = తానుగా (అవ్యయము)
 'భ' (లి లింగములలోను) = తనది అను పదములు కూడా ప్రసిద్ధ
 ములు

దీని స్త్రీలింగరూపము 'భ' అని ఉండును. ఈ శబ్దరూపముల
 లోను, దీనికి సంబంధించిన నమాసాదులను, కూర్చుటచే ఈ క్రింది
 పట్టికలో గమనించండి.

भवस्य विनयम् = తన వినయమును

भवां हृतिम् = తన హృదయమును/పనిని

भवं कृपम् = తన రూపము/ను

स्वानि आगवानि = తన అర్పణములను లాగ్యములను

भयं सखाय = తానుగా సంపాదించుకొని

भवं विषयम् = తానుగా తయారుచేసి రచించి

స్వదేశ = తన దేశము స్వభవనమ్ = తన భవనము

స్వీకరణ = (అవ్య) తీసికొని.

స్వీకార/స్వీకృతి/స్వీకృతా/స్వీకృతః/స్వీకృతమ్ ।

= తీసికొనుట/ఁడినది.

పదకోశము—

అపకారః	పు అపకారము	ప్రమాణమ్	న కొంత,
అర్పణః	అర్పణ కొద్దిగా		అధారము
అక్షా	పు మామిడితెట్టు	ప్రసిద్ధా	పు ప్రసిద్ధమైనది
అక్షమ్	న మామిడిపండు	ప్రకరణమ్	న దెబ్బ
అక్షా	స్त्री అశ	బద్ధుః	అర్థ తరచుగా
	(డిక్కుకూడ)	బాగో	పు యోగి
అసీనః	పు కూర్చున్నవాడు	రసః	.. రసము, నీరు
అపకారః	పు అపకారము	లక్షణమ్	న విదము, గుర్తు
కర్ణః	.. తెవి, కర్డుడు	వీక్షమ్	న దనము
కొగలమ్	న నేర్పు	విశ్వాద్భిః	స్త్రీ పరిశుద్ధత
క్షణికః	అర్థ ముక్కలు	విశ్వాసః	పు నమ్మకము
	ముక్కలుగా	అక్షో (న్)	న చంద్రుడు
దినమ్	న రోజు, పగలు	అభిషిక్తా	స్త్రీ నల్లదనము
వీరమ్	న నీరు	సేతుః	పు అనకట్ట
పాండవ.	పు పాండవరాజు	స్వయః	పు స్వర్గము
	కుమారుడు	స్వామి	పు స్వామి,
ప్రకారః	పు విదము		ప్రభువు

దేవ (భవ) న అంగారము

వాక్యనిర్మాణము—

అజ గోవిందమ్ । = గోవిందుని నేవింపుము.

అజమస్తుతి గవే మా కృత్ । = రఘున్నరని గర్వము వద్దు

(మాపవద్దు)

అజతా వాణ్డవః । = రర్మరాజు యాగము చేయుగాక!

అవస్థా వరస । = నాయనా! దీర్ఘ! నంతోషించుము.

అస్మా కేవల స్థితా తే శిరఃసః ? అస్మద్య కలా । = నీ శిరసుపై
నున్న రమ్మలెవరు? చంద్రునికళ.

అభయ విజయా, న ప్రమాణ యది మే అచనమ్ । = నా ముటపై విశ్వా
సములేనిదో, విజయ చెప్పుగాక!

అన కేన వా ప్రకారేణ ప్రసిద్ధి అభవతే తః । = ఏదో ఒక పద్ధతిలో
తాడు ప్రసిద్ధి పొందును.

అధ్యాసము - 1

సంస్కృతీకరించండి —

నీవు అన్నమును వండుము. ఈ పిల్లవాడు కూరను ముక్కలు
చేయుగాక! అమ్మా నీవు పెరుగు తెమ్ము. అన్నయ్యకు పెరుగులేదు.
మీరు అంతరు ఈ రసములను త్రాగండి. ఇక్కడే కూర్చుండి. లేవ
వద్దు. నీవు అన్నమును తిని పండుకొనుము. తాడు లోనికి రావలెను.

అధ్యాసము - 2

ఈ శ్లోకమునకు తావమును త్రాయండి —

హతే బీషే, హతే ద్రోణే, హతే కర్ణే చ వాణ్డవః ।

వాణా అకవతీ తవన్ ! శత్రవో బేష్యంతి వాణ్డవాన్ ॥

అధ్యాయము - 3

అనువదించండి —

1. వస్త్రాస్తి వित्तం త నరో హి పण्डితః త एव सुखरः ।
2. కర్షకః బీజాని వపతు జ్జనం ।
3. మా మోచఠవన్ ఎన దుర్జనమ్ ।
4. వందత ధూయ గురున ।
5. తత్ పుస్తకమ్ एषु छात्रेषु वस्वే कस्मै वा देहि ।
6. उपकाशः मित्रस्य लक्षणम् ।
7. इव हेन चाद्यु वर्तते ।
8. जयं पाचकः आवनम् अस्पृशः प्रदधाति ।
9. आभ्रस्व वतः, तृतीय मधुरः वर्तताम् । किम्भु न मे प्रीतिः
उदेति ।
10. निर्बले भीरे सेतुमेवा करोति हि ।

అధ్యాయము - 4

(ప్రశ్నలకు సంస్కృతముతో సమానమును తెప్పించండి —

1. జయం బోధి కుతః వాగచ్ఛతి ?
2. క एष राज्ञी विद्योतते ?
3. ఉత్తమోః లక్షణం వయ ?
4. రాజ్ఞి విదవాసః వస్త్రాకం కథం వర్తతే ?
5. వయమేన స్వామినం కదా పూజయిష్యామః ?

ముప్పది అయిదవ పాఠము

ఇప్పటికయిన పాఠములను పదకోశములను ఆధారముగా పునర్విమర్శ చేసుకొనుచు ఇందరి అభ్యాసములను పూరించండి. ముందుగా ఈ వర్గీకృత పదకోశమును గమనించండి.

ఆహారపదార్థములు మొ॥నవి

అన్నమ్	న	అన్నము	అపేతః	+	పు
అంజలిః	పు	న దియ్యము	అపేతః	+	.. అప్పరము
శాకః	పు	కూర	అపేతః	పు	వడియము
శనః	,	పప్పు	అపేతః	పు	లడ్డు
అంజలిమ్	న	పులుసు	అపేతః		న అటుకులు
అంజలిమ్	న	పచ్చడి	అపేతః		పు అటుకులు
అంజలిమ్	న	పానకరసము	అపేతః	అపేతః	పండ్లదార
అంజలిమ్	అపేతః	పండ్లము	అపేతః	న	పెల్లము
అంజలిమ్	పు	పండ్లము	అపేతః	న	మట్టిగ
అంజలిమ్	పు	ముద్ద	అపేతః	న	పెరుగు
అంజలిమ్	..	పిండి	అపేతః	న	పెన్న
అంజలిమ్	న	పిండిపంట	అపేతః		న నెయ్యి
అంజలిమ్	న	..	అపేతః		న ..
అంజలిమ్	న	ఉప్పు	అపేతః	అపేతః	పండ్లదార
అంజలిమ్	పు/న	కారము	అపేతః	అపేతః	పండ్లదార
అంజలిమ్	..	చేదు	అపేతః	న	కడ్డి, బొగ్గు
అంజలిమ్	..	తీపి	అపేతః	న	బొగ్గులు

బామ్ల:	పులుపు	కాఠాణి	న	కచ్చెలు
తేమనమ్	న	మజ్జిగపులుసు	న	ఇంగువ
పాశమమ్	న	పరమాన్నము	పు	సంచుకొను
కుస్తుమ్బరి	స్త్రీ	కొరిమేరాకు		వస్తువు
మెన్బి	స్త్రీ	మెంతి	హ్రిద్రా	స్త్రీ పసుపు
మాఱవకమ్	న	గారె	క్రమక:	పు వక్క
అపూ:	పు	బూరె	మలమ్	న మద్యము
తేలమ్	న	నూనె	మరా	స్త్రీ (కల్లు)
జీరమ్	న	పాలు		మొ॥వి)
పయ		" "	మత్స్య:	పు చేప
మన్తు	న	మీగడ	మీన:	
తామ్బూలమ్	న	రాంబూలము		

దొన్ని అవ్యయములు—

అచిరేణ	వెంటనే/ఈమవ్యనే	చిరాయ		దాలాకాలమునుండి/
అత:	అందువలన/దీనివలన	చిరేణ		ఎప్పటినుండో
	అందువలన	తత:		అందువలన/
అఃశశశ	మరియును/ఇంకను			తరువాత/దానినుండి
అపి	కూడ	తత:		అటుతరువాత
అపి చ	మరియును/ఇంకను	తదనంతరమ్		"
అలమ్	దాలు	తదన్తు		"
ఇత	ఇక్కడినుండి, ఇటు	తదుపరి		అటుపైన, దానిపై
उपरि	పైన	తు		అయితే/అయిన
किन्तु	కాని	శావణా		తరచుగా
किञ्च	మరియును/ఇంకను	बलात्		హఠాత్తుగా

క్రుత:	ఎట్టు/ఎందువలన	విగా	లేకుండా
	ఎక్కడినుండి/దేనిగుండా	బఘా	వ్యర్థముగా
ఇ	కూడ	సక్రాత్	ఒక్క / ఒక్కసారి
విరమ్	దాలాకాలమునుండి	హ్రాత్	హఠాత్తుగా
విరస్య	ఎప్పటినుండో/		
విరాత్	దాలాకాలమునకు		

సూచన :—

క్రుతః, తత్తః, ఇతః అనువాటితోపాటు అన్ని కట్టాలపై తః(తస్య) అను ప్రత్యయము చేరి పంచమీ విభక్తి అర్థము నిచ్చును.

ఉదా —

రామతః = రామునినుండి, గౌరీతః = గౌరినుండి
ఇట్లు తః చేర్చుట ఏ లింగము, ఏకవచనమునకైనా కుదురును.

నందులు—

1. 'ఇ' కారము గాని 'ఇ' వర్గాక్షరములు గాని కలిసేటప్పుడు 'స్' కార 'ని' వర్గము రాముకూడా 'ఇ' కార 'ఇ' వర్గముగా మారుతాయి. తీనిన శృత్యనండి అంటారు.

ఉదా—

తస్మాత్ + ఇక్రాత్ = తస్మాత్ ఇక్రాత్

ఇక్రాత్ + ఇ = ఇక్రాత్ ఇ ।

2. ఇక్రాత్ + శృణుకః విభేది = కట్టవలన కుక్క తయవడు చున్నది.

ఇట్టి సందర్భములలో ముందు 'త' కారము కృత్య
సందికే 'శ' కారమైనచో 'శ' కారము 'త్' వర్ణముగా మారి
'దగ్ధాకృత్యక.' అని యగును. దీనిని 'చర్వనంధి' అంటారు.
ఇట్లే మరికొన్ని ఉదాహరణలు —

తస్మాత్ + శయనాత్ = తస్మాశ్చయనాత్ ।

దేశాత్ + శుభ్రమ్ = దేశాశ్చుభ్రమ్

అభ్యాసము - 1

ఈ క్రింది అపరిచిత విషయమును చదివి క్రింది ప్రశ్నలకు సమా-
దానము రివ్వండి —

అతిప्राचीने एव काले अस्माकं भारते देशे वैदिकं विज्ञानं
सम्पूर्णं व्यद्योतत । अगवता वाल्मीकिना आदिकाव्यं निर्मित-
मासीत् । तदनु व्यासः महाभारतं रचितवान् । 'यदिहास्ति
तदन्वय' इति तेन शपथः कृतः । अपि च अष्टादश पुराणानि
स एव अस्माकं प्रदत्तवान् । भारतेन विरचितं नाट्यशास्त्र
कालिदासेन विरचितानि काव्यानि, नाटकानि च संस्कृते अवश्य-
पठनीयानि ।

अष्टाध्यायीति नाम्ना पाणिनिना विरचितं व्याकरण
वररुचिः सम्मक् परिष्कीकृतवान् । पतञ्जलिः तस्य व्याकरणस्य
महाभाष्यं निर्मितवान् । 'महाभाष्यं वा पठनीयं, महाराज्यं वा
पालनीयं' इति भारतीयानां प्राचीनानाम् अधिप्रथः ।

అథపఠచండి

నాట్యశాస్త్రమ్	బాస్మీకినా విరచితమ్
పాణినినా	భరతేన నిర్మితమ్
రాజాయణమ్	అష్టాధ్యాయీ విరచితః
మహాభాష్యమ్	భాష్యకర్తా
పతంజలిః	పఠనీయమ్

ప్రశ్నలు

1. పురాణాని కతి?
2. పాణినివ్యాकरणే కౌత అధ్యాసాః ?
3. మహాభాష్యపఠనం కేన త్యమ్ ?
4. జాదికావ్యస్థ నామ కిమ్ ?
5. భారతే విజ్ఞానం కదా ప్రభృతి అవర్తత ?

అధ్యసము - 2

ఈ క్రింది శబ్ద విరతులకు మిగిలిన పదనములు పేర్కొనండి—

అ.	వి.	బ.
సంస్మే	—	—
—	తయోః	—
—	—	వచన్
పశుః	—	—
—	—	పఠనీనామ్
మరుతః	—	—
—	—	మరుతః
—	—	నామాని

—	నేత్రే	—
దిక్షా	—	—
—	—	రాజ్:
దాతారమ్	—	—
—	దామ్యామ్	—
—	గోర్యా	—

అధ్యాయము - 3

ఈ క్రియలతో వ్యాములను పూరించండి —

1. జానీతే	2. జదదాత్	3. జవతు
4. కప్యసే	5. కుప్యన్తు	6. లిక్షావ:
7. గమిష్యావ:	8. జకవయన్	9. పాస్యవ
10. జతిష్ఠత్	11. జోదఘమ్	12. జనన్తి

అధ్యాయము - 4

తెలుగు వాచములు వ్రాయండి —

1. ధర్మోఽథే ఇవ సమ్మూర్ణో ధర్మో ధర్మే ఇవ త్వవి ।
2. జలం గర్భేన తే వక్తవ ! కాన్యతా చన్ద్రోఽపి త్వాదృత: ।
3. వద్వదాచరన్తి జన్త. తత్తదేవేతరో జన: ।
4. జారాజనావ లోకస్వ జున్వజ్జో నాస్తి మే వ్యధా ।
5. జునా: పూజాస్వాన్ జునిజు న వ లిక్య. న వ వయ: ।

అభ్యాసము - 5

సంస్కృతీకరింకండి—

1. వారందరు ఆ మజ్జిచెట్టు క్రింద కూర్చున్నారు.
2. నేను రఘువంశము కావ్యమును పాఠము చెప్పగలను.
3. దుష్టినకు దూరముగా ఉండవలెను.
4. ఈ కిటికీ నుండి గారి బాగా వచ్చుచున్నది.
5. ఈ దిక్కునకు మా నగరము కలదు.

—: 0 :—

ముప్పది యారవ పాఠము

నంస్కృత బాషా సౌందర్యమునకు. సూతనంగా వెక్కు శబ్దములను కల్పించుకొనే సౌందర్యమునకు ఈ బాషయందుగల నమాసాలు ఎంతో తోడ్పడుచున్నవి.

కొన్ని పదముల అర్థాలు ఒక దానితో ఒకటి కలిసి పోవునపుడు, ఆ శబ్దములు కూడా అన్యోన్యము కలిసిపోయి క్రొత్త శబ్దాలు రయారగుటయే నమాసము.

అంతకు ముందు ఆ యా శబ్దాలతో గల విధక్తులు మొవి. లోపింది, క్రొత్తగా ఏర్పడిన మొత్తం శబ్దమువై అనుకూలమైన విధక్తులు దేరును.

సూచన —

మీ రింతకు ముందు కొన్ని నందులను గూర్చి తెలుసుకున్నారు. నమాసమును పొందుతున్న పదాలలో సందికార్యములను తప్పక చేసి తీరవలెను.

సద్వితేకపదే నిత్యా నిత్యా బాత్సర్యసంగమోః ।

నిత్యా సభాసేః బాక్యే త్త సా వివక్షామయేజ్జతే ॥

అనుకారిక ఈ అంశాన్ని బలపరుస్తుంది.

అనగా, ఒకే పదములోను, ఉపసర్గ రాతువు కలియునప్పుడు, కొన్ని పదములు కలిసి ఒకే నమానముగా మారునప్పుడు, అక్షరములను కలిపి ఉచ్చరించాలి. అగి అగి పలుకరాదని అర్థము. అట్లు కలిపి ఉచ్చరించేటప్పుడు నందులు తప్పక యవలెనని గ్రహించాలి. చాక్కములో ఉండే వేరు వేరు పదముల మధ్య, ఇట్లు సంహిత (కలిపి దగ్గరగా ఉచ్చరించుట) అను నియమము లేదు.

ఈ స్వబోధినిలో కొన్ని ముఖ్యములైన నమానములను పరిచయం చేసుకొనండి —

అవ్యయీభావము, తద్విరుష, కర్మదాయము, ద్విగుపు, బహువ్రీహి, ద్వంద్వము అనేవి నమానములలో ప్రధాన విభాగములు. ప్ర, అరి, సు, నిర్, వి మొ॥ అవ్యయాలు (రాతుపులకు ముందున్నప్పుడు వీటినే ఉపసర్గలందురు) అర్థ విశేషములను సూచిస్తూ శక్తాలలో నమానమును పొందినచో అవ్యయీభావమందురు.

ఉదా —

బాధాశాశిత = శక్తిని మించకుండ

బాధ త్త బా [శక్త]శిత = చేరినైనంత వరకు

బాధాకలిపోకమ్ = పిల్లలు మొదలు, గోపాలుర వరకు

సూరన ! —

నమాన పదము అర్థమును వివరించుటకు దెవ్వు వివరణను విగ్రహ చాక్క మందురు.

సూచన 2 —

సంస్కృత వ్యాకరణములో అవ్యయాలైన నమానమును పరిధిలో చెప్పబడిన సమానములన్ని అవ్యయాలే అగును

గ్రామ గ్రామమునకు — గ్రామ గ్రామం ప్రతి = ప్రతిగ్రామమ్ ప్రతిదేశమ్
మొ॥

వనము యొక్క సమీపము — వనస్య సమీపమ్ = తదవనమ్

రూపమునకు తగినట్లు — రూపస్య యోగ్యమ్ = శత్రురూపమ్

కనులకు ఎదురుగా — అక్షణోః ప్రతి .. ప్రత్యక్షమ్

.. = సమక్షమ్

కనులకు దూరముగా — అక్షణా వరమ్ = పరోక్షమ్

మొ॥ అవ్యయాలైనవి.

సూచన 3 —

వీటిలో చాలావిరకు మొదటి పదముగా కన్పించు అవ్యయము యొక్క అర్థానికే ప్రాధాన్యం ఉంటుంది.

సూచన 4 —

ఈ నమాన పరిధిలో కొకుండా తేరుగా కూడా అవ్యయాలకు నమాసాలు రావచ్చును. కాని వానిని అవ్యయాలైనవి అనరు.

'తత్పురుష'లో చాలా తేదము లున్నాయి. ద్వితీయ, తృతీయ ... మొ॥ విభక్తుల పదములు కొలి పదముగా ఉండి, వాటితో అన్య యింటే పదములు రెండు పదములుగానుండి వేయు నమాసాలను ఆ యా విభక్తుల పేర్లతో తత్పురుష అంటారు.

విగ్రహా వాక్యము	నమానము	తెలుగు వివరణ
కృ.తామ్ అతీతః	కృ.తాతీతః	దూఱమును అతీత మించినవాడు ద్వి.త
మాసేన బావరః	మాసావరః	నెలచే దిన్నవాడు త్ప.త
వాగ్విజ్ఞః కలహః	వాగ్వికలహః	మాటలతో పోరు (పోట్లాట) ..
బాణేః బృహత్	బాణబృహత్	బాణములతో యుద్ధము ..
పిత్రా సమానః	పితృసమానః	తండ్రితో సమానుడు .. (తండ్రివంటివాడు)
ప్రజాభ్య. హిమ్	ప్రజాహితమ్	ప్రజలకొరకు హితము చ.త
మహ్యమ్ అభ్యః	మదభ్యమ్/	నాకొరకు, మాకొరకు ..
అస్మదభ్యమ్	మదభ్యమ్/భా	
	అస్మదభ్యమ్	
	అదే	నీ కొరకు ..
	అదభ్యమ్ మొ॥	నాకొరకు, దానికొరకు ..
చోరాత్ భయమ్	చోరభయమ్	చొంగ వలన భయము పం.త
రాజః కుమారః	రాజకుమారః	రాజ యొక్క కొడుకు ప్ప.త
	అదే	
రాజః రాజా	రాజరాజా	రాజయొక్క అజ్ఞ ..
దేశే ప్రజాః	దేశప్రజాః	దేశము వందలి స.త
		ప్రజలు

दाने वीरः दानवीरः दानमुसन्दु वीरुడు ,,
 उत्तरः रामायणस्य उत्तररामायणम् रामायणముయొక్క
 ఉత్తరభాగము ప్ర వి
 एकदेशि

న అను అవ్యయములలో చేయు సమాసాలను నల్ తత్పురుష
 లంటారు. ఇవి వ్యతిరేకార్థమును ఇస్తూ రాషతో బాగా వాడ
 బడును. A) 'న' లో 'ఇ' కారము మిగులును. B) కాని
 అచ్చులు పరమైతే 'ఇన్' అని మారును.

न ज्ञानम्	अज्ञानम्	జ్ఞానముకానిది A
न सत्यम्	असत्यम्	సత్యమునకు A తిన్న మైనది
न श्रमः	अश्रमः	దర్మమునకు A వ్యతిరేక మైనది
न आरोग्यम्	अनारोग्यम्	అరోగ్యము B కానిది
न शयः	अशयः	అనర్థము B

ఈ సమాసాలలో తొలిపదము 'న' అవ్యయమైనను దీనిని
 తత్పురుష గానే పేర్కొందురు.

ఈ విధముగా ఆ యీ విధక్తులను చేర్చి తత్పురుష సమాసా
 లను గుర్తించవచ్చును.

సమాసంలోని పదములు విశేషణవిశేష్యములైనా, పోలికను
 చెప్పిరివి అయినా, సంఖ్యా వాచకములతో కూడుకున్నవైనా అయి

నదో అ సమానములను 'కషణాభయః' (కర్మదారయము) అని అంటారు. సంఖ్యా వాచకాలు తొలి పదమైతే డ్విగ్. (ద్విగు) అనే పేరుతో పేర్కొంటారు.

తదా —

నీలం చ తద్వత్పలకం = నీలం తపలకమ్, నల్లనికలువ (కర్మదారయము)

సన్ చ పురుషకం = సత్పురుషః, మంచివాడైన మనిషి

సాధువచాయమ్ అన = సుజనః, మంచి మనిషి,

దుష్టవచాయమ్ అన = దుర్జనః, దుష్టుడైన మనిషి,

సన్ వాయ అన = సత్తజనః, మంచిమనిషి,

[స్మృ. కుర్ అనునవి అన్యాయాలైననూ కర్మదారయాలే]

పురుషః ఖ్యాత ఇవ = పురుషఖ్యాతః, బాహుమము వంటి పురుషుడు

(శ్రీమద్దేవ)

కవిః చంద్ర ఇవ = కవితామయః, చంద్రునివంటి కవి (శ్రీమద్దేవ)

జాత ఇతి వృక్షః = జాతవృక్షః, మామిడి (అనెడి) చెట్టు

భారత ఇతి దేశః = భారతదేశః, తాతక మనెడి దేశము

వయాణాం భుజనానాం సమాహర. = త్రైభుజనమ్, మూడు భుజనముల సము

దాయము (ద్విగు)

అన్యో ధామః = ధామాంతరమ్, మరొక గ్రామము, ప్రత్యేకముగా

అన్యో దేశః = దేశాంతరమ్, మరొక దేశము । కన్పిందు

కర్మదారయము)

ఈ క్రింద ఇచ్చు కథను అర్థము చేసుకొని అందు కామంలో
కున్న పదములు ఏ సమానములో కనుగొనండి —

“దిలీపపత్నీ” అనీ సర్వ “వశిష్టాశ్రమసమన్వితా” । “వశిష్టా
వ్రత నిరసేవన” కరోమీతి దిలీప. ప్రవృత్తవాన్ । “నరసా” కర్ణిచ-

ద్దూర "నన్दिनीశ్చేత్" అన్వయశ్చత్ । దబాబాన్ రాజా తీ నివర్త్య
 షేనో: "రక్షణార్థ" ఒక ఒక గత: । "బాకలతా:" "పోరకన్యా" ఇవ
 ఙ్ ప్రసూనే: అవాకిరన్ । "సమారాధనతత్పర:" రాజా ఊయేవ గోరన్
 నన్दिनी అనుసృతవాన్ । దిశ: "సంఘారపూతా:" కృత్యా సా షేను:
 ఆశ్రయం ప్రస్థితా । ం"దినాన్తరే"చ"గోసేవా" కృతా । "ప్రతిదినమ్"
 ం దిలీపే కుర్వతి సతి ఒకదా సా గో: తస్య "పరోక్షార్థమ్" ఒక-
 మకరోత్ । కేనచిత్ సిఠేన ఠాత్ ఆకృష్టా నన్दिनीమ్ "ఆత్మ-
 దేహత్వ" సమర్పణేన వధాశక్తి ఇక్షిణ్యామి ఇతి దిలీపో భావిత-
 వాన్ । "తత్కృతేన" "దేహత్వాగేన"నన్दिनी ఆత్మన: క్షీరం పిబేతి సస్నేహం
 దిలీపమ్ అవదత్ । "గృహిణి"బిని స్వోకరణమ్ "అనుచితమ్ అయుక్త-
 మితి" అభావత । తత: గృహాగత్వ, ఇక్షిణ్యానుజ్ఞాత: బోక్షీరం పోత్వా
 "అయోధ్యా" ప్రాప్తవాన్ । "సుదక్షిణాసహిత:" దిలీప: । "నవమాస"
 గమే షత్వా సా దేవీ సుతం రఘుమ్ అధిగతా । రఘో: పాత్రనే అభయభవ:
 నాసీత్ । సర్వే సన్తుష్టా: జాతవ: ।

1. అనునాసిక సంధి—

వర్గంలోని కొలి నాలు అక్షరములకు ఆ వర్గ పంచమాక్షరము
 (ఐ,ఐ,ఐ,న,మ) వచ్చుట అనునాసిక సంధి అనబడును ఇట్లు మారు
 టకురెండవ పదము మొదటి అక్షరముగూడా ఏదో ఒక వర్గ పంచ
 మాక్షరము యుండవలెను

ఉదా -

అగత్ + మాతా = అగమాతా

(అగత: మాతా అని ఏకగ్రహము)

ఇచట మొదటి పదము చివరి 'శ' కారమునకు ఆ పర్లి పంచ మాక్షరమైన 'శ' వచ్చినది. ఈ పంచమాక్షరములకు అనునాసికము లను పేరు కలదని మొదటి పాఠమున తెలుపబడినది. కావున ఈ సందికి 'అనునాసికసంది' అను పేరు వార్తకమైనది.

बाक् + माष्टयंश् = बाह्माष्टयंश्

2. 'శ' కార ద్విత్వసంది—

'స' కారాంతమైన పదములకు అచ్చు పరమైనపుడు మరియు 'శ' కారము అధికముగా వచ్చును.

उदा-

राजन् + इति = राजान् इति

कुर्वन् + आगतः = कुर्वन् आगतः

ముప్పది ఏడవ పాఠము

కొన్ని కృదంతములు (कृद्, क्त)

ఈ పాఠములో దాతువులపై కొన్ని ప్రత్యయాలు వేర్చి కొత్త కల్పములు రయ్యగలవగుగూర్చి తెలుసుకొనండి. లోగడ పాఠములలో గరభా, ఆగరభ, క్తవన్, క్తవన్తా. మొ॥ రూపాలు ఇట్లు ఏర్పడి నవే అని చెప్పుకొన్నారు.

1. कृद्—

తెలుగులో వండు మొ॥గు దాతువులపై 'వండుటకు' అను మొ॥గు పదములను రయ్యారుదేని ఎట్లు వాడుకామో ఆ సందర్భము

కర్మార్థక వాక్యాలే సంస్కృతమునకు నహజము. (ఈ ప్రత్యయానికి ముందుకూడా కొన్ని యెడల 'ఇ' కారమువేరుట, కొన్నిచోట్ల రాతువు చూర్వుల ఎందుట గమనింపగలదు) ఈ రూపాలు మూడువిధములలోను ఉండవచ్చును.

కర్తారణ్యమ్ = ఉండుపరిసినది,

గన్తారణ్యమ్ = వెళ్ళుటద వలసినది,

కర్తారణ్యమ్ = చేయుటదవలసినది,

భూతారణ్యమ్ = రంపదగినది.

జాతారణ్యమ్ = తెలుసుకొనవలసినవాడు/ది. మొ॥వి.

3. య, అనీయ—

'య' ప్రత్యయం చేరే సందర్భాలలో 'య, అనీయ' ప్రత్యయాలు కూడ రాతువులపై వేరవచ్చును.

క - కార్య/కార్య/కార్యమ్

వా - వేయమ్ క - కరణీయమ్

జా - జేయమ్ వత్ - వరణీయమ్

కవ - కవణీయమ్ మొ॥వి.

4 A. తొలిపాదము సప్తమ్యర్థమున్నచో వైస 'ఇయ' అని 'స్థా' రాతు రూపమును చేర్చినచో అవటనున్నవాడు అను రీతి అర్థము వచ్చును.

కర్తారణ్యమ్ = ఉక్కడ ఉన్నవాడు,

గన్తారణ్యమ్ = ఇక్కడున్నవాడు,

భూతారణ్యమ్ = ఎక్కడున్నవాడు,

జాతారణ్యమ్ = ఇందిలో ఉన్నవాడు, ఇందియమునాని,

కర్మార్థక వాక్యాలే సంస్కృతమునకు నవాజము. (ఈ ప్రత్యయానికి ముందుకూడా కొన్ని యెడల 'ఇ' కారముచేరుట, కొన్నిచోట్ల రాతుపు చూర్పుల నొందుట గమనింపగలదు) ఈ రూపాలు మూడువిధములలోను ఉండవచ్చును.

కర్తారణ్యమ్ = ఉండవలసినది,

గన్తారణ్యమ్ = వెళ్ళుటక వలసినది,

కర్తారణ్యమ్ = చేయబడవలసినది,

భూతారణ్యమ్ = చంపదగినది.

కర్తారణ్య: = తెలుసుకొనవలసినవాడు/ది. మొ॥వి.

రే. య. అనీక—

'రవ్య' ప్రత్యయం చేరే సందర్భాలలో 'య. అనీక' ప్రత్య
ములు కూడ రాతువులపై చేరవచ్చును.

క - కార్య/కార్య/కార్యమ్

వా - వేషమ్ క - కరణీయమ్

జా - జేయమ్ పఠ - పఠనీయమ్

కబ - కబనీయమ్ మొ॥వి.

4 A. తొలిపాదము నప్రత్యుత్తమున్నచో వైన 'ఇ' అని 'స్థా' రాతు
రూపమును చేర్చినచో అచటనున్నవాడు అను రీతి అర్థము వచ్చును.

కర్తారణ్య: = అక్కడ ఉన్నవాడు,

భూతారణ్య:, = అక్కడున్నవాడు,

కర్తారణ్య:, = ఎక్కడున్నవాడు,

భూతారణ్య:, = ఇంటిలో ఉన్నవాడు, ఇంటియజమాని.

అగ్రాధికారి: = పట్న మందున్నవాడు.

అగ్రాధికారి: = పనమందున్నవాడు.

క. తొలితరగము ద్వితీయంతమై వైన 'బి' అను చారిత్రా దూపమును చేర్చినచో "దానినిచ్చువాడు" అనురీతి అర్థము వచ్చును.

అగ్రాధికారి: అగ్రాధికారి = (మేమం నీటి నిక్షేపము)

అగ్రాధికారి: = (కోర్కెనిచ్చువాడు)

అగ్రాధికారి: = (వరముం నిచ్చువాడు)

క. అను ఇన్ రాకుదూపము చేర్చినచో - చంపువాడు అను అర్థము వచ్చును

అదా :—

అగ్రాధికారి = కృతమును (చేసిన మేలును) చంపువాడు
(చూరచువాడు)

అగ్రాధికారి: = దోషములను పారద్రోలినవాడు.

పదకోశము—

అగ్రాధికారి: న దేయరానిది

అగ్రాధికారి: / వ అంగీకరించుట

అగ్రాధికారి: / ..

అగ్రాధికారి: వ తప్పు, సేరము

అగ్రాధికారి: | .. సంపాదన/

అగ్రాధికారి: | .. వచ్చుచినము

అగ్రాధికారి: | వ

అగ్రాధికారి: | అగ్రా తదనిన

అగ్రాధికారి: | న

అగ్రాధికారి: వ చిరునవ్వు

అగ్రాధికారి: అగ్రా ప్రయాణము

అగ్రాధికారి: వ ప్రయాణము

అగ్రాధికారి: తిరునామము

అగ్రాధికారి: న కన్ను

అగ్రాధికారి: వ పనినారినము

అగ్రాధికారి: .. అలంకము

అగ్రాధికారి: | అగ్రా మనవిచేసు

అగ్రాధికారి: | అగ్రా తాను

ఆరాజనమ్ న హః	విజ్ఞాపనమ్ న మనవి తేను
..	కొనుట
ఆరాజనా స్త్రీ	వివాదః పు పోల్లాట
ఆవేదనమ్ న తెలుపుట, బాద	విశిష్టః .. విశిష్టమైనది
కలకలః పు హతాపురి	విశ్లేబః ..
కలహః .. పోల్లాట	వ్యయః/వ్యయ అద్యు, ధనము
యదః .. సూర్యుడు మొ॥	విశిష్టః/శ్లేబః మిగిలిన
గ్రహములు	విశిష్టా బాదు/ది
యాదః పు మొనరి	సమ్మతిః స్త్రీ అంగీకరించుట
త్రావా స్త్రీ ఏడ	సాహసమ్ న రొందరపాటు
నివేదనమ్ న తెలుపుట	స్మితమ్ న రిరువవ్వు
ప్రయాణమ్ న ప్రయాణము	హాసః పు నవ్వు
వాఘక పు బాదించుబాదు	హీనమ్ న తక్కువ
వాఘకమ్ న బాదించునది	హీనా స్త్రీ
వాఘికా స్త్రీ ..	హీనః పు

II కొన్ని అవ్యయాలు భూతకాల అసమాపక క్రియలు—

ఆదావ	తీసికొని	విజ్ఞావ	చేసి
అలోభ్య	అలోరించి	విభజ్య	విడచింది
నిజ్ఞావ	పాఠి	విస్మయ	మరచి
నిజ్ఞావ	ఉంచి	సన్ముఖ	నంతోపించి
నిర్మల్య	ర్థంసంపదేసి	తయోక్య	కలిపి, కూర్చి
ప్రదావ	ఇచ్చి		

III కొన్ని భావార్థక కృదంతములు :—

వాగ్రాజమ్ = వాసనచూడుట

- ఆలొకనమ్ = చూచుట
 ఆర్యతనమ్ = పెరి ఎగురుట
 ఆద్యాటనమ్ = తెరచుట, పెకరించుట
 కన్యనమ్ = కదలుట
 కన్దనమ్ = తరచుట
 జ్ఞానమ్ = వినుట
 గమనమ్ = వెళ్ళుట
 గ్రభనమ్ = గ్రుచ్చుట
 శవ్వణమ్ = నమలుట
 చలనమ్ = కదలుట
 జరపనమ్ = చాగుట, తొడించుట
 దశనమ్ = చూచుట
 ధావనమ్ = పరిగెత్తుట
 నిమీలనమ్ = మూసుకొనుట
 పచనమ్ = పండుట
 పఠనమ్ = చదువుట
 పఠనమ్ = పడుట
 పీడనమ్ = తొడించుట
 భావణమ్ = మాట్లాడుట
 బోజనమ్ = అన్నముతినుట
 బిలపనమ్ = ఏర్చుట
 విఘ్నరణమ్ = మరచుట
 బోక్షణమ్ = చూచుట
 జయనమ్ = పడుండుట/పక్క

అవగమమ్ = వినుట

ఇవాసనమ్ = దిఃపీఠపీఠ్యుట

సంస్థానమ్ = ఉండుట

స్వగమమ్ = కప్పిపుచ్చుట

—: 0 :—

IV కొన్ని వ్యతిరేకపదములు—

అనుకూలమ్ X ప్రతికూలమ్

అప్రదృః X అనుప్రదృః/ప్రసాదః

అచారః X అనాచారః

కృత్యమ్ X అకృత్యమ్

గౌరవమ్ X అగౌరవమ్

ఘనికః X నిఘ్ననః

ఘమేః X అఘమేః

ఘ్యేయమ్ X అఘ్యేయమ్

లాభః X నష్టః

సత్యమ్ X అసత్యమ్

—: 0 :—

వాక్య ప్రయోగములు—

1. వస్తువ్యా సే వసస్తిరలకా, నీపు వెళ్ళ వలసిన సగళము అంక
2. ఇవః మయా కఠేయ్యం కమం అభ్యవేళ రచనా కృతం జగత్తు । రేపు వాడే రేయండవలసిన పని నీరే తురోపే రేయంబెను కదా!

3. లేఖ్యా ఇత్ర చిత్రపటే మాలిని నదీ । ఈ చిత్రపటమునందు
మాలినీ నది చిత్రించబడవలెను.
4. वरस ! आश्रयम् श्रुतम् । नाना ! विनदगिनदि विनद
నది.
5. देव ! प्रार्थनीयं किमन्यत् । प्रह्ला ! अंक वरेषु प्राङ्मुख
వలెను.
6. बन्धास्ते तु तपस्विन्याः । ఆ తాపనులు నీకు (తే) నమస్క
రింపదగినవారు.
7. स्मर्तव्योऽयं जनः परिजनकथासु । సేవకులను గూర్చిచెప్ప
కొనే మాటలలో ఈ వ్యక్తి స్మరింపదగినవారు.
8. चिकित्सितव्यो ब्रह्मविद् ब्रह्मेण समर्थः । సమర్థుడైన బ్రాహ్మ
రుడే బ్రాహ్మి కుడర్పణదవలెను/దగినది.
9. कष्ट सोढव्यम् । కష్టము నహింపబడదగినది.
[सह, बह, राहुपुत्रे तव्य, तुम् प्रत्ययाः चेरिते
పెక్కు మార్పులు జరిగి సోడవ్యమ్, బోడవ్యమ్, సోడమ్ బోడమ్
అను రూపాలు అగును.]
10. युष्माच्चिरहं श्रष्टव्यः । మీరే నేను అడగ బడవలసినవాడను.
11. महर्षे ! त्वं समर्थोऽसि ज्ञातुमेवं विषं नरम् । ౬ మహర్షీ!
ఈ విరమైన మానవుని తెలుసుకొనుటకు నీవు సమర్థుడవై యున్నావు.

అధ్యాయము - 1

అనువదించుడు —

లघుకథా

కడచన రాజా త్వనగరం కన్యాయో రక్షిణుమ్ ఉన్నతం ప్రాకార
'నిर्मలి, బ్రహ్మణ్డారత్వ రక్షణార్థమ్ అధికారిణ: నియంతవాన్'
సోఽవం ప్రాకార: ద్వారత్వ, ప్రహరేరపి దుష్టా: ఇతి నితరా అతుల్యత్.

एकदा राज्ञो राजा मन्त्री च वेवान्तरं स्वीकृत्य प्राकार-
भूमिमागत्य नगरे प्रवेष्टुं तत्रस्थितम् अधिकारिण प्राबितवन्तो
तेन कथितम्-- मास्त्यवकाश:, 'राज्ञो बहिरेव स्वातथ्यम्' इति
तेन स्पष्टमुक्तम् । मन्त्री प्रिंसत् रूप्यकाणि तस्मै दत्त्वा 'यथा-
कथञ्चित् नगरे लब्ध: प्रवेष्टव्यम्' इति सरहस्यमवदत् । सोऽपि
पुरुष: तौ द्वौ वृत्तमे प्रवेष्टुं कवाटबन्धं ध्वनीय चार्गमदात् ।
राजा आश्चर्यमनोऽभवत् । मन्त्री विहस्ताऽब्रवीत् - "प्राकार-
'निर्मलादपि, एतादृशानां धनलुब्धानां नीचानां दण्डनं प्रधानतया
कर्तव्यम्"-इति ।

అధ్యాయము - 2

అరపరుపుడు —

1. జయత:	यजनभ्या:
2. కావ్యమ్	रक्षितव्य:
3. గన్ధ:	पठि व्यम्
4. గురు:	स्यक्तव्य:
5. తస్కాయేవ	आप्रातव्य:
6. వాకా:	सेवितव्य:
7. దుష్ట:	कर्तव्यम्

అధ్యాయము - 3

ఈ పదవింశతిని జాత్యంతరే కూర్చుండి—

1. అలం పాత్యమ్
2. అటం కర్మమ్
3. లెఖాం లిఖిత్యమ్
4. బ్రహ్మజననా బ్రాహ్మ్యమ్
5. బాలేన క్షీణిత్యమ్
6. రాజధానీ బ్రాహ్మ్యమ్ ।

— : 0 : —

ముప్పది వినిమిదవ పాఠము

విధివిధానము —

అలం, అటం, అర్థం, అధికారం, అధికారం, మొదలగు ప్రయోగాలను పాఠ్యపాఠములో పరిచయమైనాయి. వాటికి మారుగా మరొక రూపాన్ని కూడా సంస్కృతములో వాడవచ్చును. వ్యాకరణము, దీనిని 'విధివిధానము' అంటారు.

- 1) ఒక పదాన్ని విధివిధానములో
 - 2) అర్థమును వివరించేటప్పుడు
 - 3) అరుగుతుంటా ! లేదా ! రాజులా ! వద్దా ! అనురీతి సందేహ ప్రశ్నలలోను
 - 4) ప్రార్థనమునందు — ఈ రూపాన్ని ప్రయోగించుకోవలెను.
- విధివిధానములో వరసైవద ప్రత్యయాలు —

ईत्	ईताम्	ईवुः
ईः	ईतम्	ईत
ईवम्	ईव	ईम

(ఈ ప్రత్యయాలలోని 'ई' కారము దారువులలో కలియునప్పుడు । కారముగా మారును.)

ఇవి చేరిన దారువులు ఈ విధముగా ఉండును.

ఉదా — 'वस्' దారువు.

वसेत्	वसेताम्	वसेयुः
वसेः	वसेतम्	वसेत
वसेयम्	वसेव	वसेम

ఈ విధముగా

जि-जयेत्	गम्-गवष्टेत्
वद्-वदेत्	पा-पिबेत्
दृश्-पश्येत्	चुर्-चोरयेत्

विन्-चिन्तयेत् మొ॥ రీతిలో పరస్మైపదులకు రూపాలను గ్రహించవచ్చును.

वस्-దారువు

स्वात्	स्वाताम्	स्युः
स्याः	स्वातम्	स्यात
स्याम्	स्वाव	स्याम

हन्-

ह्वात्	ह्वाताम्	ह्युः
--------	----------	-------

3) వీటి చివర తాలాట్: అని చేర్చినచో ఆ యా నెట్ల వచ్చి కాయలను బోధింపును.

4) అట్లే వీటి చివర వజ్రమ్ (అకు) అని, గణపతి: (దిగురావి) అని, తిగలైనచో 'తలా' అని చివర చేర్చుకొని కావలసిన అర్థములను పొందవచ్చును.

పదములు—

వట:	పు మ్రరి	కదలి	స్త్రీ అరటి
తాత్పర్యం	స్త్రీ బూరుగ	నారకా	పు నారింజ
తాత్పర్యం	పు ..	పనస:	.. పనస
జన:	.. మామిడి	బహుబీజ:	.. కామ
అక్ష		అ మా	స్త్రీ ..
కమల:	పు రియ్యమామిడి	తాళి:	పు పరి
నిమ్మిణి	స్త్రీ చింత	గోళమ్.	.. గోదామ
అశ్వత్థ:	పు రాచి	తల్ల:	.. బహురము
తాల:	.. మద్ది	దాక్షా	స్త్రీ ద్రాక్ష
నారకెల:	.. కొబ్బరి	మాతలకా	.. మల్లె
తాల:	.. తాడి	మరాఠికమ్	న మిరియాలు
జమ్బీర	.. నిమ్మ	తామర	.. దనియాలు
నిమ్మ:	.. వేప	కాలశాక:	.. కరివేపాకు
తల్ల:	నగమ్ పు న అబాలు	కణికార:	.. గోంగూర
తామర:	న: స్త్రీ పు కందులు	తామరలమ్	న తామరము
తాళ:	పు మినుములు	కాగితెల /	పు కాకర /
మద్ద:	.. పెసర	కారవెల్లి	స్త్రీ కాకర/రి

అణక:	.. సెనగ	కోశాతకీ	.. ఓర
మూలఅణక:	.. వేరు సెనగ	గోజిహ్వా	.. స్త్రీ చెంద
జామలక:	.. ఏసిరి	వార్తాక:	.. పు వంకాయ
ఫేనిల:	.. కుంకుదు	ఉదాహరణ	.. న దోన
అలసాన్ద్రా:	.. అలవందలు (బొబ్బరు)	కూహాణ:	.. పు గుమ్మడి
బాహిమ:	.. రానిమ్మ	అలాబ్:	.. స్త్రీ సొర
కంద:	.. కంద	బిమ్బా	.. పు దొండ
అత్త:	.. చిక్కుడు	బిమ్బ:	.. పు దొండ
నలకాత్త:	.. గోరుచిక్కుడు	అలవాలమ్	.. న పాడు
మూలమ్	.. మొదలు		

వాక్యనిర్మాణము—

అథాస్మిన్ ప్రయాణే భోజనం స్యాద్వా న వా ?

ఈ రోజు ప్రయాణంలో భోజనము ఉండునా ? ఉండరా ?

పణిఙ్గతమణ్యే అపణిఙ్గతా ఖిన్ భజేయః ।

పండితులమత్య మూర్ఖులు మౌనమును అశ్రయించుదురగాక ।

యోగినో ధరిం దృవయే ఇవ పశ్యేయః ।

యోగులు హరిని హృదయమందే చూడెదరు.

పూరాణమిత్థేవ న సాధ్య సభమ్ ।

ప్రాతరైనంతనే అంతయు ముందెరికాదు.

తస్య వచనం కి తే శృణ్వయః ?

అతని మాటను వారు విందురా ?

యజ్ఞాత్ శుభం వో హరిః ।

మీకు విష్ణువు శుభమునిచ్చుగాక

నీచేరాశ్యం గిరిమధివసేః ।

నీచైః అను పద్యముందు నివసించుము.

కృడః పాపం న కుర్యాత్ కః ।

కోపము కలవాడు ఎవడు పాపము చేయడు?

కృడో హన్యాత్ గృహనపి ।

కోపించినవాడు గురువులను (పెద్దలను) కూడ చంపగలడు

అజ్ఞాహ్ సుఖీ యామ్ ।

అచట నేను సుఖము కలవాడుగా ఉందును.

అధ్యాపము - 1

పాఠములు వ్రాయండి -

1. శ్లో అహో జలమృజకగత్య వివిచిత్రోఽయ బభ్రవః ।
అగ్నేయస్య దశాతి శ్రోత్రమగ్నేః ప్రాణేభిశ్చుత్యతే ॥
2. వృషం బిభృషాత్ పటం త్రిజ్ఞాత్ కుర్యాద్వా గర్వమశ్వనమ్ ।
యేన కేన ప్రకారేణ ప్రసిద్ధః పురుషో బభేత్ ।
3. విపత్తి ధీర్యమయాభ్యుదయే జమా
సవతి బాహురట్నాః కృష్ణి విక్రమః ।
వశాసి బాహిరతిథ్యసనం శ్రుతీ
ప్రకృతिसిద్ధమివ హి మహాత్మనామ్ ॥
4. ఆపదర్శం ధనం రక్షేత్
దాదాన్ రక్షేత్ ధనైరపి ।
బాఃమానం సతతం రక్షేత్
దారైరపి ధనైరపి ॥

అధ్యాయము - 2

ఈ శ్రీంధి సమానములను విగ్రహ వాక్యములను గమనించి ఏ సమానములో గుర్తించండి.

वधः कः = वधकः ...

बल इति भुजकः = बलभुजकः

बाध् पट्टा = बाधपट्टा

प्रकृत्या सिद्धः = प्रकृतिसिद्धः ...

आपदे (अर्थः) = आपदर्थः

न पण्डिताः = अपण्डिताः

पण्डितानां मध्ये = पण्डितमध्ये ...

() 0 ()

ముప్పది తొమ్మిదవ పాఠము

ఈ పాఠములో 'బహువ్రీహి', ద్వంద సమాస వేదాలను పరిచయం చేసుకొనండి. 'బహువ్రీహి' సంస్కృతములో మిక్కిలి ప్రచారము గల సమాసము. ప్రథమా విధక్తిలో గల రెండు పదాలు (విశేష్య విశేషణములు) అన్య వస్తువునో, అన్య వ్యక్తినో చెప్పటకు ఈ సమాస ముపయోగించును.

తెలుగు ఉదా :—

'మూడు కన్నులు' అను రెండు పదాలకు కర్మదారయమో, ద్వీగు సమాసమో చెప్పినట్ 'మూడు సంఖ్యగల కన్నులు' అను అర్థము విచ్చును అదట కన్నులు (విశేష్యము) చెప్పబడును. కాని

ఆ రెండు పదములు (ఆ మూడు కన్నుల వానిని) తాళదుని చెప్పినచో 'ముక్కందీ' అను సమానము ఏర్పడును. ఇదే బహువ్రీహి.

తెలుగు వివరణలో కలవాడు/కలది అని చెప్పటకు మారుగా సంస్కృతమున 'యత్ శత శబ్దములతో' విగ్రహవాక్యాలు చెప్పెదరు. శ్రీని నేతాని ఖాఖ సః (౪) (మూడు కన్నులు ఏవరికో (3 కలవో) వాడు. ఇదే శ్రీలింగములో నైనచో యథాః శా అని. నపునకలింగమని తెలిసినచో యథ శత్ అని మార్చి అలుసుకొనవలెను.

[విచిత్ర మెచునగా ఆ విశేష్య విశేషణములను యత్, శత శబ్దాల నాయంతో అన్య వస్తువులకు, అన్యన్యర్థులకు అన్వయించెట్లు మార్చుటలో ఏ విధర్థులనైనా మన పీలుసుబట్టి గ్రహించవచ్చును.

N.B - ఈ చివరి పేరానుండి

పైన 'త్రినేత్ర' పదంలో యథ అని షష్ఠి వాడుకున్నాము. ఇదే ఒక్కొక్క సమానంలో యే శ (ద్విరీయలోనికి), యే శః (తృతీయలోనికి యథే శ చక్షులోనికి)....ఈ రీతిగా మార్చి మార్చి చెప్పుకోవచ్చును. దీన్ని బట్టి అర్థాలు మారిపోగలవు

ఉదాహరణకు ధీతమ్ (పెచ్చని) తాతరత్ (పెన్ద్రము) అను విశేష్య విశేషణములకు బహువ్రీహి చెయుదము.

- 1) యే శ అని విగ్రహములో ధీతాతరత్: అని సమానము లేనినచో ఆ పత్రము ఏవరి లేత రంగు వేయబడునో ఆ సేరి వానిని చెప్పును.
- 2) యథే శ. అనినచో ఏవరి కొఱకు తెచ్చినామో ఆ పండ్లి కొడుకును చెప్పును.

- ౧) యస్మాత్ సః అనినచో ఎవరినుండి వచ్చినచో అ పాప వానిని చెప్పను.
- ౨) యస్య సః అనినచో అది ఎవరికి కలదో (ప్రసిద్ధిని బట్టి) అ విష్ణుమూర్తిని చెప్పను.
- ౩) యస్మిన్ సః అనినచో దేనియందు కలదో అ పెద్దెనో, అ ప్రదేశమునో చెప్పను.

అట్లు మన అవసరమునకు పిలుగా అర్థములనివ్వగలదు కనుక దీనికి శక్తశ్రీశ్చి (వరికంకి చాలా కాడలతో, గుత్తులతో గింజలు వ్రేలాడు చున్నట్లు) అను పేరు వచ్చెనేమో.

ఈ పరిచయముతో నంనక్కరముతో అత్యధికముగా గం బహుప్రీతి నమాసాలకు విగ్రహ వాక్యములు చెప్పటకు మీకు నరి యైన అవగాహన కలిగియుండాది.

ఈ క్రింది వానికి విగ్రహములు చెప్పండి—

1. శృంగారాకృతః - మృగము లాంచనము (చిహ్నము గా కలవాడు (శాశాంకః)
2. త్రినేత్రః - మూడు కన్నులు కలవాడు.

శివ సూచన—

శా. త్రి. కృత్ మొ॥ అవ్యయాలతో కూడా బహుప్రీతి నమాన ములు చేయవచ్చును.

- 1 న విద్యతే రాజా యస్మిన్ సః = జరావతః దేశః [రాజులేని దేశము]

'నన్' నమానంలోవలె 'న' అనే అవ్యయములు 'ఇ' అనిగాని
'ఇన్' అనిగాని మారును.

2. క్షుణ్ణః జాగ్యః ధర్మ స = క్షుణ్ణీగీః [దుష్టమైన మార్గము కల
వాడు శిష్యువాడు]

3. ఇద్ధగతీ బాహ్ యేన సః = ఇద్ధబాహ్: [ఎత్తబడిన వేయలు కల
వాడు/చేరుచేరినవాడు]

4. పుత్రేణ సహ = సపుత్రః = ['సహ' అనే అవ్యయం 'స' అని
మారుతుంది.] కొడుకుతో కూడినవాడు.

ఉద్దే సప్తమః

ద్వితీయము—

1) నమానము పొందుచున్న [అనేక] పదములకు వాక్యాన్వయ
ముతో నమాన ప్రారావ్యముంతే రానిది ద్యంత్య నమానమంటారు.

ఉదా —

రామలక్ష్మణులు/తల్లితండ్రులు - వచ్చినారు.

దీనిని విగ్రహ వాక్యము చెప్పవలయు—

రామశ్చ లక్ష్మణశ్చ = రామలక్ష్మణౌ

సూర్యశ్చ అపరశ్చ = సూర్యౌ

ఇద్దరిని చెప్పవలెను కనుక ఈ సమానము ద్వివచనములో
ఉండును. పెక్కు మందిని చెప్పవలసినచో బహువచన
ముండును.

మరికొన్ని సమానములకు విగ్రహవాక్యములు.

శివశ్చ కేశవశ్చ = శివకేశవౌ

మాతా చ పితా చ = మాతాపితరౌ

ఘంజదశ బీమశ్చ బ్రజునశ్చ = ఘంజబీబ్రజునాః

పిశ్యే సమాసములు—

జాతా చ పతిశ్చ = దంపతీ (బాల్కరర్తలు)

మాతా చ పితా చ = పితరౌ అనికూడా ఉండవచ్చును.

1) కొన్ని ద్వంద్వనమసాలు నమూనాన్నిస్తూ తప్పనిసరి లింగముతో నిత్యైక పదనంలో ఉంటాయి.

పాణి పాదమ్ - పాణయశ్చ పాదాశ్చ అని దీని విగ్రహం

(పేతులు కాళ్ళ పీడి సముదాయము)

నభత దివమ్ - నభతం చ దివా చ (రాత్రిం బగళ్ళు) మ..

పల్లీకృత పదకోశము ।

నివాసః		పు	శీశబమ్	న	బాల్యము
నిలయః		.. ఇల్లు	కాల్యమ్	న	బాల్యము
మఠమ్		న	బీవనమ్	..	యౌవనము
గృహమ్			వాఘ్నేయమ్	..	మునిలిలనము
భవనమ్		న రాదా	శస్త్రవభమ్	..	బ్రహ్మచర్యము
ద్వారమ్		.. వారిలి	గృహభవమ్	..	వివాహము దీని
కవాటమ్		.. తలుపు			కొనిఉంచుట
కుటీరమ్		.. గుడిసె	కుటుంబకమ్	న	ఒక ఇంట్లో నంసారము

గవాక్షః		పు	శ్రోతః	పు	గొప్పవాడు
వాతాయనమ్		న	త్యఃతః	..	పెద్దవాడు
కుడ్యమ్		న గోడ	కనితః	..	చిన్నవాడు
ప్రాకారః		పు ప్రహరీ గోడ	తదయమ్	న	ఉదయము
సోపానమ్		న మెట్టు			

నిశ్శ్రేణి:	పు సెచ్చెన	తట: కాల:	పు తెల్లవారు
సమ్మాజినో	స్త్రీ పిచ్చురు		జామున
ప్రాక్షగణమ్	న ముంగిరి	ప్రాత:	అథ్య ఉదయము
	చాచిరి	మధ్యాహ్న:	పు మధ్యాహ్నము
రక్తగవల్లి	స్త్రీ ముగ్గు		కాలము
పాకాశాలా	పు పంటకల్లు	సాయమ్	అథ్య సాయంకాలము
మహదనస.	పు	రాత్రి	స్త్రీ రాత్రి
వేదికా	స్త్రీ అడుగు	యామిని	
పక్షధారమ్	న పక్కచాచిరి	అష్టరాత్రి:	స్త్రీ అష్టరాత్రి
తజానమ్	పు రోట	తిథి:	పు రిచి
కృప:	పు బాచి	(రిచి)	
విశ్శక్తి:	స్త్రీ కరండు	గుల్మపక్ష:	పు శుక్లపక్షము
మానదండ:	పు కొలబద్ద	కృణపక్ష:	పు కృష్ణపక్షము
ఆచరణీయ:	పు అచరింప	జామ:	పు నెల
	దగినది	ప్రతిపద(త్)	స్త్రీ పాద్యమి
అనూలక్షణీయ:	పు జవబాట	పూణిమ	పు పూర్ణిమ
	రాచిరి	అమావాస్య	పు అమవాస్య
చేజ:	పు చెత్తె	తమాసము	
వేశాశ:	పు వేశాశమాసము		
జ్యేష్ఠమాస:	పు జ్యేష్ఠమాసము		
ఆషాఢమాస:	పు ఆషాఢమాసము		
శ్రావణమాస:	పు శ్రావణమాసము		
మాఘపదమాస:	పు మాఘపదమాసము		
ఆషాఢమాస:	పు ఆషాఢమాసము		
కార్తీక:	పు కార్తీక		
మాగ్గశిర:	పు మార్గశిర		
పుష్య:	పు పుష్యమాసము		

మాఘమాస: .. మాఘ మాసము

కాల్మగమాస: పు పౌల్నసి ..

ఇంగ్లీషు నెలలను సంస్కృతంలో వ్యవహరించవలసి వస్తే 'మాస:' అని రీతర డేర్పి చాడుకొనవచ్చును.

ఉదా — జనవరి మాస:

ఫిబ్రవరి మాస: మొ॥

ఋతువులు — (శ్రుతః)

బసంతర్తు: పు వసంతఋతువు

గ్రీష్మర్తు: .. గ్రీష్మఋతువు

వర్షర్తు: .. వర్షఋతువు

శరదర్తు: .. శరదృతువు

హేమన్తర్తు: .. హేమంతఋతువు

శిశిర్తు: .. శిశిరఋతువు

కోకరావములను గమనించండి—

1. కాక: కృణ పిక: కృణ: కిం జేద: పికకాకయో: ।

బసన్తసమయే సప్రప్తే కాక: కాక: పిక: పిక: ।

2. దినబామిన్ద్రా సావం ప్రాత:

శిశిరబసన్తో పునరాయాతో ॥

3. జనత: వితరో బన్దే పావన్తీపరమేశ్వరో ।

4. రామరాజ్ఞయోర్యద్వం రామరాజ్ఞయోర్వి ।

5. జయతు జయతు మేఘశ్యామల: కింలాజగ: ।

6. ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానమ్ ।

7. క్రుతం మాసాన్మజీవేయమ్ ।

వాక్యనిర్మాణము—

1. త్తవర్షికామమోక్షేభ్య త్తవః ప్రయమ: । త్తవర్షయం త్తవాత్మనీయకమ్ ।

దర్శము, అర్థము, కామము, మోక్షము వీనిలో దర్శమే మొదటిది. తప్పక అచరింపదగినది.

2. **प्रांशलाद्ये फले लोभात् उद्धाहः। बामनः अपहसितो भवति खलः ।**

పొడగరిచే పొందదగిన పండునందు అళకొడ్డి చేతులెత్తి ఎగిరిన పొడ్డవాడు నవ్వుల పొంగును కదా!

3. **हिमाक्षयः पूषापरौ वारिनिष्ठी बिगाह्य स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः ।**

హిమాలయము తూర్పు పడమర నముద్రాలను వ్యాపించి రూమిః కొల్లద్రవలె ఉన్నది.

4. **अस्मिन् संवत्सरे तृतीयमासे समानुजः बिद्याचं देशान्तरं गच्छति ।**

ఈ సంవత్సరము శివ నెలలో నా తమ్ముడు చదువు కొరకై ఇతర దేశాలకు వెళ్తున్నాడు.

5. **शरद्वृत्ती वक्ष्यां बिजयदशमी इति पर्वः भवति ।**

శరదృతువులో దశమినాడు విజయదశమి అనే పండుగ వచ్చును.

6. **उद्याने रामः अनजैः सह क्रीडति ।**

కోటలో రాముడు తమ్ములతో ఆడుకొంటున్నాడు.

సమాస సంధులు - పట్టిక

రెండు పదములు సమానముగా కలియునపుడు నంది నిత్యముగా రావలయునని, అనగా అవి విడివిడిగా పలుకరాదని చెప్పటచే, లోగడ పరిచయమైన సంధులు ఈ క్రింది సమాస పదములతో ఎట్లు వచ్చినవో గమనింపగలరు. విగ్రహవాక్యములో కన్పించు వితక్తులు తోపించగానే ఆ రెండు శబ్దములు తగిన నందులను పొంది, చివర వితక్తి ప్రత్యయము చేరిన పిమ్మట సూతన పదముగా రూపొందును.

సంఖ్య సమాసవిగ్రహము వికరీణిపదములు సమాసరూపము

1. అత్యంతం రజతమ్	అతి + రజతమ్	అత్యుజ్జతమ్
2. అత్యంతం ఆశా	అతి + ఆశా	అత్యాశా
3. ఆత్మని	అస్మి + ఆత్మన	అధ్యాత్మమ్
4. దివిషదా నాథః	దివిషత్ + నాథః	దివిషన్నాథః
5. కుమార్యాః ఆగమనమ్	కుమారి + ఆగమనమ్	కుమార్యాగమనమ్
6. సతీ చ ఇయ మతిః	సత్ + మతిః	సన్మతిః
7. సన్ చ అసీ మార్గః	సత్ + మార్గః	సన్మార్గః
8. స త్వాం వరశ్చ	తత్ + వరః	తత్వరః
9. సా చేషం వధూశ్చ	తత్ + వధూ	తత్వధూః
10. తత్ एव	తత్ + మాత్రమ్	తన్మాత్రమ్
11. త్వ ఆగమనమ్	త్వత్ + ఆగమనమ్	త్వదాగమనమ్
12. మత్	మత్ + అర్థమ్	మదర్థమ్
	అస్మత్ + అర్థమ్	అస్మదర్థమ్
13. మద్బుధశ్చ అయమృతలాతః	మద్బుధ + ఉతలాతః	మద్బురోతలాతః
14. జాత్మని ఆనందః	జాత్మ(న్) + ఆనందః	జాత్మానందః

ఆత్మనః .. "

"

"

15. రాజః అనుగ్రహః రాజ(న్)అనుగ్రహః రాజానుగ్రహః

16. మహాన్ అనుభావః మహ(త్) + అనుభావః మహానుభావః

అత్య సః

సమానంపేడు వంతి పేడు	తెలుగుపదము	విశేషము
అంబయిజాబ బాబాదేవ	మిక్కిలి ఉన్నతమైనది	
" "	మిక్కిలమైన ఆశ	
" "	అర్థమందు	
ఇంటితత్పురువ అనునాతిక:	దేవతలకు నాడుడు	
ఇంటితత్పురువ బాబాదేవ	కుమార్తెయొక్క రాక	
కమందారవ అనునాతిక	మంచిమనస్సు	
" "	మంచిమార్గము	
కమందారవ: అనవ	అ పదము, శ్రేష్ఠుడు	
" "	అ పదున	
- అనునాతిక	అదియే	తద్ధితవృత్తి
ఇంటితత్పురువ ఇనవ	సీరాశ	అంటారు.
చతుర్థితత్పురువ "	నా కొఱకు	
" "		
కమందారవ: కృష్ణమణి:	మదురమైన ఉల్లసము	
శ్రాంతబీతత్పురువ తబగ్గదీబ	మనస్సునందు	గొలిపదము
	అనందము	దీవరి నకారము
		ఎల్లప్పుడు లోపించును.
ఇంటితత్పురువ: "	ఈనయొక్క	
	అనందము	
ఇంటితత్పురువ: "	రాజయొక్క	"
	అనుగ్రహము	
బట్టబోది:	గొప్పవాడు మహర్షి తకారమునకు	
	లోపం హకారానికి దీర్ఘము	

సంఖ్య నమానవిగ్రహము విదదీసినపదములు సమానరూపము

17. మనసి ఉల్లాసః మన(స్) + ఉల్లాసః మన ఉల్లాసః

18. వజ్రానాం ఔషః వజ్ర + ఔషః వజ్రేషః

19. నరేషు ఇంద్రః నర + ఇంద్రః నరేంద్రః

20. వాక్ మాధుర్యమ్ వాక్ + మాధుర్యమ్ వాక్మాధుర్యమ్

21. పర్వతస్య అగ్రః పర్వత + అగ్రః పర్వతాగ్రః

22. పితౄణాం శృణమ్ పితౄ + శృణమ్ పితౄణమ్

23. లోకే ఒకవీరః లోక + ఒకవీరః లోకేఒకవీరః

లోకే ఒకశూరః లోక + ఒకశూరః లోకేఒకశూరః

24. ఉర్వాశ్చ అక్షమర్వాశ్చ ఉర్వ + అక్షమర్వాశ్చ ఉర్వాక్షమో

25. పూర్వాశ్చ అపరవాశ్చ పూర్వ + అపరవాశ్చ పూర్వాపరో

26. సప్త వ తే శ్రవణవాశ్చ సప్త + శ్రవణవాశ్చ సప్తవక్త్రః

నమానంపేరు సందిపేరు తెలుగుఅర్థము విశేషము

సప్తవీత్యురథ విసగంశిః మనస్సునందరి

ఉల్లాసము

బాణీత్యురథ గుణశిః గణములకు ప్రభువు

సప్తవీత్యురథ ,, వరులలో శ్రేష్ఠుడు

,, అనూనాసిక బాక్కులలోమాదుర్గము

బాణీత్యురథ సవగంశిః పర్వతమయొక్క

చివర

,, ,, పితృదేవతల ఋణము

సప్తవీత్యురథ బృహిసః లోకమునందు గొప్ప

వీరుడు,

,, ,, కూరుడు

బృహిసః సవగంశిః రర్మము అరర్మమున్న

,, ,, హర్మము, అపరమున్న

బృహిసః గుణశిః ఏడుగురు ఋషులు దీనికి సప్త బ్రాహ్మణ

అని నంది లేని

రూపము కూడా ఉండును

నలుబదియవ పాఠము

ఈ పాఠములో మరికొన్ని 'విదిరిజ్' రూపములను గమనించండి. ఇవి అత్మనేపద ప్రత్యయములు.....

అత్మనేపద ప్రత్యయములు

ईत	ईयाताम्	ईरन्
ईया:	ईयायाम्	ईयम्
इय	ईवहि	ईमहि

ఈ ప్రత్యయములు వేరినపుడు అత్మనేపది రామపుట్టుండును —

మద—

मोदेत	मोदेयाताम्	मोदेरन्
मोदेया:	मोदेयायाम्	मोदेयम्
मोदेय	मोदेवहि	मोदेमहि

ఇట్లే మరికొన్ని రామపులు - ప్రారంభరూపాలు.

రామపు ప్రారంభ రూపం	రామపు ప్రారంభ రూపం	రామపు ప్రారంభ రూపం
--------------------	--------------------	--------------------

अ - अरेत	ह - हरेत	मी - नबेत
सह - सहेत	डी - डयेत	जन् - जायेत
कृ - कृषीत	जज् - जजेत	भाब् - भाषेत
वृध् - वृधेत	बिद् - बिद्येत	क्री - क्रीषीत
ग्रह् - गृहणीत	षी - शयेत	पच् - पषेत
वन्द - वन्देत	दध् - दधेत	वेप् - वेपेत
वृत् - वत्తేत	त्वर - त्वरेत	—

వర్గీకృతపదకోశము—

(శరీరావయవములు మొ॥)

అక్షజలి:	పు	కోసిరి	కణ:	పు	వెంట్రుక
మృగి:	స్త్రీ	పిడికిరి	కేశా:	..	..
అస్త:	పు	కుంజము	వెణి	స్త్రీ	బడ
బాణ:	..	..	మస్తకమ్	న	తల
మృజ:	..	..	గిర:	న	తల
మణిబంధ:	పు	మడికట్టు	మకుటమ్	న	కిరీటము
ప్రకోఠ:	పు	మంజేయి	తాల్	న	దవుక
అనామికా	స్త్రీ	ఉంగరపువ్రేలు	రసనా	స్త్రీ	నాలుక
కనిఠికా	స్త్రీ	చిదితనవ్రేలు	అనానమ్	న	ముఖము
తజంగీ	స్త్రీ	చూపుకువ్రేలు	మృణమ్	..	..
మధ్యమా	..	నడిమివ్రేలు	బహనమ్	..	..
అక్షగుఠ:	పు	చొటనవ్రేలు	దంత:	పు	పన్ను
నవ	..	వ్రేలిగోడు	జ్వర:	..	పెదవి
అక్షగులి	స్త్రీ	వ్రేలు	జోఠ:	..	..
తదరమ్	న	చొట్ట	జుతమ్	న	కుమ్ము
నాసి:	పు	చొడ్డు	శమశ్చ	న	మీసము
జ్ర:	స్త్రీ	కనుచొమ్మ	నాసికా	స్త్రీ	ముక్కు-
పక్ష	న	కనురెప్ప	కక్ష:	పు	తంక
జశ్చ	న	కన్నీరు	వక్ష:	న	ఠొమ్ము
బాష్పమ్	న		కటి:/టి	స్త్రీ	పిరుదు
నయనమ్	న	కన్ను	గ్రీవా	..	మెడ
నేత్రమ్	న	..	వృఠ:	పు	పిఠ
లోబనమ్	న	..	కఠ:	..	(మెడ)

బుద్ధకమ్	న	గర్భము			కంఠము
కపిల:	పు	తెంప	పాద:	పు	పాదము
కణ:	..	తెవి	పదమ్	న	..
అభయమ్	న	తెవి	చరణ:	పు	..
అభయమ్	న	..	చర్య (న్)	న	చర్యము
మాస:	పు	మాంసము	అక్షయమ్	న	అవయవము
గురఫ:	..	చీలమంఠ	అభయభ:	పు	..
ఠావ:	పు	ఠావ	మూక:	..	మూగవాడు
వాన:	..	ఎరము	బహిర:	..	తెవిదివాడు
వజ్జిణ:	..	కుడి	కాన:	..	కుండివాడు
పాణి:	..	చేయి	పక్ష్య:	..	కుండివాడు
హస్త:	..	..	శాల:	..	శాలి
కర:	..	..	బుద్ధక:	..	యువకుడు
కరతలమ్	న	అరచేయి	బృహ:	..	మునలివాడు
పాదతలమ్	న	అరికాలు	అవృణ:	..	బట్టతల,,
తలణిభ:	పు	తలపా	తున్దిల:	..	బొజ్జకల,,
పాదభమ్	న	తెప్ప	తలస:	..	ఎత్తైనముక్కు
					కలవాడు
వాక్యకా	స్త్రీ	..	వస్తువ:	..	ఎత్తైనపళ్ళు
					కలవాడు
అభయమ్	న	గొడుగు	హార:	..	గొలుసు
దంతబోధికా	స్త్రీ	ప్రతి	అక్షయకలియమ్	న	అంగరము
			కుండలమ్	న	కుండలము
					(తెవి అతరణం)

వాక్యనిర్మాణము—

1. पुनः पुनः अपकारं कुर्वीतं को वा क्षमेत ।
మాడి మాడికి అపకారము చేయువానిని ఎవడు మాత్రం క్షమించును.
2. ते सर्वे एतत् कार्यं कुर्वीरन् । अन्नं बहु कुर्वीत ।
వారందరూ ఈ పనిని చేయుదురుగాక!
3. तां मे भार्या जानीयाः - इति यक्षः मेघं अवदत् ।
ఆమెను నా భార్యగా తెలుసుకొనుము - యని యక్షుడు మేము నితో పర్మిను.
4. क्रीणीष्वां, क्रीणीष्वम् इति आशये बालकः मधुसूतद्वारा
बिक्रीणाति ।
కొనండి కొనండి అని దుశాణమునందు బాలుడు స్వీట్లను అమ్ముచున్నాడు.
5. इदमर्थं तमः कृत्स्नं आयेत भुवनत्रयं यदि शब्दः न विद्यते
తాషయే లేనదైతే ఈ మల్లోకములు దిమ్మరికదిమయము లగును.
6. मुक्षीः सहस्रेण कृषीं वदेन्नेत्, करैः सहस्रेण लिखेन्नेत् सूर्यः
అదిలేమవు వేయి నోళ్ళతో పత్తినతో, సూర్యుడు వేయి కరములతో వ్రాసినతో—
7. भूयं सर्वे मोदन्त्यम् अनेन विद्यतेन ।
మీరిందరూ ఈ విజయముతో సంతోషించండి.

సంధులు - పునర్విమర్శ

భదేత్ + చ = భదేశచ. हरि()त् + ण्ते = हरिण्णते ।

అ) 'స' వర్గలో యోగమున్న పడు 'త' వర్గాక్షరములు తాముకూడా 'చ' వర్గాక్షరములుగా మారును-అని, తీనిని 'శుప్త్య సంది' అందురని చెప్పకొండిమి ప్రస్తుతము.

ఆ) 'జ' కారమున్నట్ 'జ' కారముగా మారును-అనుటకై ఒక సమానపదము--मनसि शङ्का--मन() स् + शङ्का = मनशङ्का

ఇ) तस्मात् + जयात् = तस्माज्जयात् । ఇవట రొలుత 'त' కారము 'జ' కారముగా మారి (జస్త్వ సంతి), ఏమ్మట ఈ శుప్త్యసందితే త వర్గాక్షరము జ్ వర్తమునకు జ కారము వచ్చినది.

అధ్యాసము - 1

క్రింది సంధులను విడదీసి కార్యములను కనుగొనండి -

1. రమేశః 2. భూవజ 3. पञ्चाननः 4. स क्षमेत
5. तत आगतः ।

అధ్యాసము - 2

ఈ సమానములకు విగ్రహవాక్యములను వ్రాయండి.

1. भ्रातृभाषा 2. मधुसूदनार्थः 3. पितापुत्री
4. अञ्जनः 5. अर्धगौरवम्

అధ్యాయము - 3

ఈ క్రింది కథను అనువదించండి—

దేవగురోః పుత్రః కచః మృతసంజీవిని విశ్వామ్ అధిగత్
రాక్షసగురు శుక్రం ప్రాప్తవాన్ । శుక్రస్య 'వార్గవ' ఇతి నామాంతర
వర్తతే । తస్య కుమారి దేవదానిః । సా కచే అమరాగవతీ జాఘ్రిత్ ।
కచః ప్రతిదినమ్ అధికభక్త్యా యురోః భారాఙ్గనం కుర్వన్ గోసేవాదికం
చ అకరోత్ । కచస్య ఆగమనहेతుః జాతవంతః రాక్షసాః తం విజ్ఞే
వనే అఘ్నన్ । కుమారి ప్రార్థితః శుక్రః మృతసంజీవినివిద్యయా
కచం పునర్జీవితమ్ అకరోత్ ।

అనంతరమ్ అసురాః పునః తం హత్వా దాధ్వా తత్ భస్మ సురాభిః
నిక్షిప్య శక్రావ అదదుః । తాం సురాం శుక్రః అపిబత్ । సాఽభమ్
అనాగచ్ఛ కచ మృత విజ్ఞాయ, ఆత్మ తం సురాపానాని చిన్ద్య శుక్రః
గర్భస్థ కచం పునర్జీవితమకరోత్ । తస్మై తా విశ్వా ప్రదాయ తదా-
గమనార్థం స్వయ ప్రాణాన్ అత్యజత్ । కచః బహురాగస్య తయా విశ్వయేవ
స్వగురు శుక్రం పునరంజీవ్య దేవలोकం గతవాన్ ।

అధ్యాయము - 4

పై కథ ఆధారంగా క్రింది ప్రశ్నలకు సమాధానం వ్రాయండి.

1. శుక్రః కేషా గురుః ?
2. శుక్రస్య తనయా. నామ కిమ్ ?
3. కచః కిమర్థం శుక్రం ప్రాప్తవాన్ ?
4. రాక్షసాః కచ కిమకుర్వన్ ?
5. కచ యా తన మృతసంజీవిని ప్రాప్తా ?

SANSKRUTA BHASHA PRACHARA SAMITHI

Nampally Station Road, Hyderabad-500 001.

SANSKRUTA SWABODHINI
PART-I

Price : Rs. 80-00
